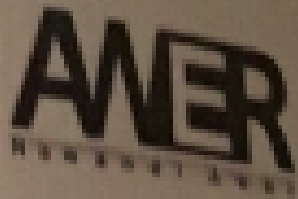

کونده په پووی کویر

سادی هدایهت

د مرکز لاس: توانا نهمین

ناوهندی ناویر بو چاپ و بلاوگردنموه
ژمارهی بلاوگراوه: ۲۵۹

- ✦ ناری کتیب: گوندیپهروی کویز
- ✦ بابت: پیمان
- ✦ نویسنی: سادق عیدلپوت
- ✦ رهگیزانی: نوانا شمین
- ✦ پندوس و هه لهچن: ناری عوسمان خهبات
- ✦ تیروژ: (۱۰۰۰) دانه
- ✦ چاپ: (۲۰۱۵)
- ✦ نوخ: (۵۰۰۰) دینار

لهبهرتوه بهرایهتی گشتی کتیبخانه گشتیبهکان

ژمارهی سپاردنی (۵۲۲) ی سالی ۲۰۱۵ ی پیتراوه.

مالی له چاپدانموهی پارێزراوه بو ناوهندی ناویر

ناوهندی ناویر
بو چاپ و بلاوگردنموه
ناوهندی ناویر بو چاپ و بلاوگردنموه
ژمارهی تویهتی: 07504209495 - 07504242101
www.aner@yahoo.com
www.facebook.com/nawendiAner

کونده په پووی کویر

سابق هیدایهت

وهرگیرانی، توانا نه مین

نام کتبیبه لدم سه رچاوه بهره گراوه به گوردی:

بوف کور

صانق هدایت

چاپخانه سپهری، تهران، بهمن ماه ۱۳۵۱

نەم وەرگیزیانە پیشکەشە بە تۆ.

"تۆیەک کە ئیترەن نەم دۆنیا نۆم و دێندە یە نیت،
تا ناتوانم ناوەگەت بە هیچ شتیکی نەم زەمینه وە بلکێتم"

کونده په پووی کوټیر، کتیبی خوازه گان!

سادق هیدایهت، کتیه؟

سادق هیدایهت به تاویانگترین نووسهر و وهرگزی و پووناکبیری نیرانی سهدهی بیسته، نه و له پوټی میشته مه ۱۹۰۲-۲-۱۷ له تاران له دایک بووه، له ۱۹۰۸ چووته قوتابخانه و خویندنی سهرتایی له قوتابخانهی زانستی تاران ته واو کردووه، پاش ته واو کردنی قوناعی سهرتایی؛ خویندنی خاوه ندی له سالی ۱۹۱۴ له (دار الفنون) دهست پن کردووه. له سالی ۱۹۱۶ کتیه بو

چارەگانی دروست دەبیت و لە ئەنجامدا سالتیک لە
خوێندن دوانەگەوتت، لە ۱۹۱۷ دەست دەگاتەو
پەخوێندن لە قوتابخانەی (سن لوی) لە تاران، هەر لەم
قوتابخانەیدا هیدایەت فیری زەمان فەرەنسی دەبیت و
ناشنایی لەگەڵ ئەدەبیاتی بەرزی ئەم نەتەویدا پەیدا
دەگات، هەر لەم خوێندنگایەیدا کە میتافیزیک وەک
وانەبەگ سەرئەجی هیدایەت رادەگێشت و دواتریش
دەبیت بە پووەکخور و کتیبی (مروف یان ئازەل)
دەنووسیت.

لە ئەمەنی ۲۴ سالتیدا بەکەم وتاری خۆی بە زمانی
فەرەنسی لەسەر جابوو بۆ گۆناریک لە ئەمانیا
دەنووسیت، لە ۱۹۲۵ قۇناسی خوێندنی ئاوەندی تەواو
دەگات و لە ۱۹۲۶ لەگەڵ کۆمەڵێک خوێندکاری ئێرانیدا
ئێردراو بۆ بەلجیکا بۆ خوێندن، بەلام هیدایەت لە
کەشوەوای بەلجیکا و شتواری خوێندەگەیی ئارازی
پووە، سەرئەنجام دەچیت بۆ پاریس بۆ ئەوەی لەوێ
خوێندەگەیی تەواو بکات.

لەوێش کچیک بەناوی (تیرن) دەبیت بە هاوڕێی. لە
سالی ۱۹۲۸ هیدایەت، کە هیشقا لە پاریس دەبیت، بۆ
بەکەم چارەوایی خۆکۆشتن دەبات و خۆی دەخاتە

پروپارى (مارن) سەۋە، بەلام بە رېكەوت، بە لەمۇك بەرئەدا
ئىدە پەرىن و رزگارى دەكەن، لەبارەى ئەم ھەولەى
خۇگوزبەۋە لەتامە پەكدا بۇ مەحمود خاتى بەرئە
دەنوسىت: (شەيئەتەم ئواند، كۆتايىيەكەى بەخىر
گەر)، م. قەرزانە لە زىانى سادق خۇبەۋە گىراۋىيەتتە،
كە ھۇگارى ئەم ھەولە، شەكسىتى سۆزدارى بىۋە،
ھەرىۋە لەم سالاھەدا ھىدايەت، شائۇنامەى (پەروىن كەسى
ساسانى) و چىرۇكەكەنى (زىندە بەگور) و (مادەلەن)
دەنوسىت.

لە سالى ۱۹۲۰ خوتىندەكەى لە تەرەنسا تەراۋ دەكەت و
دەگەرىنەۋە ئىران و لە (بەانكى مىلى) لە تاران
دەمەزىت، لە ۱۹۲۲دا تاران بەجى دەھىلىت و پور
دەكەتە ئەسپەھان، ھەر لەم سالاھەدا دەست
لەكار كىشەنەۋە لە (بەانكى مىلى) پىشكەش دەكەت و لە
فەرمانگەى گىشتى بازىگەنى دەستبەكار دەپت، لە
سالى ۱۹۲۳ ئەسپەھان بەجى دەھىلىت و پور دەكەتە
شىراز و لە مالى مامى دكتور (كروم ھىدايەت)
دەپتتەۋە و از لە فەرمانگەى گىشتى بازىگەنى
دەپتتە و ئەمجا لە ۋەزارەتى نەۋە دەستبەكار
دەپت، لە ۱۹۲۵ لەۋتتە دەست لەكار دەكىشەۋە.

ھەر لەم سالاھدا لە ئارانەوێ بانگەئێشت دەگرتیت و لەسەر
نووسینەکانی لێکۆڵینەوێی لەگەڵدا دەگرتیت، لە ساڵی
١٩٢٦ لە کۆمپانیای گشتیی پشکنی خانووێرە
دەستبەکار دەبیت، ھەر لەم سالاھدا دەنیریت بۆ
ھیندستان و لەژێر چاودێری مافناس و شارەزای ھیندی
(بھرام گور انگل ساریا) فیزی زمانی پەهلەوی دەبیت،
کە توانر چەند کتیبیک لەم زمانەوێ بۆ فارسی
وەردەگرتیت.

ئەگەرچی سادق ھیدایەت، بەشنووسی ئەم بۆمان
(کوندەپەپووی گوتیری لە پاریس نووسیبو، بەلام
وایندەچن لە ھیندستان ئەوایی کردبیت، بەکەم چاپی
ئەم کتیبە بە ئیراڤی تەنھا ٥٠ دانە لە ھیندستان کۆپی
دەکات و دەنیریت بۆ ھاوێنکانی، لەوانە چیرۆکنووسی
ھاوێنی جەلال ئال ئەحمەد، کە ئەوکات لە سووسرا
دەژیا.

ھیدایەت لە ساڵی ١٩٢٧ دەگەڕێتەوێ بۆ ئاران و دووبارە
لە (بانک ملی ایران) دەستبەکار دەبیتەوێ، لە ١٩٢٨ لە
(بانک ملی) دەست لەکار دەکشیتەوێ و لە فەرمانگە
مۆسیقای ولات دەست بە کار دەکات، لەگەڵ ئەوێشدا
دەبیتە ھاوکارێکی گۆناری موسیقای و ١٩٤٠ لە فیرگە

هونەر-جوانه گان وەك وەرگێر دادەمەزێ، لە ساڵی ۱۹۸۲
لە گۆناری (سەخن) گار دەككات، لە ۱۹۸۵ لە پزنگای
بانگهێشت-قنایه كی زانكۆی ئاسیای ناوهراسهت لە
تۆزیه كستان؛ بانگهێشتی پایتهختی ئه و ولاته دهكۆت و
دهچیته (تاشكهند) و له وێن له لاپه ن ئه نجه سوومهتی
فهرهنگی ئێران و په كۆتیی سۆفیه نهره مه راسه پێكی
پزلیخانی بۆ ساز دهكۆت.

لە ۱۹۸۲ بۆ به شداریكردن له كۆنگره ی جبههانیی
لاپهنگرانی ئاشتی بانگهێشت دهكۆت، به لام ناتوانیت
به شداری بكات. دوایوو سنی هیدایهت بریتیه له (په یاس
كافکا)، كه وەك پێشه كی بۆ دهقه فارسییه كه ی پزمانی
(په دگۆران) ی فرانسز كافکا، له ۱۹۸۷ دا دهینوو سیت.
دهنگۆیهك ههیه، كه چه له بۆژیک بهر له مه رگی: هه سوو
دهستوو سه چاپه كراوه كانی خۆی سووتاندیت!

هیدایهت هه ر له م سا له دا دهچینه وه فهرهنگسا و ئیتو
شاگه پزته وه ئێران، له و ماومه دا، كه له فهرهنگسا ده بێت،
سه طه ری هه امیورگ ده كات و دهیه ویت بچیته له ندهن،
به لام په لانه كه ی سه ره ناگرت، سه ره نه نجام له بۆژی
دوو شه ممه، پزگه وتی ۹-۴-۱۹۵۹ له ته مه نی ۸۸ سا له دا؛
له و شوقه یه ی ئیتدا كرتجیه له پاریس، به گار خۆی

دو کورنیه، نهرمی مسابق هیدایهت له گورسنانی
(پیتراشین) له شماری پاریس به خاک سپیره راوه. جینی
یارهیتانه ریبه هیدایهت له ژیا تیدا هاوسه رگری نه گودوه.

هیدایهت کز مه لن دهقی په مله وی ساغ کورنیه و
وه ریگریون بو زمانی فارسی، جگه له گه شتنامه گه ی بز
شسته هان و پتسه کیهک له سر خه یام نریکه ۹۵
په ره می هیه. هر چند تاویانگی هیدایهت نووسه ریبه:
به لام چند به ره میک له نووسه ره گه وردگانی دوتیای
وه گوت: ژان پؤل سارته را، سراتس کافکا و چیتوف یسی
وه ریگریونه سر زمانه گه ی خوی.

ئەم بۇمانە چىيە؟

چەند باشقا ئەگەر خۇيئەرى خۇشەويستى كورد: لە كانى خۇيئەنەوي ئەم بۇمانەدا شەره لە ياد ئەكات، كە لەيەرەم كىتەپكەپە ئەگەر جارى بۇمانىكى سورىالى بىتە ئەوا پىتر لە جارىتە: بۇمانىكى سىمبولىيە و دانانى ھەر تۇرۇنكىتەك لىرەدا لەخۇرا نىيە: (گولدانى پاخ، جۇگاي وشك بوو، پىرەنەرى قەمبورو، فرىشتە، قەحبە، كوشتن، لەتلەنكرەن، ناشتن... (.. و ھەرىكە لەوانەى كارى خۇيان چىيەن دەكەن لە كۆننىكىسى ئەم بۇمانەدا: سىمبول و لە كۆتايىدا وئەيەكى گەورەترە ئەواو دەكەن.

رەتگە ھەر ئەمەش بىتە وە بىكات كارەكە بۇ خۇيئەرىتەكە كە تاگادارى باگراوندى مئزورىسى ئەم بۇمانە نىيە، بىرئ سەخت بىكەوتتەو. دواى ۷۸ سال لە نووسىنى ئەم بۇمانە، نىسقا لە ئىران جىگە لە دەپان كىتەپ بۇ شىكرىنە و پافەكرىن و كرىنەوئەى كۆدەكانى ناوى: سالانە نا، مانگانە نا، بەلكو ھەفتانە وئار لەسەر ئەم كىتەپە دەنووسىت..!

ئىمە لىرەدا لەبەردەم بۇمانىكەداين! كە ھىچ كاراكتەرىكى ناوى نىيە...! رەندى و كارىگەرىنى فەلسەفەى خەيام لەسەر ئەندىشەى ھىدايەت بەگشتى و بەتايىشەى لەم كارەدا بە زەلى

دەپنەسى، ئەندىرئى بىر ئۆزۈن: سورىيالىستى فرەنسى، دىۋانى
خوتىنلارنى (كۈندەپەپۇرى كۆيۈ) دەنۇسىت: ئەگەر شىتېك
ھەيىت بەنۇرى شاكار: ئەۋە ھەر ئەم كىتەپە.

بە بۇنەي ۋەرگىتېرى پۇمانى (پەيگەرى فرەھاد) ئەۋە بۇ زىمانى
كۆردى - كە لە نۇسىتى نۇسىتى بەنۇرىنى قارىسى (غەباس
مەنۇسى) پە ۋ لە (ئىس كارىگەرى ئەم پۇمانەي ھىدايەتدا
نۇسىت ۋ ھەر ۋەرگىتېرى ئەم كىتەپە نۇسىتى بۇ سەر زىمانى
كۆردى ۋەرگىتېرى ۋ نۇسىت پۇكەۋە لەگەل ئەم پۇمانەدا چاپ
بۇرۇن ۋ لەيەر نۇسىتى خوتىنلارنى كۆردىن - مامۇستاي
پۇماننۇسى ۋ ۋەرگىتېرى بەنۇرىنى كۆردا كاك (غەتا ئەھلى)
لېكۆلېنەۋەپەكى ھارسەنگى ئەدەبىسى لەسەر ھەردۇر ئەم
پۇمانە: (كۈندەپەپۇرى كۆيۈ) ۋ (پەيگەرى فرەھاد) ۋەكۆ
پاشەكى بۇ ۋەرگىتېرە كۆرەپەكەي ئەۋەي دىۋان نۇسىتە.
مامۇستاي ئەھلى لەو نۇسىتىنەدا بەۋردى پەرزەۋەتە سەر
كۈندەپەپۇرى كۆيۈ، كە گولستەنەۋەي بەشېك لەر نۇسىتە بۇ
ئۆرە، كۆمەكى باشى ئىگەيشتىن بۇ ئەۋ خوتىنلار دەككاتا كە
ئۇستاي ئەم پۇمانەي بەدەستەۋەيە. كاك غەتا ئەھلى لە
بەشېكى لېكۆلېنەۋەكەيدا نۇسىتە:

(كۈندەپەپۇرى كۆيۈ ساندق ھىدايەت گىرەنەۋەي دۇر
چىرۆك پان دۇر بەھەندى چىرۆكىكى ئالۇز ۋ قورۇل ۋ كراۋەپە.

گېئرانە دەيەگى زەئىبىيە، كە سىنورەگانى نىسوان خەون و بەناگايى، واقىيە و خەيالى شىئواندوۋە. كۈندە پەپوۋى كىۋىر جىرۇكىكى عاشقانەيە، كە لە زمانى پىاۋىكى تەنيا و خەمۇك و مالىخوليايىيە، لە دوو بەشى سەرەكىدا دەگېر دىقتەۋە.

پاۋى يان بىئەرى ئەم بۇمانە، ئەگەرچى ناۋى نىيە، بەلام تا ئىستا و پاش زىانر لە خەفتا سال، هېشتا بەناۋىانگىرەن كەسايەتى جىرۇك بە زمانى فارسىيە، زۆرەي هەرە زۆرى خويئندەۋارنى پىر و گەنجى ئىرانى دەيناسن و بەكەم پاراگرافى گېرانە دەكەيان لە بەرە: «لە ژياندا زامگەلىك هەيە، كە ۋەك خۇرە، بە هېۋرى و لەتەرىكىدا پۇج دەخوات و دەيقاشىت. ئاكرىن لەلەي كەس ياسى ئەم زام و ئازارانە بەكەيت، چونكە هەموو كەس بە پىتى عادەت ئەم ئازارە بىرواپىتتە كراۋە بە پوۋداۋ و پىشەتتى سەپىر دەگەن دەزانن و ئەگەر كەسنىك بىلىت يان بىنورسىت خەلك بە پىتى بۇچوۋنى باۋ و بۇچوۋنى خۇيان هەول دەدەن بە بىزەپەكى پىر لەگومان و گالته چارى ۋە رىبگىن. چەما مرقۇف هېشتا چارەۋ دەرمانىكى بۇ ئەم زام و ئازارانە تەدبىرەتەۋەر ئاكا هەئوانىش فەرامۇشى بە شەراب و خەۋى تىياك و مادەي سىرگەرە.»

ئەم ئازارە، كە بىئەرى بۇمانى كۈندە پەپوۋى كىۋىر لە دەسپىكى گېرانە دەكەيدا بەم شىۋە باسى دەكەت، بەرئەنجاسى

بەشىنىكى ماخۇلپانە . ئەر لە دەۋامەي گىپرانەۋەكەيدا باسى
ئەرە دەككات، كە چۇن لە درزى تىلى ئورەكەي، لە پىشت
كۆرۈپەيەك شەرابى كۇنى خەوت سالەرە چاۋى بە دىمەنىك
دەكەۋىت، لەر دىمەنەدا كچىنكى چوان بەسەر جۇگاۋەكدا
ئەۋرەتەرە و گولۋىكى نىلۇفەر پىشكەش بە پىاۋىكى قەمبۇرى
ئەرەر جۇگاۋەك دەككات. بىگومان ئەم دىمەنە سەدان سالە،
كە بۇ ھەسور ئىراتىيەك و تەنەت بۇ ئۆرۈپەي خەلكى ئەم
ئارچەپەش دىمەنىكى ئاشناپە .

دىمەنىكى مېنىاتۇرى، كە لەسەر ھەسور شىتىك، ھەر لە كاسە
و دەۋرۈپەرە بگرە ئا بەرگى ئەلەمدانەكان كىشراۋەتەرە . پلوى
پان بىزەرى گىپرانەۋەكە، شەپداي ئەو كچە نىلۇفەر
بەدەستە دەپىت و لىنى دەپىتە زىنى خەون و خۇزگە دور و
دريژەكانى و ۋەك مۇۋىنىكى خەيالىنى و فرىشتەپەكى ئاسمانى
باسى دەككات. فرىشتەپەك، كە بوئىر دىتە ئورەكەي و بىن ھىچ
قىسە و گىتوگۈزىەك لەسەر قەرەۋىلەكەي پادەكشىت و ھەر
لەۋىش دەمىت. ئەۋسا كىبرا، كە لە ھەسور ھەرۋىك بۇ
زىاندەرەي ئانومىد دەپىت، لەئەنجامدا بۇ ئەۋەي دەست و
چاۋى ھىچ پىاۋىكى تر سىمەي باتزەۋىش ئەو دىدارە فرىشتە
ئاساپە ئەشەمىنىت: جەستەي ئاسكى لەت و كوت و
پارچەپارچە دەككات و لەزىر خاكدا دەپشارتەرە . پاشان ئا

ههتا ههتا به له فیرانی دوو چاوی بهشی نهو دلداره خه یالگرده،
خوئی به کیشانه وهی نیگاری نهو ژنه لهسه بهرگی
قه له مدانه کان خه ریک دهکات.

نهعه گورتی بهشی بهگهسی پۆمانه که به، که بیژهر به خه
ده بیینیت و دوا ی نهوهی که به تاگا ده بیسته وه، له بهشی
دوهه مدا بریاری نووسینه وهی نهو خه ونه ده بات، به لام نهوهی
که بیژهر له بهشی دوهه مدا ده نووسیت پوهه کی تری نهو
خه ونه، پان نهو چیرۆکه به. گنیرانه وهی بهشی دوهه سی پۆمانی
گونده په پوهی گوێز، بیسان خه ونیکی تری، به لام نهو
چاره خه ونیکی گه لیک ناخوش و کابووسیکی گه لیک ترسناکه.
له م به شه دا راوی پان بیژهر؛ چیرۆکی شهیدایی خوی بو ژنیک
ده نووسیت، که به پیچهرانه ی ژنه فریشته ناسا که ی بهشی
به که م، نهوهک ژنی خه ون و خه یالات، به لکوره ژنی خویهشی.
ژنیکسی سوزانی و له یله نۆنه به کی ده رپن به کۆل، که بیژهر
له نه نجامدا نه ویش ده کورژیت.

بینگومان له خویتهری نهو چه ند لاپه ره شاراره نییه، که هه موو
پیاویک، به تایبهت پیاواتی هونه رمه ند و ده یینه را، له زه نی
خویاندا سیمای لیلی ژنیکسی فریشته ناسای بانزه وینیان
هه لگرته وه. ژنیک، که سه رچاوه ی ئیله ساسی شاعیرانه و
هونه رمه ندانه به. ژنیک، که به درێژایی میژووی نه وه ب و هونه را

هر شاعریک به شیوه‌یک و سلف و مدح و به سنی کرده و
هر نه‌فانسیک به شیوه‌یک نیگاری کیشاوده‌نوره و هر
مؤسیقارهن و ده‌نگبیزیک به شیوه‌یک به‌گویندا چریاندوره.
پیاوانی هست ناسک به‌دریژیی همه‌نیان (وشیاریانه پان
ناوشیاریانه) به شوین نه‌و ژنه ناسکه خه‌یاله‌یهدا ده‌گه‌پین.
نه‌وان کاتیک عاشق ده‌بن پنیان واپه ژنی خه‌ون و
خه‌یاله‌کانیان بینوده‌نوره، به‌لام کاتیک به‌دلداره‌کمان
ده‌گن، نه‌و وینه زهنیه ویده‌ورده له‌میشکیاندا کال ده‌بیت‌نوره و
نه‌و هه‌شفه نه‌فلان‌وونیه له‌سهر قهره‌ویله‌ و له‌ناوجنی
خه‌وتنه‌کماندا ده‌مریت. نه‌وسا هتوره‌پور دلداره‌کمان لن
ده‌بیته ژنیکسی ناسایی و له‌هه‌ندیک حاله‌تی ده‌گه‌نیشدا
ژنیکسی هه‌ریه‌ی ده‌پین به‌کؤل. چیرۆکی کونده‌په‌پوری کویتری
سابق هیدایه‌ت؛ له‌پروکه‌شپترین لایه‌نیدا، نعایشی نه‌م دۆخه
ده‌کات. بیزه‌ری پیاوی بۆمانه‌که، پاش مردنی ژنی فریشته
ناسای خه‌یاله‌کانی له‌سهر قهره‌ویله‌کای و پاش نه‌وی که
دلداره‌کای لن ده‌بیته ژنیکسی هه‌ریه‌ی ده‌پین به‌کؤل، تووشی
خه‌مۆکی و نا‌ئومیدییه‌کی گوشه‌نده و هونه‌رمه‌ندانه ده‌بیت و
پاشاوه‌ی همه‌نیی خۆی به‌کیشاوه‌ی پروخساری ژنی
فریشته ناسای خه‌یاله‌کانی، له‌سهر به‌رگی قه‌لم‌دان‌کان،
خه‌ریک ده‌بیت.

بۇ زامانى كۈندە پەپۇرى كۆيۈر لە بۇالە تېشۈرۈن و پۇوكە شېئىرۈن
دەركە وتىدا، چىرۈكۈنكى ئورپالور، بان با بلىم ئور چىرۈكە،
كە لە ھەر كاتە پاندا لاپەنكى، بان سىمايەكى ئن لە بۇانگى
پىارورە دەردەكە وىت و دەگىرۈرتتەرە.

شېئىرۈن گىرۈنەرە لە بۇ زامانى كۈندە پەپۇرى كۆيۈر، بازارنە پىپە و
راوى بان بىرەر لە شوۋىنكەرە دەست بەگىرۈنەرە دەكات و
لەسەر رەوتىكى بازارنە پى دەكاتەرە بە ھەمان شوۋن و ھەمدىس
لەوئور دەست پى دەكاتەرە و رەك ھەلگە بان بە پەيژە بان
پىپىلىگانكى خىر و بازارنە پى بەرەر ئور ھەلدەكشۈت. لاپەنى
سەمبولىك و ھىمايىنى ھەمور ئوخم و رەگە زەكانى بۇ زامانى
كۈندە پەپۇرى كۆيۈر پەپۇرەندى ئەم ئوخم و رەگە زانە لەگەل
قورۇتۈرۈن لاپەنەكانى زەنى موزۇف، بەئايىت زەنى راوى و
بىرەرۈ گىرۈنەرەكە پە. كۈندە پەپۇرى كۆيۈر خەۋىنكە، كە
ھەمور كۈن و كەلە بەرەكانى ئاۋشپار (ئاخۇدناگاي) زەنى
موزۇف، لەسەر بەستىنى موزۇف، فەرھەنگ و زامانى ئىرانى،
نمايش دەكات. ئەمە قورۇلاپپەكى رەھاي بەم دەقە كراۋەپە
بەخشىورە، كە ئا ئىستا سەدان وتار و دەيان كىئىسى بە زامانى
فارسى و تەناتەت زامانە پۇرۇتلاۋىپەكانىش لەسەر ئورموزورە و
بە ھەمور جۇرە مەنەچىكى ئەدەبى (زامانئاسى، كۆمەلئاسى،
دەرۋونئاسى و ...) خۇنئىرلورەتەرە.

ئەم بۇمانە سەروكارىنىكى ھىچكىسار نۇقى لەنگەل ھىما و
سەمبولەكانە و دەپھەوئىت بە بۇتەنى ئەوانەورە پەردە لەسەر
پورنى سۇف و پارزە دەروونىيەكانى ھەلىداتەورە، بە گوتەنى
«رئىنە لاخو»نى فەراتسەبى لەم بۇمانەدا: «گىرىنگى ھونەر بە
مانى تەوپەرى شەرفەمەندىي وشەكە، لەپەرچاوى خۇبىنەر
بە شىئوئەيكى ئاشىكرا دەردەكەوئىت» و سىن نامەون لەم
ئورسپنەدا بۇمانى كوندەپەپوروى كوتىز بخوتىنمەورە، كە لەوپەرى
ئالۇزى و فرەرفەمەندى و قوولى داپە.»

لەبارەى وەرگێرانی ئەم کتێبەوه ..

بۆچی سادق هیدایەت ئاسان نییە؟

بۆ ھەر وەرگێرێکی پیشەیی سادق هیدایەت، وەک ئەدەبەتێکی بەلایە، بەلایەکی شووم، چون پۆلێ قەلەرەش بە قیفەقیغ دەدەن بەسەر کێلگە بەکدا، ئاوما دەدەن بەسەر خۆتەری کتێبەکانیدا. زمان لە ئەدەبی ئەم نووسەرەدا، شل و فەشەل نییە، بەلکو توورە و مەحکەم و پتەو، ئەم پیاوێ -بەتایبەت لەم رۆمانەیدا- تاقەتی وشەنارایی و زمانسازیی و زینەبازیی و رازاندنەوێ نییە و ئەمەش وەک بەشێک لە داوچینی ناو ئەدەبیاتەتێکی بەوشیارییەوه دەکات، بۆنموونە ئالێ: "تیشکی خۆر پزێبوو ژوورەگەمەرە" یان "تیشکی خۆر ژوورەگەمەرە پووناک کردبوو" -ئەگەرچی تیشکی خۆر بچێتە ھەر ژووریکەوه پووناک دەکاتەوه- "بەلام ئەم دێت و دەنووسیت: "تیشکی خۆر خۆی خزاندموو ژوورەگەمەرە".

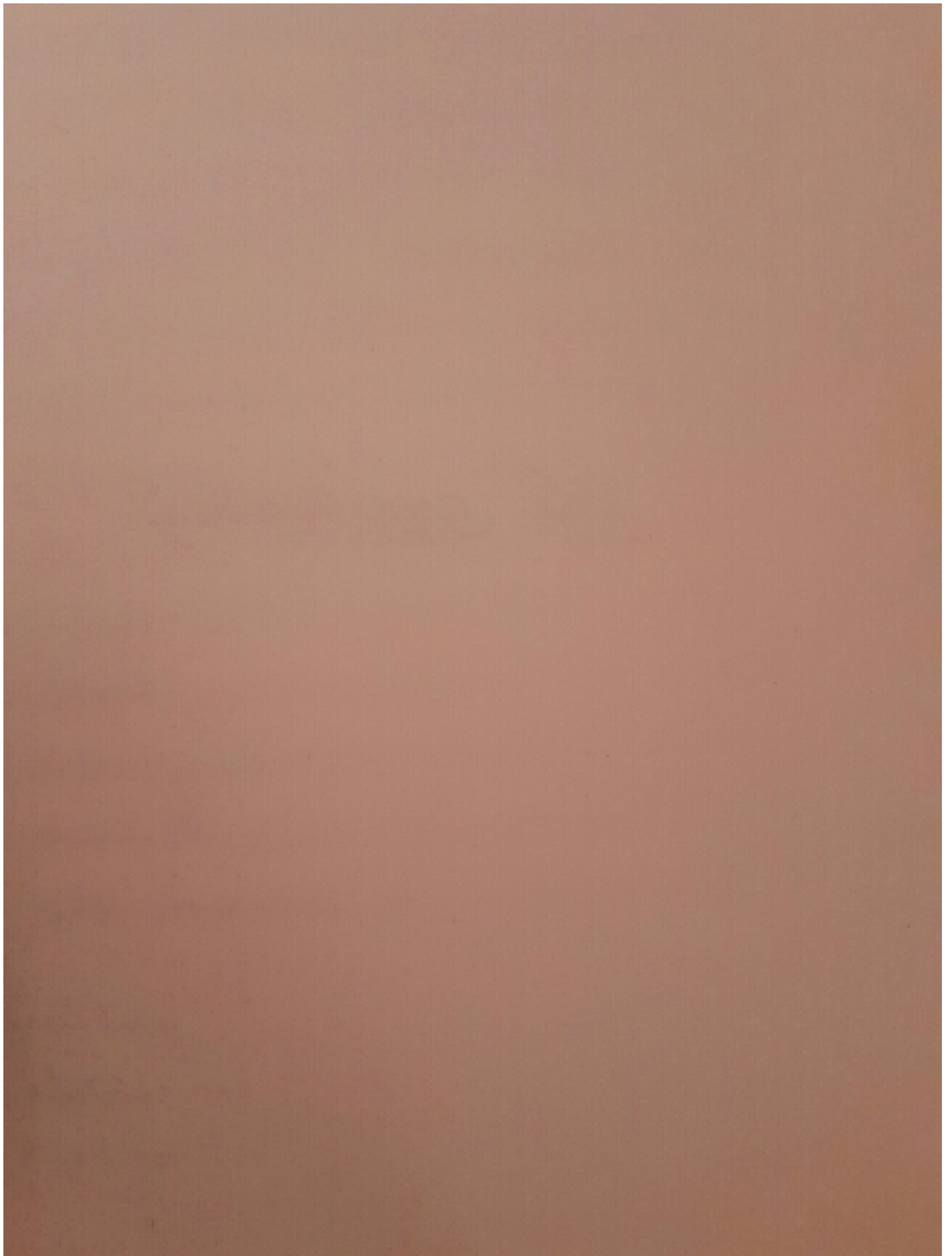
هموو شخن له ئه‌ده‌یه‌ی ئه‌م پیاوهندا سست و خاو و تار و لێل
و ده‌هێزداو و به‌گومان و په‌ش و ناوهمنده‌. وه‌رگێڕانی هیدایه‌ت
وه‌ک را‌کو‌دن وایه‌ به‌سه‌ر په‌ته‌یک‌ی باره‌یک له‌ به‌رزاییه‌کی زۆردا
که‌ جگه‌ له‌ په‌نه‌که‌، که‌ خودی بودسگاپی سادقه‌، یه‌ک تۆز به
هه‌رله‌یه‌کدا له‌نگه‌ر بختیته‌ که‌وتوو‌یت، بۆیه‌ نه‌گه‌ر وه‌رگێڕی
هیدایه‌ت خۆی تۆزێ هیدایه‌تی نه‌یه‌ن، هه‌م ده‌که‌وینته‌ هه‌له‌وه‌ و
هه‌م په‌یاسی هیدایه‌ت له‌ وه‌رگێڕانه‌که‌یدا وین ده‌کات. وه‌رگێڕانی
ئه‌م کاره‌ به‌شێک به‌و له‌ خه‌ونی تایبه‌تی من، به‌تایبه‌ت دوا‌ی
ئه‌وه‌ی سا‌لی ۲۰۰۸ بۆمانی (په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد)م وه‌رگێڕا، که‌
له‌ژێر کاره‌یکه‌ری ئون‌دی ئه‌م بۆمانه‌دا نووسراوه‌، بۆیه‌ وه‌ک
یه‌کێک له‌ په‌رۆزه‌ نیره‌ناچه‌له‌کانی خۆم له‌گۆرستانه‌وه‌ هه‌تا‌بووم،
تا مانگی رابوو، که‌ پشوری خۆیند‌م بوو، کاره‌که‌ به‌کۆتا
که‌یشت و به‌یارماندا هه‌ر‌وو بۆمانی (کونده‌په‌پوری کوئێر) و
(په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد) پێکه‌وه‌ چاپ و بڵاو بکه‌ینه‌وه‌، له‌
که‌موکه‌وێسی، که‌ بێهه‌ش نه‌یه‌ن لێ، ئومێدمان هه‌ر "عه‌فه‌وه‌".

ئوانا ئه‌مین

ستۆکه‌هۆلم

۲۰۱۵-۷-۲۵

کونده په پووی کویر

له ژياندا گه لږ ځمکه زام هډن، وډک (خڼوره) وږده وږده پوځ له
تريکيدا دمخون و دپنځون، ناکړن له لاي گهس باسي هم
نازلانه بگهيت، چونکه هسوان وا راهانورن، هم نازاره پروا
پن نه کراوانه به پورداو و پيشهاتس سه پرو دگمهن بزاتن و
نه گه ر که سڼک بيليت پان بينوروست: خه لگ به پني باوهري
باو و بوجووني خو پان هورل دودن به بزه به کسي پر
له گومان و گالته جاربيده وه ريگرن، چونکه هڼستا سرتو
چاره و درمانيکي بز هم زام و نازلانه نه دي سوه توده و
تا که هه توانيش: فهراموشيه به شراب و خوري دستکرد
به نه پيون و مادي سرکه، به لام به داخه وه کاريگهري هم
درمانانه: کاتييه و له بري چاره سهر، پاش ماوه يه ک
دوره که خه راپتر ده گن.

ايا پوځيک که سڼک بهي دوبات به نه پني هم پروداوه
سه وروسيو شتيه: که به په رنگدانه وي ستيهري پوځ، له
دوخي بيخوشي و به رزه خي نيوان خه و بيداريدا جيلوه
دهکات...؟

من نه نا به راهي به کڼک له و پروداوانه راده گم، که به سهر
خو مده هاتوره و به راده يه ک راپته کاند: که هه رگيز له يادي
ناکه م، نيشانه ي شومس نه و تا زيندووم: له پوځي نه زه ل

هئا ئه بهر، تا ئه جىگاپه ي له ده ره وه ي ئا وه ز و
ئىگه يشنى موزفه زيانى من زهراوى دهگات، نووسم
(زهراوى) به لام دهه ويست بلنم؛ كه داخى ئوم هه ميه
پژوه بووه و پژوشم ده مينت.

من ههول دهدهم؛ ئه وه ي له بيه ره، ئه وه ي له په يوه ندى بهر
رووداوانه وه له يادم ماوه، بيه نووسم. پهنگه بتوانم داوه ريه كي
گشتيان له سه ر بگه م، نا، ته نها دلنيايي به ده سته ينم يان
لايه ني كه م؛ خوم بتوانم باوه ر بگه م، چونكه بۇ من هيج
گرنگ نيه؛ كه ئه وانى تر باوه ر بگه ن يا نه يگه ن. ته نها له وه
ده ترسئم؛ سه به ي به رم و هئيشنا خوم نه ناسيه يت.
له به ره ئه وه ي به دريزايي زيانم، په يم به وه بهر دووه؛ كه چ
هه لديرىكى ترسناك له نتيوان من و ئه وانى تودا هه يه،
ئىگه يشم تا ده كرى ده بن بيه ده نگ بم، تا ده كرى
ئه نديشه كانى خوم له لاي خوم به نلعه وه و نه گه ريش ئيسنا
به يارم داوه بيه نووسم؛ ئه وه ته نها بۇ ئه وه يه؛ خوم به
سه به ره كه م بناسيتم - سه به ريگ؛ كه له سه ر ديواره كه
چه ماوه نه ره و پهنگه هه رچى ده يه نووسم به ئاره زويه كي
ئه واوه وه و به ناسه وه هه ليلوشيت - ده مه ويت تافى كرده وه يه ك
بگه م؛ به لكو بتوانين باشتر به كتر بناسين، چونكه له ر

کاتورهی ته‌واوی په‌پوه‌ندیی خۆم له‌گه‌ل خه‌لک بچ‌پوه!
ده‌مه‌وی باشتر خۆم بناسم.

خه‌یالی پرۆپۆرچ..! وایه، به‌لام له‌ هه‌ر حه‌قیقه‌تێک پتر
ئازارم ده‌دا. ئایا ته‌و خه‌لکی که‌ وه‌ک منن، که‌ به
پو‌اللهت! نیاز و هه‌ولو هه‌وه‌سی منیان هه‌یه، بۆ فریودانی من
نین..؟ ئایا چنگن سییه‌ر نین! که‌ ته‌نها بۆ گه‌له‌ پێکردن و
فریودانی من هه‌توونه‌ته‌ بوون..؟ ئایا ته‌وه‌ی من هه‌ستی پێ
ده‌گه‌م و ده‌بیستم و هه‌لیده‌سه‌نگینم، سه‌رتاپای! وه‌همێک
نییه، که‌ جیاوازیی زۆری له‌گه‌ل حه‌قیقه‌تدا هه‌یه..؟ من
ته‌نها بۆ سییه‌ره‌که‌ی خۆم ده‌نوسم: که‌ته‌وه‌تا له‌ پو‌ورتاکی
چراکه‌دا که‌وتۆته‌ سه‌ر دیواره‌که‌ و ده‌پێن خۆمی پێ بناسینم.

له م دوتيا هيچوچوچ و پر له هه زاري و نه داريبه دا: بۆ به كهم
چار وامراني له زياني مندا خور گزنگينكي نا: به لام به داخه وه
ته وه گزنگي خور نه بوو، بهلكو ته نها پووناكييه كي تپه پ،
نه سنتره به كه ي بالدار بوو، كه له شتوه ي ژنيك يا
فريشته به كا خوي نيشاني من نا و له پووناكي نه و ته نها
سان و بهك چركه به دا: هه موو به ده به ختپيه كاني زياني خوم
بيني و تركم به شكۆ و گه و ره بيان كرده . دواتر نه م
پووناكييه، كه نه با له گيزلوي تاريكييدا دووباره ون بيتت:
ون بوو. نا نه منواني نه م پووناكييه تپه پره لاي خوم گل
بده مه وه .

من مانگ، نا مو مانگ و چوار پۆز بوو، كه شونيني نه وم
ون كرم بوو، به لام بادگاري چاوه نه فسووناوييه كاني بيان
بليسيه كي مه خكيشيان: له زياني مندا بۆ هه تا هه تا به
مايه وه، چون نه منوانم له بييري بكهم، كه نه وه نه ده به زياني
منه وه به موه ست...؟

نا، هه رگيز ناوي نه اعيتم، چونكه شتر نه و به و نه نداهه
باريسك و نه م تا سايبان به وه، به دوو چساوي گه و ره و
سه رسامكه ر و نه ره خشان به وه، كه له و نه بويا نه وه: زياني من
به هينواني و به زانه وه نه سووتاو گه ي نه گرت: سه ر به م دوتيا

نۆزم و دره‌شده‌یه نییه، نسا.. ناین نای بلکینم به‌شینه
زهمینیه‌کانه‌وه.

له پاش تەوا، تیتر من به‌تەواوی خۆم له پێری ئادەمیراد، له
پێری گەمژە و خۆش‌بەختەکان کێش‌ایه‌وه و پێ
قەرمانۆشکردنیشی پەنام برده‌بەر مەي و ئلیاک. ژبانی من
تەواوی بۆژ لەنتوان چوار دیواری ژورە‌کە‌مدا گوزەرلوه و
دە‌گوزەری، سەر‌تاپای ژبانی من لەنتوان چوار دیواریدا
گوزەرلوه.

تەواوی بۆژ سەر‌قالی نیگارکێشانی بەرگی سەر قەلە‌مدان
یوم، هەموو کاتم به نیگارکێشانی بەرگی سەر قەلە‌مدان و
خواردنە‌وه‌ی مەي و کێشانی ئلیاک‌وه تین دە‌پەری، کاری
گالتە‌جاری نیگارکێشانی سەر قەلە‌مدانم هە‌لپێژدیسوو تا
خۆم گێل بکەم، تا کاتی پێن بکۆزم.

له به‌ختی خۆم، ماله‌کەم له دەرە‌وه‌ی شار، له شویننێکی
شارام و دوور له هەر‌اوه‌وریا و جە‌نجالیی ژبانی خە‌لک
هە‌لکە‌وتوو، له چوار‌دە‌ور دایرلوه و دەر‌و‌بە‌ری وێران‌تە‌به،
تە‌نها له‌و لای خە‌ندە‌فێک‌وه: خانوو گله‌کان دیارن و ئیدی
شار دە‌ست پێن دە‌کات. تازاتم کام شیت یا کام بۆ‌سه‌لیف
له‌سەر‌دە‌می دە‌قیانوو‌مدا تەم ماله‌ی بروس‌ت کردوو، ا. که

چاوم دەنوقىنىم ئەك تەنھا كوئوكەلە بەرەكانى دىنەوۋە پىنىش
چاوم، بەلكو فشاريان لەسەر شانى خۇم ھەست پىن دەگەم.
مائىكە: كە تەنھا دەگىرى لەسەر قەلەمدانە كۆنەكان
كىتىشراپىت.

دەپن ھەموو ئەمانە بنووسم، تا بزانم بەھەلەدا نەچووم...!
دەپن ھەموو ئەمانە بۇ سىيەرەكەي خۇم بگىرەوۋە! كە وا
كەوتۆتە سەر دىوارەكە. بەلەن، پىشىتر تەنھا دىخۇشىپەك يا
دىخۇشىكەرەيەكم بۇ ما بووۋە، لەنىوان چوار دىوارى
ئورەكەمدا! لەسەر قەلەمدان نىگارم دەگىشا و بەر
سەرگەرمىيەي جىنى پىكەنىنە زىانم دەگوزەراندا، بەلام دىوارى
ئەوۋەي كە ئەو چاوانەم پىنى، دىوارى ئەوۋەي ئەوم دى: ئىقىر
مانا و بەھاو بايەخى ھەر جوولەيەكم لەبەرچاۋ كەوت.

بەلام شىتىكى سەيرا، شىتىك كە باۋەرنەكردەيە! نازانم بۇچى
بايەتى ھەموو نىگار كىشائەكانى سىن ھەر لەسەرەتاۋە يەك
شىۋە و يەك قۇرم بوۋە...! ھەمىشە دىرەختىكى سەرۋوم*

* دىرەختى سەرۋوم: دىرەختى ئەسۋۇ، دىۋى سەلۋ، دىۋى سەللى، دىۋى سەۋل،
جۇرە دىرەختىكى قەد بەرزى ھەمىشە سەۋزە، لە نىگار سەۋزى ئورمانىدا جىسى
تەپپەتى شۇزى ھەپە، لە نىگارەكانى سەردەس مەننى ئېسىلدا بىلۇ ئېسىلدا
سەرۋوم بەشۋەي سەرگەچ نەخشىنۇرۇن، كە گوزار شىتە لە كوشىتۋەپىرى
قارمەكان بەدەشتى ھەر بەكان دەككەن پەللى دىگىر كۆرۈنى ئىۋان. (۱)

دهکښا، که له ژبیدا پوره میز دینگی قه میوور وک مه هارانا
هیندییه کان هه لئرووشکابوو؛ عه بابه کی له خو پتچابوو،
میزه دینگی به سه ریپه وه به سنبوو و په نجه ی نوشاوه زه ی
دهستی چه پی له نؤخی سه رسوره اندا نابوو زاریپه وه.
له بهرانبه ریدا کچنگ به کراسینگی ره شی تاودامانه وه له و بهری
جۆگه به که وه چه مابوو و گولی نیلؤقهری پیشککش به م
ده کرد، آیا من پیشتر نه م دیوو.؟ یا له خه وندا پتم
نیلهام کرابوو.؟ نازانم، نهها ده زانم هرچی نیگارم
دهکښا، هه موی هر نه شپوه و بابه ته بوو. دهستم له
دهره وه ی خواستی خو م، نه م وینه یی دهکښا، له وه
سه برتریش شه بوو؛ نه م نیگاره کریاری هه بوو، ته نانهت
له پتی مامه وه نه م بهرگی قه له مدانانم^۱ ده ناره یو
هیندستان و نه و به یروشتن و پاره گه ی بو ده ناردمه وه.

نه م وینایه م له هه مان کاتدا نوووشتریک ده هاته پیش چاو،
باشم بیر نیچه - نیستا شتیکم بیرکه و شه وه - وتم؛ ده بیست
پاده وه ریپه گانی خو م بنووسمه وه، به لام نه م پیشه اته زور

^۱ قه له مدان: چنگار هه لگرتنی قه له م و به نیایهت قه له مقابله یی
خوشتووسه یه، نه م قه لووه به قه یی له نار نوووشتریکت و پتکده ییت له
نوویه شی، به شی خاوه وه ی که قه له به گانی لئدا دانه شریست؛ وه به شی دهره وه ی
که نوووشتریک مونه یی جون و ناسکی هه یه و خوشتووسه کان، نیگاری
میدانتری نامه تر نووسته گان.

دواتر پوویدا و په یوه ندهی به مسله کهوه نییه و هر له بهر
نمهش دسستم له نیگارکیشان هانگرت. دور مانگ
له مه وپیش. تا دور مانگ و چوار پوژ تن ده په پری: سیانزه
نوروز بوو: خه لک همووی شالازیان بو دهره وهی شار
هینابوو من په نجره ی ژوره کهم داخستبوو، تا ترخه یان
نیگار بکیشم. دهمره تیوارئ له گهرمه ی نیگارکیشاندا بووم:
که له پر دهرگا کرایه ره و مامم هاته ژوره وه، یانی خوی
گوتی ماممه، من هرگیز نوم نه دیوو - چونکه له سه ره تایی
گنجییه وه به سه ره رنگی دور پویشتیوو گویه ناخودای
کشتی بووه. و تم رنگه کارتیکی بازرگانی به من هه بیست،
چونکه بیستبووم، که بازرگانیش دهکات.

به هر حال، مامم پیره میردینگی قه میوو بوو، که میزه رنگی
هیندی به سه رییه وه به سشیوو، عه بایه کی شری زهردی دایوو
به شانیدا، سه روپوری به شالگه ردتیک پتچابوو، په خه ی
تاوه لا و سینگ کولکنی ده بینرا. ده نتوانی: ریشه کوسه که ی
که له ژیر شاله کهوه دهرکه وتبوو تال تال برامیریت، پیلوی
ناسورکرووی سووو لیوینگی هه لقلیشاوی هه بوو،
لیکپوونینگی دور و پیکه نینه نینی له گه ل من هه بوو: وه گ
شوه ی وینه ی من که وتبیته سه ر تاوینه په کی ته لخ، من

ھەمىشە شىۋەي باۋكەم لە پىش چارۋى خۇم ھەر ئاۋەھا
وېناكردىمۇ.

ھەر كە ھات، چوۋە سوۋچىكى ژورەكە و ھەلقووشكا، مەن
بە خەيالىدا ھات؛ بىرم كىرەۋە لە مېواندارى ئەۋدا شىۋىك
ئامادە بىكەم، چىراكەم پىن كىرە، چوۋە گەزىنەي^۱ شارىكى
ژورەكەم، كۈنۈ كە لە بەرىم پىشكى تا شىۋىكى شاپانى بۇ
ۋەنۇم - ئەگەرچى دەمرانى لە مالىكەدا ھىچ دەست
ئاكەۋىت، چونكە نە تىياكە ماپوۋ نە مەي. لەپىر نىگام بۇ
سەر ئاقەكە فرى، دەتگوت ئىلھام بۇ ھاتوۋە؛ قاپىن شەرابى
كۆنم بىشى، كە بە مىراتى گەيشىۋوۋە مەن - گۈايە بە بۇزىنەي
لەدايىكەۋىنى مەۋە ئەم شەرابەيان داناپوۋ. ھىچ كاتىن مەن
بىرم لەمە ئەكردىۋوۋە؛ ھەر بە راستى بىرم چوۋىۋوۋە
شىۋىكى ۋا لە مالىكەدا ھەيە، بۇ ئەۋەي دەستىم بىگاتە
ئاقەكە؛ چوارپا (كۆرسىلەيەك) ئەۋىدا بوۋ، خىستە ژۆر پىم؛
بەلام ھەر ھاتم قاپە شەرابەكە ھەلىگىرم، لەخۇۋە لە بۇزىنەي
ئاقەكەۋە چاۋم بەدەرەۋە كەۋىت؛ بىنىم لە ساراي ئەۋىپو
ژورەكەمدا؛ پىرەمىزدىكى قەمبۇر لە ژۆر درەختىكى سەرۋىدا
دانىشتىۋوۋە كىزىكى گەنج - نسا، بەك فرىشتەي خۇدانى.

^۱ گەزىنە ئېستى، پاشقان، خەلۋەتى، گەنچە، گەنجىنە، ھەسار (ۋ)

له بهرانبه ریندا چه مابوو و به دهستی راستی گولینگی نیلونه ری
شین پینشگهش ده کرد، له کاتینکدا، که پیره مینرد که خه ریگ
بوو نینوکی په نجهی دوشاومزه ی دهستی چه پس ده جوو.

کچه که رتک بهرانبه ری من بوو، به لام وا دههاته پینش چارو:
که هیچ ناگای له ده ورویه ری خوی نه بیت: ده پروانی بی
نه وهی بیینیت، خه نه ده پیک له ده وهی توانای خوی و
مه دوشانه به قهراغی لیبویه وه وشک ببوو، وهک نه وهی
که وتبیته یادی که سینگی ونه وه. له ویندا بوو، که چاره به سام
و نه نسوونگه رده گانی: چاوانیک، که وهک نه وه و ابوو
سه رزه نشتینگی نالی یونیم بکه ن، چاوانیک په ریشان،
واقورماو، هه ره شه کار و خاوه ن به لیتسی نهوم دیت، نیدی
په وناکی زیانی من ناویننه ی نه م گن دوه وشاوه پر له
مانایانه بوو و له ناویندا توایه وه.

نه و ناویننه راکیشه ره، هه موو بوونی منی هه تا نه و راده په ی
نه ندیشه ی موزف لئی زویره: یو لای خوی راکیشا. چاوانی
که چه سی تورکسانی: که پرشنگینگی سه رووسروشتی و
مه سنگاری هه بوو، له هه مان کاتدا دهیترساند و راشیده کیشا،
وهک نه وهی به چاره گانی دیمه نی ترسناک و سه رووسروشتی
وای دیبیت، که هه موو که س نه توانن بیبیتن. کولمی خرا،
ته ویلی پان، بسوی باریکی په یوه ست، لیبوی گۆشتنی

نیوه‌گراوه؛ لیونیک، وهک شهوه واپوو تازه له ماچینکی گهرم و
 دریز هه‌نگیراین و هیشتا تیر نه‌بوو بیت، قزی رهش و شه‌واو
 و شالۆزی؛ دهوری بووخساری مانگ ناسای شه‌ویان دابوو،
 ده‌سته‌یهک موو به لاجانگییه‌وه نروم‌سابوو، ناسکیی
 شه‌نامه‌کانی و له‌خۆوه سووک و خاوییان؛ حیکاپه‌نی مسنی
 و کاتیبوونی شه‌ویان ده‌گنرایه‌وه، په‌نگه نه‌ها کیزینکی
 سه‌ماکه‌ری بتخانه‌کانی هیندستان بتوانیت جوله‌ی رینکوپینکی
 وهک شه‌وی هه‌بیت.

دۆخی غه‌مین و شادی غه‌مه‌نگیزی؛ هه‌موویان شه‌ویان
 نیشان ده‌دا؛ که شه‌وهک خه‌لکی ناسایی نییه، به هیچ
 شه‌وه‌یهک جوانییه‌که‌ی ناسایی نه‌بوو، شه‌وهک نیمه‌نینکی
 خه‌یالی نه‌شته‌ی نه‌فیوونیی خۆی نیشانی من دا... شه‌وه
 هه‌مان گهرمایی عه‌شقی گپاناده‌مه‌ی " له مندا دروست کرد.

ناسکته‌ندام و زراف، به هیلینکی له‌بار؛ که به شان و باسک
 و مه‌مکه‌کانی و سپنه و سمع و به‌له‌کیدا ده‌هاته خوارین،
 وهک شه‌وه واپوو؛ جه‌سته‌ی شه‌ویان له باره‌شی که‌پله‌که‌ی

* گیاناده‌مه: به نینگیزی (*Mandragora*) بووه‌کینک له خیرانی
 بایباییه‌کان، گۆشتن و دور په‌له، شه‌وه‌ی ده‌ره‌وه‌ی له سووک ده‌چین، هه‌ر
 بووه‌ له ته‌فساتی سینه‌هه‌ جبارزه‌کاندا شه‌وه‌ی تابه‌شی هه‌یه و سیمبولیک
 بووه‌ هه‌شول، به جۆزیک سه‌وا وله‌ هه‌ر که‌س شه‌وه‌هه‌ی پسین بێت، له ده‌لی
 خه‌لکه‌ خه‌شه‌ریست ده‌بیتا (و)

دەرگىشاھىت، ۋەك مېيەي گيانادەمە ۋابور، كە لە باۋەشى
تاكەكەي خۇي دەريانھېتايىت.

كراسىكى رەشى چىندارى پۇشسىور: بە چەستەپەرە
ئورساپور، كە من تەماشام كىرد، گوايە دەپھەرىن بەسەر
جىۋگەي ئىوان خۇي ۋ پىرەمىردەكەدا بازىدات، بەلام
تەيشوانى، لەم كاتەدا پىرەمىردەكە لە قاناي پىكەنىنى دا،
پىكەنىنىكى وشك ۋ نىزو، كە سووي بونىاسى گىرژ دەكرد،
پىكەنىنىكى دورپەگە ۋ كالتەجارانە، بىن ئەۋەي دەموچاۋى
بگىزىن، ۋەك زاپەلەي پىكەنىنىك: كە لە بۇشايبەكەرە
ھاتىبىتە دەرىن.

من لەكاتىكدا قاپە شەرابەكەم بەدەستەرە بوو: ھەراسان
لەسەر چولرپايەكە بازم دايە خوارىن، نازانم بۇ دەلەرزىم،
جۆرە لەرزىكى پىر لە نىرس ۋ جىژ بوو، ۋەك ئەۋەي لە
خەۋىكى خۇش ۋ ترسناك راپەرىبىتىم، قاپە شەرابەكەم
لەسەر ھەردەكە دانا ۋ سەرم بە ھەردوو لەپى دەستىم گىرت،
چەند دەقىقە، چەند سەعاتى خاياند...؟ نازانم، ھەر كە
بەخۇمدا ھاتمەۋە قاپە شەرابەكەم ھەلگىرت ۋ چورمەۋە
ئورەكە، بىنىم مام بۇشتورە ۋ دەرگاگەي ۋەك دەمى
سەردوو تاقانسۇتەرە، بەلام زاپەلەي پىكەنىنىكى وشكى
پىرەمىردەكە ھىشقا لە گوتىدا دەزرىنگاپەرە.

ههوا ملی له تاریکی نابوو، چراکه دووگه‌لی ده‌کرد، که‌چی
نهو له‌رزینه پر ترس و گه‌یفه‌ی له‌خو‌مدا هه‌ستم پین کردبوو:
هه‌ر له‌به‌یه‌ندا مابوووه‌وه.

ژیانی من له‌م ساته‌وه گۆرا، شاخه‌ نیگایه‌ک به‌س بوو بۆ
شهو‌ی نهو فریشته‌ ناسمانییه، نهو کیزه‌ نه‌م ناسایه‌ نا
نهو جینگایه‌ی نامی بوئیام له‌ تیگه‌بش‌تینیدا دۆش
داده‌مینیت: کاریگه‌ری له‌سه‌ر من دابه‌نیت.

له‌م کاته‌دا له‌خۆ بپه‌خۆ بیووم*، وه‌ک شه‌وه‌ی پشتر شاری
شه‌وم زانیبیت، پرش‌سنگی چاوانی، په‌نگی، بۆنی،
هه‌لسوکه‌وتیم: هه‌مووی ناشنا ده‌هاته‌ پشش چاو، وه‌ک
شه‌وه‌ی پۆخی من، له‌ ژبانی پش‌سوودا له‌ جیهانی بالآ و
نابیدالدا، هه‌وسینی پۆخی نهو بووین، له‌ یه‌ک شوخم و یه‌ک
ماده‌ بووین و ده‌بین پش‌گه‌بش‌تین. ده‌بوو له‌م ژبان‌دا تزیکی
نه‌ویم، هه‌رگیز نه‌مده‌ویست ده‌ستم به‌ری بکه‌وتیت، ته‌نها نه‌و
تیش‌که‌ نادیاره‌ی له‌ جه‌سته‌ی شیمه‌وه‌ پرش‌سنگی ده‌دا و و
ناوینته‌ی یه‌کدی ده‌بوو به‌س بوو. نه‌م پش‌هه‌اته‌ تۆقینه‌ره‌م

* له‌ ده‌قه‌ فارسییه‌که‌دا ده‌لنیت: (لز خود بیخود شده بودم)، که له‌ شیوه‌
کش‌تیه‌که‌یرا به‌ مانای (ناگام له‌ خو‌م نه‌سابوو) دیت، به‌لام من هه‌ر
گوزارش‌نه‌که‌ی هه‌دایه‌تم لام جوان و به‌هیزتر بوو بۆیه‌ وه‌ک خۆی کردیمه‌وه
به‌ کۆره‌ی (و)

له په کهم نیکادا گه لن پین ناشنا بوو، تایا دوو کرسی عاشق
همیشه نهو هسته پان نیبه که: بیشتر یه کترینان بینووه و
په یوه ندیبه کی نهیته له شتوانیاندا هه به...؟

من له م دونیا ناشریته دا: پان عشقی نهوم ددویست یان هی
هیچ کسینک، شاقو دهکرا، کسینکی تر ناوها کاریگریم
له مسهر داپنی...؟ به لام پینکه نینی وشک و درزیوی
پیره مژده که: نه م پینکه نینه شوومه، په یوه ندی نتوان شیمه ی
پچراند.

ته لوی شهو له م خه یاله دا بووم، چند جارینک ویستم برؤم و
له کوش دیواره گه وه ته ماشا بکهم، به لام له پینکه نینی
پیره مژده که دوترسام. بؤزی دواتریش هر له م خه یاله دا
بووم، تایا ددمتوانی به ته واوده تی چاویزشی له دیداری نهو
بکهم...؟

سهرته نجام، به یسانی نهو بؤزه به هزار ترس و له رزه وه؛
برپارم دا بچم قاپه شهرا به که بخرمه وه شوتنی خوی، به لام
هر نهو ندی په رده ی گه زنه که م لادا، بینیم دیوارینکی
په شی تاریک، وهک نهو تاریکی به ی سهراتسهری ژبانی منی
له خوگر تووه، له په رده م دایه. هر هیچ کون و درزینکی تیدا
به دی نه دهکرا، بؤزته ی چوارگوشه ی دیواره که

هائبووه و هیهک، وهک نهوئی ههر نه بوو بیست. چوار پابه گه کم
کیشایه به ره وه، به لام ههرچی شیت ناسا مشتم له دیوار
ده کوتا و گویم هه لده خست، یان له بهر چراکه دا چاوم له
ده گورد؛ بچوورگترین نیشانه یهک له بوونی پۆژنه یهک له
دیواره دا نه ده بیفرا، مستکوتینی من له دیواره نه ستوره
سوودی نه بوو، یهک پارچه بوو بوو به قورقوشم.

نایا ده متوانی به یه کجاریی وازی له بهینم..؟ به لام به ده ست
خۆم نه بوو، له دوا ی نهو؛ ههر وهک پۆجیک له نه شه که نه ده
بیست، ههرچی چاوه پروان بووم، ههرچی کیشکم کیشا، ههرچی
له دوی گه رام، سوودی نه بوو. ده ورو بهری ماله که کم سهنگ و
سواخ دا، نه پۆژئی، نه نوو پۆژ، به لکو دوو مانگ و چوار
پۆژ وهکو که سانی خوینگر تووا که ده گه ریخته وه سه
خوینته که، هه موو پۆژئی ده مه وئیتواری؛ وهک مهلی سه برپاو به
ده ورو بهری ماله که مدا ده گه رام، به شتووه یهک که هه موو زیخ و
چهوی نهو ده ورو به ره م ده ناسییه وه، به لام هیچ شوینته وارنیک
له جۆگه ی ناو و نره ختی سه روو و که سانی، که له وی
بینبوومن، بهرچاوم نه ده که وت.

شه وانه زۆر له بهر تریقه ی مانگدا که وتعه سهرچۆک، له دلر؛
له بهرد، له مانگ؛ که له وانه یه وه نهو سه بری کوربین،

ده پارامه و له هه موو بوونه و هره گان پارمه تيم ده خواست،
به لام بچووگتري شويته وارنكم له و نه بيني.

تيگه يشتم: كه تم كارانه هه موويان بيته و ده ن، چونكه شو
نه يده تواني له تهگ شسته گاني تم نونيا په نا په يوه ندي
بگريته، بونمونه تاويگ، كه شو پرچه گاني پين شورده و ده؛
ده بين له كانبيه كي تايبه ت و نه ناسراو، يا له نه شكه ورتيكي
سيحريه و ده پينه ده ري. كراسه كه ي: له تان و پوي خوري و
لوكه ي ناساي نه بوو، ده ستاتيكي مادي، ده ستاني مروف
نه پدروبوون، شو وجوديكي هه لپزاده بوو. ورده و رده
تيگه يشتم شو گوله نيلوفه ره ش گولتيكي ناساي نه بوو،
دلنيا بووم گه شو كچه: تاوي ناساي پهرزاندبا له
ده موچاوي، بووخساري ده زالكا و نه گه به په نجه ياريك و
شمشاليپه گاني گولي نيلوفه ري ناساي بچنبييا؛
نه نگوسته گاني و دك په ردي گول په ژمورده ده بوون، تا.. له
هه موو نه مانه تيگه يشتم.

تم كچه - تا - تم فرشته به: بو من سه رچاوه ي
سه رساي و نيلهاميني له گزنه هاتو بوو، وجودي ناسكي
شو بو ده ستليدان نه بوو. شو بوو؛ كه هه ستي په رسقني له
مندا په كاند، من دلنيام نيگاي كه ستيكي بيگانه، كه ستيكي
ناساي؛ شو كه نعت و په ژمورده ده كرد. له و كانه و ده نوم

ون کرد: لهو کاتوهی دیوارتکی قورس، ریگرتکی نماوی
بیدرز، به قورسی قورقوشم لهنتوان من و نهودا هه لپنرا،
هه ستم کرد: زیانم بۆ هه میشه بزور بهتوده بووه.

نه گهرچی نهو نه وارزشی نیگا و چینه زورهی له دیتنی نهو
بره بووم: یهک لایه نه بوو، نهو وه لامتکی بۆ من نه بوو -
چونکه نهو منی نه بینیبوو - به لام من شاته جم بهو چاولتهی
هه بوو: تهنها نیگایهکی بهس بوو: تا هه موو کیشه فهلسه نی
و رازه خودایه کاتم بۆ چاره سه ر بکات، به نیگایهکی نهو:
نیتر هیچ نهیئی و رازیک بۆ من نه ده مایه وه.

له وه بهدوا بیری مهی و تلیاکی خۆم زیاتر کرد: به لام
به داخوه نهو درمائی نانومیدبیانه له جیساتی نهوهی
بیره هوشم سه بارهت بهو په کیخه نا پۆژ به پۆژ، سه عات به
سه عات، دهقیقه به دهقیقه، پادی نهو، نه نداسی نهو،
پورخساری نهو: قورستر و پتر له جاران ده ساتفه بهر چاروم.
چۆن ده مشوانی له بیری بکهم...؟ چاروم بکریایه تهوه یان
دامختایه، له خهو یان له بیداریدا: هه ر له بهر چاروم بوو. له
پۆژنه ی گهژنه ی ژوره که مه وه، له کونی چوارگوشه یه که وه،
که بووه و دهره وه ده کریایه وه: هه میشه نهوم له بهر چار بوو.

ئارام لەبەر بربور، چۈن دەستوانى ئارام ھەبىن ؟
راھانبورم ھەمور ئېۋارەبەك خۇرناۋابورون بچە گەران، ئازلىم
بۇچى لەسەر ئەۋە پىم دادەگوت، جۇگەي ئاو و درەختى
سەرور و گولى نىلۇغەر بىدۇزەۋە ؟ چۈن خوروم بە ئلياگەرە
گرتىبور ئاۋھاش خوروم بە گەرانەۋە گرتىبور، دەتگوت شىتېك
مى بەم كارە ئاچار دەكرد، بەدرىئالى پىنگا ھەر لە خەيالى
ئەۋدا بوروم: لە خەيالى بەگەمىن دىدارىك، كە لەگەلىدا
ھەمبور، دەمويست ئەۋ شويتە بىدۇزەۋە، كە پۇژى سىانتزەي
نەۋرۇز ئەۋم لىن دىبور، ئەگەر ئەۋىم بىدۇزىبايەۋە، ئەگەر
بىتوانىيا لەژىر ئەۋ دارسەۋرەۋە دا دايتىشم: بىنگومان ئوقرەم
تىن دەگەر، بەلام ئەفسوروس جىگە لە پوروشوپەلەش و لىمى
گەرم و ئىسكى پەراسورى ئەسپ و سەگىك، كە بۇنى بە
زىلەكانەۋە دەكرد، ھىچى تىرى لىن ئەبور.

ئاپا بەراستى من لەگەل ئەۋ زوۋانم ھەبورە ؟ ئا ھەرگىز،
تەنھا ئەۋم بەزىيەۋە لەگوتىگەرە، لە پۇژنەي بەدبەختىيى
گەزىنەي زورەكەمەرە دىۋە، ۋەكو سەگىك، كە مۇمۇش
دەگات بەسەر زىلەكانەۋە و ھەر ئەۋەندەي لە دورەۋە
كىسەيەك خۇل دىنن: ئەم ھەلدى و پاشان دەگەرپتەۋە تا
لەئار زىلى نويدا كوتى تازە بىدۇزىتەۋە، مىش بۇخىكى

تاوهام هه‌بوو، به‌لام پوژنه‌که داخرا‌بووا شهو بق من چه‌پسکه
گولنکی شهو تازه بوو، که له‌سه‌ر زبله‌کان شو‌ریان داییت.
شه‌ری نوایی، که وه‌ک هه‌ر شه‌وتکی تر چه‌ومه گه‌ران؛
تاسمان هه‌ور و باران‌وی بوو، شه‌ومزنگی خه‌ست نیشته‌بووه
سه‌ر هه‌وا، له‌ هه‌وای بارانییدا، که له‌ تاحه‌زیی په‌نگه‌کان و
بیشه‌رمی هیلکی شته‌کان گه‌م ده‌کاته‌وه؛ من هه‌ستم به‌ چه‌ره
تازادی و تاسوده‌بیه‌ک ده‌کرد، وه‌ک شه‌وی باران، شه‌وتیشه
تاریکه‌کانی من بشواته‌وه.

له‌م شه‌وه‌دا شه‌وی که نه‌ده‌بوو ببووا، بوو. من له‌خه‌وره
ده‌خولامه‌وه، به‌لام له‌و سه‌عاته‌ ته‌نیایانه‌دا، له‌و ده‌قیقانه‌دا،
که به‌ نروسستی ماوه‌که‌پاتم له‌بهر نیسه؛ ژور توندتر له
هه‌میشه پورخساری سه‌رسام و ونی شه‌و، وه‌ک شه‌وی له‌ودیو
هه‌وو نووکه‌شه‌وه ده‌رکه‌وتبیت، پورخساری بن‌جوله و بن
دوخس، وه‌ک نیکاره‌کانی سه‌ر به‌رگی شه‌له‌مدان، له‌پیش
چاوه‌دا ده‌رکه‌وت.

پسیم وایه، که گه‌رامه‌وه؛ ژور له‌ شه‌و تپه‌ریبوو، مزنگی
خه‌ست له‌ هه‌واره نالابوو، وه‌ها که به‌ریشی خه‌وم به‌باشی
نه‌ده‌دی، به‌لام به‌پیشی راغاتن؛ به‌پیش هه‌سنگی شایبه‌ت، که
له‌مندا بیدار ببووه‌وه؛ گه‌یشته‌وه به‌رده‌گای ماله‌که‌م، ده‌بینم

بهرتیکسی ره شپۆش، په پیکه‌ری ژنتیک: له‌سه‌ر سه‌کزی
بهره‌رگای ماله‌که‌م دانیشتوره.

شقارته‌په‌که‌م داگیرساند، تا جن کلیلی ده‌رگا‌که وه‌دۆزم، به‌لام
نازانم بۆ له‌خۆوه نیگام به‌ره‌و شه‌و تارماییه ره‌شپۆشه کشا. !
بورو چاوی که‌چ، دوو چاوی درشتی ره‌ش: له‌ بووخساری
لاولز و مانگ ناسایدا بور، ناسیمه‌ره هه‌ر شه‌و چاوانه بور، که
ده‌بیریه بونیام بن شه‌وی ته‌ماشای بکات. شه‌گر شه‌وم
پیشتریش ته‌دیا هه‌ر ده‌مناسیبه‌وه، نا به‌ه‌له‌دا نه‌چوو بورم،
شه‌م به‌ژنه ره‌شه خۆی بور.

من وه‌ک شه‌و ساته‌ی که‌ مرۆف خه‌ون ده‌بینن، خۆی ده‌زانن،
که‌ خه‌ونه و ده‌یه‌ویت هه‌ستیت، به‌لام ناستوانن: تاره‌ها
ماشومه‌نگ وینتام، له‌جیی خۆمدا وشک بورم، شقارته‌که‌ نا
کۆتایی سووتا و چزه‌ی له‌ په‌نجه‌م هه‌ستاند، ئینجا به‌خۆمدا
هاته‌وه: کلیم له‌نیو کۆلونه‌که‌دا سووراند، ده‌رگا‌که‌ کرایه‌وه،
خۆم خسته‌ لاره‌. شه‌و له‌سه‌ر سه‌کۆکه‌ هه‌ستا و وه‌ک
که‌سینگ، شاره‌زا بیت: به‌ دالانه‌ تاریکه‌که‌دا تپه‌ری و
ده‌رگای ژوره‌که‌می کرده‌وه، منیش به‌دوایدا چومه ژوره‌وه.
به‌سه‌رسامیبه‌وه چراکه‌م پیکرد، ده‌بینم شه‌و چوره‌ له‌سه‌ر
چریاکه‌ی من پاکشاره: بووخساری که‌وتیوه سته‌ره‌وه،
ته‌مه‌زانن شه‌و من ده‌بینیت یا نا...؟ ده‌توانیت ده‌نگم

بېيستنې يا نا...؟ له پواله تيدا نه ترس به دې دهگرا نه
به رگري، وهك نه وه واپور يې ويستی خوی هاتبيت.

تایا نه خوش بوو...؟ تایا پنگای ون كړدبوو...؟ تایا له خوره
وهك كه ستيكي خه وگه هاتبوو...؟ له م كانه دا هيچ
بوونه وهرتيك ناتوانيت نه م دؤخه بينيغه بهرچاوي خوی كه
به سهر مندا هات؛ چوره ژانتيكي خوش و ناگوته نيم چه شت.
نا... فریوم نه خواردبوو، نه مه هر نه و شافره ته؛ هر نه و
گيزه بوو؛ بن سهرسامي، بن ورته هاتبوو ژور كه موره.

هميشه لای خومه وه وام دانابوو؛ په كه م ژوانمان ناوھا
دهبيت، نه م دؤخه بؤ من وهك خه ونيكي قبولي بن كوتايي
بوو، چونكه ده بن خه ونيكي زور قبول بنوويت؛ نا بتواني
خه ونيكي وھا بېينيت. نه م بن دهنگيه بؤ من؛ حوكمي
ژوانتيكي ته به دېي هه بوو، چونكه له دوزه خي نه زهل و
ته به ددا (حالاتي بن ده ستيك و بن كوتايي) ناكړي قسه
بگه پت.

بؤ من نه و ژنيك بوو؛ شتيكي سه رووسروشتي يې بوو،
پووخساري نه و؛ فه رامؤشيبه كي سه رگيزه كي پووخساري
هه موو نادميزادي بؤ ده ينام؛ به چورنيك له ته ماشاكردي
نه ودا له رز دايگرتم و نه ژتوكانم سست بوون. له م ساته ددا؛

سهرانسهری ژبانی پسر له ره نهجی خنوم، له پشت چاره
گه وره گانی، چاره هنجگار درشته گانی، چاره تهر و
دره خشاته گانی نه وره وه، به چه شنی نه لمانسیکی رهش که له
نه سرینیان هاویشته بیت: بینی.

له چاره گانیدا، له چاره ره شه گانیدا، شه ویکی شه به دی و
تاریکیه کی چرم دوزیمه وه؛ که به دوایدا و نل سووم. له
ره شایی سامناک و نه فسونگه ری شه ودا؛ نو قم سووم، وهک
نه وه بوو هیزیک له هه ناوی منه وه را کیشنه دهره وه، عهر
له ژیر پیتدا ده له رزی و شه گهر بکه وتبام، چیتزیک ناگوتیم
ده کرد.

دلم له لیدان که وت، هه ناسه م له خنوم بیری، ده ترسام ته گهر
هه ناسه هه لکیشم: شه وه کو هه ور یا دوو که ل بره وینه وه. بن
ده نگیه که ی وهک په رجوو به ک وا سوو، وهک شه وه وا سوو؛
دیوارنکی بلورینیان له نتوان شیمه دا کیشابهیت، له و گانه دا،
له و سه عانه دا، له و شه به دیسه ته دا ده خنکام. چاره
ماندوره گانی شه وهک شه وه ی شتیکی نا ناسایبان دیین، که
هه سوو که سیک نه توانی ببینیت، وهک شه وه ی مهرگی دینیت؛
به نارامی لیک تران. من وهک خنکاوتیک، که دوا ی په له قاره ی
نقد سه ر ناو ده که وی؛ له به رزی شه یه کدا که ورته
هه له رزین و به سه ر نوله که م عاره قه ی نتوچه وانم سری.

پووخساری ئەو ھەمان نۇسخى ئارام و بىن جۆلەي ھەبوو،
بەلام وا دەردەگەوت كىز و لاوازىر بوويىت. ھەروا گە
راگشا بوو و نىنۆكى پەنجەي دۇشاومزەي دەستى چەپى
دەجوو، رەنگى سىمەي مانگ ئاساي، لەژىر كراسى تەنگى
رەشىيەو گە بەجەستەبوو نووسا بوو ديار بوو، ھىلى
پاوپوزى، ياسك و ھەردولاي سىنەي و ئەواوى جەستەي
دەبىنرا.

بۇ ئەوئەي باشتىر بىيىنم، بەسەرىدا دانەويىمەو، چونگە
چاودەگانی داخرا بوون، بەلام ھەرچى لە پووخسارىم بوانى:
پىدەجوو زۆر لە من دورر بىت. لەپر ھەستم كرد: بە ھىچ
جۆرى من لە دلى ئەو تاگادار نىم و ھىچ پەيوەندىيەك
لە نىوان نىمەدا لەئارادا نىيە، ويستم شتىك بلىم، بەلام
ترسام گوئى ئەو ئەو گوئچكە ھەستبارانەي: گە دەين بە
مۇسقايايەكى دوررى ئاسمانىي راماتىن، لە دەنگى من بىزار
بىت.

بەخە يالما ھات: رەنگ برسى يان تىنووي بىت، چووومە
گەزەي زوورەگەم شتىكى بۇ پەيدا بىگەم، ئەگەرچى سوور
دەمزانى ھىچ شتىك لەمالەگەمدا دەست ناکەوتت، بەلام وەك
ئەوئەي نىلھام بۇ ھاتبىت: گە لەسەر ئاقەكە قاپە شەرابىكى
كۆنم ھەيو لە پاوگمەو بە مېرات پىم برارە، چوارپايەگەم

داتار قاپه شهرايم هينايه خوارئ. به پيئدزه چوومه تهنيشت
چرپاکه وه! ده بيم وهک مندالنيکی ماندوو و که نفت خهوی لن
که و توره. به ته واری له خه ودا بوو! برژانگه درنزه کانی وهک
مه خه ل که و توره سهریهک، سهری قاپه که م کرده وه و
پيالیهک شهرايم له نيوان ددانه داخراوه گانییدا بۆ کرده
زار بیه وه.

له پر بۆ به که م چار له ژياندا: ههستم به تارامی کرد، چونکه
بييم: نه و چاره داخراوانه ی، که وهک شيرپه نجه بیهک منی
تازار دودا و وهک مژنه که بیهک به چنگی ناسنینه خوی ناخی
منی دهگوشی! که مینک تۆقره بیان تی گه را. کورسییه که ی
خۆم هينايه په تا چرپاکه و له بووخساری وردبوومه وه! چ
سیمایه کی مندالانه، چ دۆخیکي سه پر..! تاي ده بوو نه م ژنه،
يان نه م کچه، يان نه م قريشته ی عه رابه - چونکه نه مده زانی
چ ناوینکی لن بيم ژيانیکي نوو لایانه ی هه بیت..؟ هينده
تارام، هينده بيزه حمهت..؟

تيسنا ده متواني ههست به گه رمایی لهشی بکه م و هالاولیکي
شيدار و نعاوی، که له که زئي رهش و قورسییه وه هه لده ستا!
بۆن بکه م. تازانم بۆ دهستی له رنۆکی خۆم به رز کرده وه -
چونکه دهسته گانم له زير فهرمانی مندا نه بوون و هينام به
نه گه رجه بیدا..؟ نه گه رجه بیهک، که هه ميشه نووسایوو به

لاجانگیبه وه . دواتر په نجه گانم خسته نژیبه وه ، مووه گانی
شیندار و سارد ، زور سارد بوون ، وهک تهره ی چند پوزیک
به سهر مردنیدا تیجه پری بیست ، من به هه له دا نه چوو بووم ، نه
مردبوو . دهستم له سینگ و بهر و کیبه وه برده ژووون ، له سهر
مهک و دلی رامگرت ، ههست به بچوو کترین تریه نه ده گرا ،
ناوینه م هیتا و له بهر لوتیدا رامگرت ، به لام بچوو کترین
شوینه واری ژیا نیذا نه ده بیتره .

ویستم به گهرمایی له شی خوم گهرمی بکه مه وه : گهرمایی
خومی بده من و ساردیی مهرگی لن وهری گرم ، رهنگه به م
شینوه به بتوانم بزوی خوم بگم به به ریدا . جله گانم داگند و
چوومه سهر چریاکه و له تهنیشنیبه وه راکشام .

وهک نیرومینی گیاناده مه پتکه وه لکابووین ، جهسته ی نه و
ههر دهنگوت میبه ی گیاناده مه یه و له نیره گه ی خوی جیا یان
کردوته وه ، هه مان عه شقی سووتینه ری گیاناده مه ی هه بوو .
زاری نفت و تال ؛ تامی قنچکه خه یاری ددا . هه موو
جهسته ی وهک تهره سارد بوو بووه وه ، ههستم ده کرد خوین
له دهماره گانمدا ده بیبه ستن و نه م سه رمایه نا قوولایی دلم
ده چن . هه موو هه وله گانم بیته وه بوون ، له چریاکه هاتمه
خواره وه و جله گانم له بهر کرده وه . نسا ، برؤ نه بووا نه و

هاتیبوو لیره له ژورده که ی مندا، خوی رادهستی من بکلی،
بۆخ و جهسته ی، هردووکی به من به خشی..!

ههتا زیندوو بوو، ههتا چاوانی سه رشار بوون له زیان! تنها
یادگاری چاوه کانی تازاریان دودام، به لام ئیستا بن جول و
بن ههست و ساردوسم؛ به چاوی نوقاوه وه هاتوو خوی
رادهستی من کردوو، به چاوی نوقاوه وه..!

ئه مه هه ر نه و که سه بوو؛ که هه سوو زیانی منی ژههراوی
کردبوو، یان هه ر زیانی من تاماده بوو ژههراوی بین و من
چکه له زیانی ژههراوی نه سه ده توانی زیانیکی ترم هه بیت.
ئیستا لیره له ژورده که مندا؛ جهسته و سینه ری خوی به من
به خشی، بۆخی شکینه ر و کاتیی نهو، که هه یج په یوه ندیه کی
له ته ک نونیا ی ژهه میانیانه وه نه بوو؛ له تیبو کراسی ره شی
چینه لاریدا به هه تراشی هاته ده ری، له تیبو جهسته به که وه، که
خوی نه شه که نه جه دودا، بوو تیبو نونیا ی سینه ره
سه رگه ردا نه کان بۆیشت، گویا سینه ری منیشی له گه ل خوی
برندوو، به لام جهسته بین ههست و بین جول ه که ی له ویدا
که وتبوو، ماسولکه نه رم و شله کانی، دهمار و ئیسه که کانی له
چاره برانی بزین و پوو اندا؛ خوراکیکی به تامیان بوو مشک و
کرمه کانی ژیر زهوی تاماده کردبوو.

له م ژوربه هژار و پووته له و پر به دبه خنیه دا، که وهک گور
 وا یوو؛ له نئو تاریکایی شهوتکی جاویدانیدا، که منی له حق
 گرتیوو وه چوو یوو نئو قوولایی دیواره کانیشیبه وه؛ ده یوو
 شهوتکی دریزی تاریک و ساردی پی کوتایی له گه ل تهرمی
 شه دا، له ته نیشته مردوو به گوه به سهر بهرم، وا هاته پیش
 چارم؛ تا دوتیا دوتیا به، تا من هیم؛ مردوو به ک، مردوو به کی
 سارد و بین هست و جوته له ژورتنکی تاریکدا له گه ل مندا
 یوو و ده بیت.

له م ساته دا که نه دیشه کانم سه هوانیان کرد یوو؛ زیانکی
 سه یوو تاییه ت له مندا سه ری هه لدا؛ چونکه زیانم په یوه ندیی
 به هه موو شه بوونه وه رانه وه هه بوو، که له دهوری من بوون،
 به هه موو شه سته رانه ی که له چوارده ور مندا ده له رینه وه.
 په یوه ندیبه کی شوول و جیانه گزاره م له ته ک بزاتی بوونه وه ران
 و سروشتدا هه بوو، له ینگایه کی نادیاره وه؛ په وتیک، به
 ته رزیک نیگه ران له نئوان من و گشت توخه کانی سروشتدا
 دامه زرابوو.

هیچ جوړه خه یالیکي ناسروشتیم نه بوو، من ده متوانی به
 ناسانی له نهینی نیگاره دپرینه کان، له نهینی کتیه به
 فلسه فییه سه خته کان، له سه ره نای شتوه و جوړه کان تی
 بگه م، چونکه من له م ساته دا به شداریم هه بوو له

سورپانهوهی زهوی و ناسمان، له پێسگانی پووهک و له
جولهی گیانداران، پابردوو و داهاوو، تێگه‌ل و هارده‌م به
ژینی هه‌ستیاری من بپوون.

له‌م جو‌ره‌ کاتانه‌دا؛ هه‌رکه‌سه‌ په‌نا ده‌باته‌ به‌ر په‌گن له
خووه‌ به‌هێزه‌گانی ژیا‌نی، په‌گن له‌ واسواسه‌گانی خۆی؛
هه‌ره‌قو‌ور ده‌چن خۆی سه‌رخۆش ده‌کات، نووسه‌ر ده‌پوا
ده‌نووسیت، په‌یکه‌رساز دێ به‌رد ده‌تاشن، هه‌ریه‌که‌پان ده‌لی
ده‌لی خۆیان به‌ هه‌له‌هاتن له‌ هاتده‌ری به‌هێزی ژیا‌نی خۆیان
ده‌پێژین، له‌م کاته‌دا‌یه‌؛ که‌ هه‌نه‌ره‌مه‌ندی راسته‌قینه‌ ده‌توانن
شا‌کار بپه‌ولقێنیت.

به‌لام منیکه‌ی بن سه‌هلیقه‌ی به‌دبه‌خت، نیکارکێشه‌یکه‌ی
سه‌ره‌به‌رگی قه‌له‌مدان، ده‌متوانی چی بکه‌م...؟ به‌و وینه‌ وشک
و درتوو بن پۆخانه‌؛ ده‌متوانی چی بکێشم، که‌ ببین به
شا‌کار...؟ که‌چی له‌ وجودی خۆمدا شو‌پێکی گه‌وره‌ و
گه‌رمایه‌کی به‌تینم هه‌ست پین ده‌کرد، جو‌ره‌ مه‌یل و
خواسته‌یکه‌ی تاییه‌ت بوو؛ ده‌مویست نه‌و چاوانه‌ی بۆ هه‌میشه
لینکه‌را‌بوون، له‌سه‌ر کافه‌ز بکێشم و بۆ خۆمیان هه‌لبه‌گرم.
ئه‌م هه‌سته‌ وای لێ کردم، بریاره‌که‌ی خۆم بکه‌م به‌ کردار،
یا‌نی به‌ ده‌ست خۆم نه‌پوو؛ نه‌ویش له‌کاتی‌که‌دا که‌ بو‌نیام

لهگه ل مردوو به کسدا چه پسی کساره، هر شه خه پمال
خوشبیه کی تابه ئی له مندا پینگ ده هینا.

سه ره نجام چراکه م، که دور کالی ده کرد، کورانه دهه. دور
مؤم هینا و له ژور سه ری شه ده ده دامگیرساندن، له بهر
پووناکی له ریزکی مؤمه گاندا: پووخساری بی ئی نارامتر بوو، له
تاریک و پوونی ژوره که دا شینوه به کی پر پانویه مزی شه
ناسای به خوره گرت.

کافه ز و که ره سته ی کاره که م هه لگرت و هاته په نا
چریا که ی شه دهه - چونکه تازه شه چریا به سی شه بوو
ده مویست شه پووخساره، که هینا ش هینا ش مه حکوم به
بذین و له ناوچوون بوو، شه به ژنه، که به پوالت بین جوله
و له دۆخینکدا مینخکوت بوو: به کاره خۆ بکیشم. له سه ر
کافه ز: هیله راسته قینه کان رینگ به م، شه هینا نه هه لبرترم،
که منیان خستبووه ژیر کاریگه ری خویانه ده.

نیگار هه رچه ند بچووک و ساکار بین: به لام ده بین هه م
کاریگه ر بین و هه م پوخی هه بین. من که خورم به نیگاری
سه ر بهرگی قه له مدانه وه گرتبوو: ئیستا ده بوو مینسکی خۆم
بخستبایه کار، خه یالی خۆم - پانی شه نارمابیه ی که له
پووخساری شه کاری کردبووه سه ر من له لای خۆم ویتنا

بگه! له یوو خساری ورد بیهوه، پاشان چاوم لیک بنیم و
تهو هیلانهی له دمو چاوی تهو هلمده بزارد بهینه سهر
کاغهن، تا له رینگای خه پالی خومهوه به شکم تلپاکن بز پوخی
ته شکهنجه کراوم بدوزمهوه... سهرته نجام په نام برده بهر
ژیانی ویتاوی شیوه و هیله کان.

تهم شیوازه له گهل ستاپلی نیگاره مردووه کانی مندا
هاوتاهه نگ بوو: - نیگاری مردوو کیشان - خو من هه
نیگار کیشی مردوووه کان بووم، به لام چاوه کان: چاوه
لیکنراوه کانی..! تایا پیویستم بهوه بوو سهرله نوی
بیانینمهوه..؟ تایا به ته اندازهی پیویست له خه یال و
ته ندیشهی مندا نه بوون..؟ نازانم تا دمهوه به بیان: چند جار
نیگارم له یوو خساری تهو کیشا، به لام هیچیانم به دل نه بوو.
ههرچیم ده کیشا دهمدراند، له م کاره نه ماندوو ده بووم ته
ههستم به تیپه رینی کات ده کرد.

تاریک و پوونه بوو! پووناکییه کی گز له ویدیو شووشه ی
په نجه ره گه مهوه خوی خزانده بووه ژورین، من به نیگار نیگاره
سهرقال بووم، که پیم واپوو له هه مویان باشتره، به لام
چاوه کانی: تهو چاوانه ی له دپوخی سهرزه نشتر کردندا بوون!
وهک نهوه ی من گونا هیکم کردین، که هی لیخوشه بوون
نه بیت، نه مده توانی بیانته تهمه سهر کاغهن. له ناکار هه موو

ژيان و پادشاهي ته و چاوانه له ميتشکندا سرپاڼه وه،
مهاله کانم پېه ورته بوون، هرچېند له پوځساريم د پروانې!
نمده تواني شيوه ي ته و چاوانه بيري خوځم بيتنه وه. له پېر
دېتم سرگوناکاني سوور بوونه وه، سوورتيگي جهريگي: وډک
پهنگي گوشتي به رده م دووکاني قهساب: پوځي تيگه را.

چاوه بې نه اندازه کړاوه و سرسامه کاني ته و! ته و چاوانه ي
که همور پرشينگي ژيانې تېدا کوي بووه وه! به پوځساريم يگي
سپر دره وشاپه وه: چاوانې نه خوځ و سرزده نشکاري زور
به هيوږي کرانه وه و له مني پروانې. يو يه که م جار بوو، که
هستې به من کړه، ليمي پروانې و ديسانده وه چاوه کاني
لنکنايه وه. ته م پيشهاته پهنگي چريکه يه ک زياتري نه خاياند
بيت، به لام يو من بهس بوو تا وینه ي چاوانې ودرگرم و
بيه تيمه سر کاغه، به فلچه يه ک ته م وینه يه م کيشاو ته م
جار تېتر نيگار که م نه درې.

پاشان له سر چېنگاکه م هه ستام و به هيوانسي لني نزيک
بوومه وه! وام به خه يالدا هات زیندووه يان زیندوو بوته وه،
عشقي من پوځي تيگه راښووه، به لام له نزيکه وه بوني مردوو،
بوني مردوي پزيروم هست پې ده کړه! به سر جهسته په وه
کرمي وږد تيگه لزيو بوون و دوو زه رده واله له پېر پوځساريم
مؤمه که دا به دوريدا هه لده فرېن. به ته وای مرديوو، به لام

بۆچی و چون چاوه‌كانی گرانه‌وه...؟ نازانم. ئایا له خه‌وندیا
دینه‌بوم یان به‌راستی...؟ نامه‌وێن كه‌س نهم پرسیاره‌م له
بكات.

گرنگ بووخساری نا، چاوه‌كانی بوون و ئیستایش شه
چاوانه‌م هه‌بوو، بۆچی چاوه‌كانییم له‌سه‌ر كاغه‌ز هه‌بوو ئیتر
پنویستم به‌ جه‌سته‌ی نه‌بوو، شه جه‌سته‌یه‌ی! مه‌حكوم به
نه‌بوون بوو، مه‌حكوم به‌ چیژ بوو بۆ مارومێرووه‌كانی ژێر
زه‌وی. له‌مه‌ودوا شه له‌ ده‌ستی مندا بوو، شه‌ك من له‌ ده‌ستی
شه‌ودا، هه‌ر ساتنیک به‌ویستبا! ده‌متوانی چاوانی ببینم.
نیگاره‌كه‌م بقدر به‌وریایی و پارێزه‌وه‌ برد و له‌ چه‌له‌نگی خۆم
كه‌ چیگای داهاته‌كانم بوو له‌ گه‌زنه‌ی ژووره‌كه‌مدا شاردمه‌وه.

شه‌و هه‌بوو و پێدزه‌ ده‌رۆیشت، وه‌ك شه‌وی به‌ نه‌ندازه‌ی
پنویست مانه‌رویه‌تی خۆی ده‌رگرده‌یت، له‌ دۆره‌ده‌ست هه‌ندێ
ده‌نگ به‌كزی ده‌ببێستران، په‌نگه‌ مه‌لنیک یان بالنده‌یه‌کی
كه‌زچه‌ر خه‌ون ببینیت، له‌وانه‌یه‌ گياكان شه‌ین بێن. له‌م
ساته‌دا، كه‌ شه‌ستیره‌ بێورشه‌كان له‌ پشت هه‌وره‌كانه‌وه‌ وێ
ده‌بوون: به‌سه‌ر بووخسارمدا هه‌ناسه‌ی فینگی به‌یانم هه‌ست
پن ده‌کرد، راست له‌م كاته‌دا قووچه‌توونی كه‌له‌شێر له‌ دۆر
یا به‌رزبووه‌وه.

دەستوانى چى لە مەردو بەگم ..؟ مەردو بەگ، كە لەشى
خەرىك بوو دەپزى. سەرەتا وام بەخەيالىدا سات؛ لە
ژوورەكەى خۆمدا بېنەزىم، دواى بېرم كردهو بەبەمە دەروە
و لە چالنىكى بەاوتىم؛ چالنىك، كە لە دەروە بەرەكەيدا گولى
نەلۆفەرى شەين بوو، بەلام بۆ كارىكى تاوما؛ كە كەس
نەتەبىنى، چەندىك مەشك، چەندىك زەخمەت و دەستوبردى
پەيوست بوو.؟ سەرەپاى ئەمانەيش من نەمەويست هېچ
بەنگانە بەك چاوى بەو بەكەوت؛ دەبوو گشت ئەم كارانەم بە
تەنيا و بە دەستى خۆم ئەنجام دابا. من بەجەهەننەم، جا
ژيانى من دواى ئەو بە كەلكى چى دىت.؟ بەلام ئەو نا..
هەرگىز.. هەرگىز.. هېچ كەسنىك لە خەلكى ئاسايى نەدەبوو
بە مەردىسى ئەو بزانىت. ئەو ساتبوو لە ژوورەكەى مندا؛
جەستەى ساردو سەبەرى خۆى دابوو بە من تا كەسى تر
نەبەبەت، بۆ ئەو بە نىگای هېچ بەبەبەك ئالودە نەبەت.

سەرئەنجام خەيالىك بەمەشكەدا سات؛ ئەگەر لەشىم پارچە
پارچە بەكردایە و لە ژانقا، هەر ئەو ژانقا كۆنەى خۆم تاها و
بەبەردايە لە دوور.. ژۆر دوور لە چاوى خەلك، دەمناشت.
ئەتر دوورل نەبووم، كارىكى دەسك تەختە؛ كە لە گەزەنى
ژوورەكەم هەمبوو، هەنجام و ژۆر بەوردى؛ سەرەتا كرامە
رەشە ئەنكەكەى، كە وەك تەونى چالچالۆكە ئەوى لەخۆيدا

چه پس کردی و تنها شتیک بود که لهشی داپوشی بود،
دامبری. دهنگوت بالای هلی دلوه...! درینتر له جارن هان
یه چاوم، نهجا سریم لی کردهوه، دلۆپه خوینی مهیوی
سارد له قورگیهوه هاته دور، نهجا دست و قاچه کانیم
برین و هه سوو نه ندانه گانی چهستیم به رینکوپینکی له
ژانتاکه دا جن کردهوه، کراسه که ی - هه ر نه و کراسه ره شه ی
له به ریدا دامبری بود نامه سه ریان، ژانتاکه م داخست و
کلیم له گیرفانم نا. هه ر که لی بوومه وه هه ناسه یه کی
تاسوودم هه لمزی، ژانتاکه م دستدایه و وه زیم کرد؛ قورس
بود، قه تم به م جوره هه ست به هیلاکی نه کردیوو، نا هه رگیز
نه ده توانی به ته نیا ژانتاکه له گه ل خۆمدا به رم.

نونیا دیسان هه ور بودا نه نه مه باران دهستی پین کردیوو، له
ژوره که م هاتمه ده ری؛ به لکو که سیک بدۆزه وه ژانتاکه م
له گه ل هه لیگری. له و ده ور به ره که م نه ده بینرا، به ری
دوو رتر، که یاش ورد بوومه وه؛ له نیتو نه مه که دا پیره میزدیکی
قه میورم بینی له ژیر دارسه روویه کدا دانیشته بوو؛ بووخساری
وه ها به شالگه رینیکی پان داپوشیوو، که نه ده بینرا.
یه هیمنی لینی نریک بوومه وه، هیشتا هوجم نه وتیوو، که
پیره میزده که پینکه نینیکی وشک و درتوی کرد، وه ها که
موی چهستمی گرز کرد، وتی:

تەگەر جەمئىيەت دەۋرى، ئەرەب مەن جازىم، غەربىيەنە يەككى
تەرمىكىشىم ھەيە، مەن ھەمۇر پۇرۇش مەردۇرەكەن دەپمە شا
عەبدولعەزىم* ۋە سەپەردەيان دەگەم، تاپووتىش دىۋىست
دەگەم، بە ئىندازەي ھەركەسىك تاپووتم ھەيە پەن كەم
زىاد، مەن جازىم... ھەر ئىستى...!

لە قاقاي پىكەنىنى دا؛ وداھا كە شانەكانى دەلەرىتەۋە، مەن
بە دەست تامازەم بۇ مالىكەم كىرد، بە ئام ئەر نە يەشت قىسە
بگەم ۋە وتى:

"پىۋىست ناكات، مەن مالىكەت دەرتەم... ھەر ئىستى...!"

لەسەر چىگاگەي ھەستە، مەن پۇرەۋ مالىكە گەرامەۋە، چۈرە
زورۇق ۋە زانتاي مەردۇرەكەم بە ھەزارچال تا بەردەرگا ھىنا...
تەماشى دەگەم؛ غەربىيەنە يەككى تەرمىكىشى شىرۇ كۆز، كە دوو
ئەسپى رەشى لەپى لى بەستراۋە لەپەر دەرگا يە. پىرەمىردى
قەمبۇر ۋە بەسەر غەربىيەنە كەۋە ۋە قامچىيەككى دىۋىزى
بە دەستەۋە گىرئوۋە، ھەر ئاۋرىتىكىشى نەداپەۋە تا بەمىنىن. مەن
بە زەھمەت زانتاگەم خىستە نىۋ غەربىيەنە كە، كە شىۋىنى
تاييەتى تاپووتى تىدا بىۋ، ئەرچا خۇيىم سەركەۋتم ۋە

* شا عەبدولعەزىم نىۋى مەردەد ۋە كۆپىنچە ئىكە ئە غىبارى (پەن) لە باشۋىرى

چرومه شویتی تابووته که و تئیدا راکشام و سهرم خسته
سهر قهراخه که ی تا بتوانم ده‌وری به‌ری خوم ببینم، نه‌جا
زانتاکه م خزانده سهر سینگم و به هردوو دستم توند گرتم.
دهنگی قامچی له هوانا هات و نه‌سپه‌کان به هانکه‌هانک
وهریکه‌وتن، له کورنه لووتیان‌وه‌ا هه‌لم وەک لوله‌ی
نورکه‌لکینش له هه‌وای باران‌ویدا ده‌بیتدرا و شه‌قاوی به‌رز و
له‌سهر خویان هه‌لده‌گرت. ده‌سته له‌ره‌کانیان وەک ده‌ستی
دزنگ، که به‌پیتی یاسا په‌نجه‌کانیان برییتته‌وه و له پۆتی
قرچاویان کردین؛ به‌هیمنی به‌رز نه‌پوونه‌وه و بئده‌نگ
ده‌خرانه‌وه سهر زه‌وی؛ زه‌نگی زه‌نگوله‌کانی گه‌ردنیان، له‌و
هه‌وا شه‌داره‌دا به‌ نه‌وایه‌کی تاییه‌ت ده‌زینگانه‌وه. جوره
ناسوده‌بیه‌کی بن هه‌و و ناگوتنه‌ی سه‌رتایای نه‌لیبوم، به
جۆریک، که له جوله‌ی شه‌و عه‌ره‌بانه‌ ته‌رمک‌شه‌دا؛ ناو له‌نیو
بئندا نه‌ده‌هه‌را و ته‌ها قورسای زانتاکه م له‌سهر قه‌سه‌ی
سینگم هه‌ست یه‌ ده‌کرد. لاشه‌ی شه‌و، ته‌رمی شه‌و، وەک
شه‌و بوو؛ که شه‌م قورسایه‌ هه‌میشه‌ له‌سهر سینگم بووب و
فشاری داییت.

مژنگی خه‌ست ده‌وری جانه‌که‌ی له‌خۆ گرتبوو،
عه‌ره‌بانه‌که به‌خیرایی و ناسوده‌بیه‌کی تاییه‌تیبه‌وه به‌توان
چیا و ده‌شت و بوویاردا تئیده‌په‌ری. له‌ ده‌وری به‌ری مندا

گه لښک ديمه نسی بښ وښه ی ودها ده بښران؛ که ښمن نه له
خو و نه له بښداریدا نه مدیتبویون؛ شاخې دایر دایر؛ درختی
سه یروسه مه رهی نه فرینگرار و داهینراو؛ له هه رڼو لای
جاده که وه دیار بویون، له نیتوانیش پاندا مالی خوله میتسی
به شپوهی سینگوښه و چوارگوښه و شه شپالو؛ به پنجه رهی
نرم و تاریک و بښ شوو شه وه ده بښران، ښم په پنجه رانه له
چاری وړوگڼی که سینک ده چوون، که تالی هه بښ و وښه
بکات. نازانم دیواره کان چیمان بښ بوو، که سه رماوسوله یان
تا قولای دلی بونیا م رانه گواست، به ره ده چو هه رگڼ هڅ
گیانه ره رڼک نه توانن له م مالانه دا بڼی. ا ده لکه ښم مالانه بو
سینه ری بوونه ره ره ښم ناساکان دروست کرابیتن. ا

ده تگوت ښم هه رده بانچیه ا به جاده په کی تاییه تی یان
لاریه کنده من ده بات، له هه تدیج شوین؛ ته نه ا داری بر او و
درختی خواروختیج؛ ده وره رهی جاده که یان گرتیوو، له پستی
نه وانه وه مالی به رڼو نرم، به که لښ شپوهی نه اندازه یی؛
قوچه کی - قوچی کور، به په پنجه رهی باریک و خواره وه
ده بښران، که گوته نیلوفه ری شینیان لن هاتیوو ده رڼی و به
دارو دیوار پانده هه لگرابوون. له ناکار ښم دیمه نه له پستی
ته میتکی خه سته وه وڼ بوو، هه وره قورس و باران او بیه کان؛
لوښکی شاخه کاتپان له یاره شپاندا گوښی و خوتلوی پاران

وہک تۆز و خۆلی سەرگەردان بە ھەوادا پێژا. پاش ئەرەبی
ماوەیەکی زۆر پۆیشستین: لە زیك چیا یەکی بێندی پونە و
بێ گزۆگیا! ھەرەبانە تەرمکێشەگە و ئیستا، مێن ژانناکەم
لەسەر سینگمەرە خزانە خوارێ و ھەستام.

دامینی چیاگە شوینتیکێ چۆل و ئارام و خۆش بوو، شوینتیک
بوو کە ھەرگیز نەمدیبوو بەلام ئاشنا نەھاتە بەرچاوم،
دەتگوت لە خەیاڵی مێن بەدەر نەبوو، زەوی یەگەکی بە
نیلۆفەری شینی بێ یۆن داپۆشرا بوو، وا دیار بوو! ھەتا ئیستا
کەس پێی لەم خاکە نەتایبێت، مێن ژانناکەم لەسەر ھەردەگە
دانا. پیرەمێردی ھەرەبانچی ئاوی داپەووە و گوتی:

"ئێرە شا ھەندولە زیمە، شوینتیک لەمە باشتر تادۆزیتەرە،
چۆلەگە بەسەردا تاقی... ھا...!"

دەستم لە گێرفانم نا، تا گوتی ھەرەبانەگە بەدەم، ئوو قەران
و یەك ھەبەسی زیاترم لە گێرفاندا نەبوو، ھەرەبانچیبەگە
پێکەنێتیکێ وشک و نۆقو، پێکەنی و گوتی:

"شایەنی شیبە، دوایی لیت وەردەگرم، مالاگەت پێن دەزانم...
ئیتەر ئیست بە مێن ئیبە... ھا... ئەرەش بێزانە لە
گۆرەنکەندا شارەزام... شەرمی شاون، وەرە بچین ھەر لێرە

تۆپك چۆگەكە، لاي دارسەرووۋەكە چالئىكى بەقەد زانئاكەت بۇ
ھالەتكەشم و دەرىۋم .

پېرەمىترەكە وەھا گۈرۈچ لە چىگاگەي خۇيەوۋە بازى دا؛ كە
من ھەر ئەمەتوانى بېرىشى لىن بىكەمەوۋە، زانئاكەم ھەلگىرت و
پىنگەوۋە پۇيشتىنە تەنىشت دارئىكى وشك بىوۋ، كە لە
پەنابەوۋە جىن چەمىكى وشك ھەبىوۋ، ئەو رتى:

"ئىرە باشە...؟"

بىن ئەوۋى چاۋەرتى وەلام بىت، بە پاچ و بىلچەپەك، كە
لەگەل خۇيدا ھىنابوۋى دەستى بە ھەلگەنلىن كىرد، من
زانئاكەم لەسەر ھەرد دانا و بۇ خۇم سەراسىمە وئىستابوۋم،
پېرەمىترە بە پىشتىكى تەمبۈرەوۋە بە دەستۈبىرى كەسىكى
كۆنەكار خەرىك بوۋ، بە دەم ھەلگەندى زەويپەكەوۋە شىئىكى
لە شىئەي گۆزەپەكدا دۆزىپەوۋە، ئەوجا لە دەسەلئىكى
چلكنىيەوۋە پىنچا، ھەستار گوتى:

"ئەوۋەش چال... ھا... پۇك بەقەد زانئاكەيە، بىن كەم و
زىاد... ھا...!"

* بىلچە: بۇلى بېرىك- (ر)

من بوستم له گیرفانم نا، که حه قده سستییه گه ی بدم، دیو
قران و یه گ عه باسی زیاترم پس ته بوو، پیره میگرد
پینگه نینگی وشک و بزبو پینگه ی و گوش:

"نامه یی، ماله که ت دوزانم .. شینجا له بری حه قده سستییه کم
توه گوزه یه کم نوزیوه شهوه! گولدانی راغه" ، هس شاری
گونی ده یه" " .. ها ..!"

باشان بهر سه رومه کورته فه میووره یه وه پینگه یی، وه ها که
شانه کانی نوله رینه وه، گوزه گه ی که له ده سستییه یی
چلکنه وه پنچا، له بنبالی ناو بهر وه لای عه ره بانه گه ی
بویشت و گورج بازی دایه جینگا گه ی خوی .. دهنگی قامپی
له هه رادا هات و نه سپه کان به هانکه هانک به پئی که وتن،
زهنگی زهنگوله کانی ملیان به ته وایه گه ی تاپیه ت له هه وای
شیدلرنا نوزیوه گایه وه و ورده ورده له ویدیو ته میکی چیره وه له
چاوی من ون بوون.

^{**} راغ بان راغه: به کتیکه له تاره کانی شاری ده ی. (و)

^{***} ده یی نساری به کتیکه له کسوتترین شماره کانی تیران و جیهانه و میسوره
شومستیوونه گه ی ده گه ریسته وه بو ۲۰۰۰ سال پیش زاین، سه رده میکی زو ته
شاره هه ایته خلی تیران بووه، شای ده یی که وتزونه باشوویی پارینگای تارانی
تیمستاره. نام شماره له میسوره هه به نساری جیاجیسا نساره میزاروه، له واته: ده ی
راغه، پاکه، رانی تهره شیر، تهره شکیبه. (و)

هر که به تنها مامهوه؛ هه ناسه یه کی ناسوودهم هه لکیتشا،
وهک نهوهی بارینکی فورسیان لهسهه سینگم لایردیشت،
شارامییه کی خوش سه رتاپامی تنی. ته ماشای دهوزوبه ری
خۆم کرد؛ نیره جینگایه کی بچکوله بوو، که له نینوان گه لیک
گرد و ته پۆلکه و شاخی شیندا گیر مایوو. لهسهه زنجیره
چیا به که چه ند مالیکی کۆنی له خشتی ناستوو نروسنگراو
و شوین چه مکی وشگیش ده بینرا، نه م شوینه چۆله؛
تهریک و دور له ههراوهوریا بوو. من پر به دل خوشحال
بووم و له بهر خۆمهوه بیرم کردهوه؛ که نهو چاوه گه وراته،
کاتی له خهوی زه مینی بیدار ده بنهوه؛ شوینی شیار به به ن
و بالای خۆیان ده بیننهوه، جگه لهوهی دهیا دور له خه لکی
دی، دور له مریوی دی بیست، هه به و جوروی که له
ژانیشیدا دور له ژانی نهواتی تر بوو.

ژاناکه م به هتواشی هه لگرت و خستمه چاله کوه، چاله که
پتک به قهه ژاناکه بوو، نه که م نه زیاد، به لام به و دراجار
ویستم؛ نهها بهک جار سهیری نار ژاناکه بکه موه،
له مالاوای خۆم بوانی، که من دیار نه بوو، کلینه کهیم له
گیرفانم ده رهینا و ژاناکه م کردهوه؛ به لام کاتیک سووچ
کراسه ره شه کهیم لادا؛ له نینوان شوینی ده له مه به ستور و
گه لیک کردا که به سه ره کنا هه له ده ژوان؛ دور چاری به شم

ببینی، که راسته و خنق بیوونه و له منیان دهرانی،
ژانی من له بنی نه و چاوانه دا نوقم بیوو.

به په له زانتاکم دلمسته و خولم به سهردا کر و نه مرا
خوله که ی سهریم پیشیل کرد و به پن کوتامه و، چووم
په له نیلوفه ری شینی بن یونم هینا و له سهر گله که ی
رواندم، نینجا چه و به ردم هینا و پزاندم به سهریدا تا
شویی گره که به چه شینگ بشارتته و؛ که کهس نه توانیت
بیدزیتته و. هینده باش نه کاره م کرد؛ که خویشم
نمده توانی گوم و غرده که لیک جیابکه موه.

که کاره که م نه او بیوو، سهری خولم کرد دیتما جله کاتم
خولوی بیوو و براره و په له خویشی ریشیان پیوه نووساره،
دوو زهرده و له به دمورمدا دهنرین و چنه کرمیگی ورد به
له شمه و لکابورن، که به په کدا هله دهریوان. ویستم په له
خویشی سهر دلویتم بسرم، به لام هرچی سهرده سته که م به
لف نه ده کرد و پیامدا دهینا؛ په له خوینه که خه ستر
ده بیوو و خراپتر بلوو ده بیوو و؛ به شتوه به ک همور
چه سته می گرتته و سهرمای لیقنی خویشم به سهر له شمه و
هست پن ده کرد.

دوهمو نځواريه سوو؛ تمهغه باران دهباري، من لهخووه به شوین تايه ي عهريه يانه تهرمکيشه که دا هانم و بهرې که وټم، هر که دوتيا تاريخ داهات؛ شوین تايه ي عهريه يانه که م ون کرد، بن مهزل، بن بيرکردنه و لهخووه؛ له تاريخپه کی چپي خهستد؛ به هڼواشي رڼگام دهبري و نه سدوزاني دهگمه کوڼي. ! چونکه دواي نه و، دواي نه وې نه و چاره که ورته م له نتيوان خوڼي ده له مه بهستو ويا ديت، به شهوڼي تاريخکيا، شهوڼي سوول، که سه رانسه ري ژباني مني لهخو گرتيوو ده رڼيشتم، چونکه نه و چاوانه ي بق من چرا بوونه بق هه تاهه تايه کوژابوونه و. له دقختي که وهادا ودهکيهک وايور بوم؛ بگمه شوین و مهزلن يان هر نه گم.

بيدهنگيه کی ره ها حکومي ده کرد، پيم وايور، هه سووان منيان جن هڼشتووه، په نام برده هر بوونه وهره بينگيانه گانه په بوهنديبهک له نتيوان من و په وټي سر وټت، له نتيوان من و تاريخکيه کی سوولدا، که به پوحي مندا هاتيووه خووا؛ پڼکها تيوو. تم بيدهنگيه جوړه زمانه که، که ټيمه لڼي تن ناگه ين. لهخوشيبدا سه رم گڼڼي دهخوورد، هڼلنجم دههات، قاچه گانم سست بوون و ماندوويه تيبه کی بن بپانه ورم لهخوودا هه سست پڼ ده کرد، چووم له گوږسټالي قهراغ جاده که له سه ر کڼي گوږڼک دانپشتم، سه رم خسته نتيوان

ھەربىر دەستىمەۋە و لە ھالى خۇم سەرم سوۈر مابور. لەپەر
دەنگى بېكەنېنېكى وشك و دزىو رايچلەكاندم، ئاۋرېم دايرەۋە:
تەماشى دەكەم بەرئىك، كە سەروپوۋى بە شالگەردىكى
ھەلپىچاۋە: لەتەنىشمەۋە دانىشتوۋە و شىتىكى لە دەسما
پىچراۋى لە بىيالى ئاۋە، پوۋى تىن كۆرم گوتى:

"ھەلبەت تۆ ئەتويست بچىت بۇ شار و پىنگات ون كىرەۋە ..
ھا؟ پەنگە ئىسنا لەبەر خۇتەۋە بلىتى من بەم شەۋە لەم
گۆپىستانەدا چى دەكەم؟ بەلام مەترىمە، من سەروكارم لەگەل
مىروۋاندايە، گۆرھەلگەنم، كارىكى خراب نىيە .. ھا؟ من
كۈۈن بە كۈۈنى ئىرە شارەزام، بۇنمۈنە ئەسرى گۆرئىك
ھەلدەكەنى: ئەم گۆرەيەم لەئىر زەۋىيەكەدا دۆزىيەۋە،
دەزاتى گۈلدانى باغە، مى شارى كۆتى پەي .. ھا؟ شاياتى
نىيە، ئەم گۆرەيە بەدىارى دەدەم بە تۆ، با ۋەك
يادگارپىيەكى من لەلات بىت"

من دەسئىم بە گىرقاندا كىرد: دوو قىران و عەباسىيەكم
دەرھىتتا، پىرەمىردەكە بە بېكەنېنېكى وشك و دزىۋەۋە
گوتى:

"نا، هر گیز... شایه نی نیجه، من تو ده ناسم، ماله که شت
ده زانم.. هر له م په نایه وه عه ره بیانیه کی تهر مکنشم هه به،
وهره بتگه یه نعه وه ماله وه.. نور هه تگاوه.."

گوزده کی هاویشته باوه شه وه و هه سنا، له تاو پیکه نین
شانه کانی ده له رینه وه، من گوزده که م هه لگرت و نوای تارمایی
قه عبووری پیره میژده که که ورتم، له سهر پینچی جاده که
عه ره بیانیه کی تهر مکنشم شه قوشه به نوو نه سینی ره شی
له ره وه ویتسایوو. پیره میژده که به خیراییه کی تاییه ت خوی
هه لداپه سه ری و دانیشته، منیل چووچه ناو عه ره بیانیه که و
له بان شه جیگا تاییه ته ی بؤ تابووت بروست کرابوو
راکشام و سهرم له سهر قه راخه که ی نا تا بشوتم ده ورره ری
خوم ببینم، شه پرا گوزده که م له سهر سینگم دانا و توند به
ده سته کانم گرتم.

شه ته ی قامچی هات و نه سپه کان به هانکه هانک به ری
که ورتن، هه نگاریان دروژ هه لده گرت و هین دایانده نا، زهنگی
زهنگوله ی ملیان له هه وای نعاویندا: به نه واپه کی تاییه ت
ده زرینگایه وه. له پشت هه وره کانه وه: نه سئیره کان وه که
گنینه ی چاوانتگی ره ش، که له خوینی ده له مه به سئوره وه
هاتینه دور: له زه ویران ده پروانی. هیننیه کی ته و او

سهرتا پامای ته نی، ته نها گولدانه که وهک قورسای ته رسی
مردوویهک سهر سینگی دهگوش.

درمخته چر و تیگرژلوهگان به لوقو پیژیه خواروخچیچه کالیان وه
له تاریکاییدا: دهستی به کترین گرتیووا له وه دهچوو بقرسن
له وهی تهکا بخرتن و بکهونه سهر زهوی. مالی سهیروسه سهر
به شیوهی دایردابری ته ندازه یی: به پنجه ره ی چول و
ره شه وه له که ناری چاده که ریزیان به سستیووا به لام دیواری
تهم مالتا وهک گوله ته سستیره: بریسکه یه کی کز و دزئویان
لن به ریز ده بووه وه. درمخته کان به ترسه وه: دهسته دهسته،
پتن پتن رانه بوردن و به شوین به کدا هله ده هاشن، که چی وا
ده هاته پیش چار! که لاسکی نیلوفه ره کان له پتپان ده شالو
ده که ورتن.

بونی مره وو، بونی گوشتی رزیو: هه سوو گیانمی ته نی بوو،
گواپا بونی مردوو: بق هه تا هه تایه به له شی منوره تووساوه
من سهرانسهری ژیانم له تابووتیکی ره شدا خهوتووم و
پیره میرتیکی ته میوو، که پوویم ته ده بیینی! منی به ناو ته
و سینه ره تیپه ره کاند ده گتپا.

هه ره بانه ته ره مکتشه که ویستا! من گوزه که م هه لگرت و له
هه ره بانه که هاتمه خوارتی. له بهر ده رگای ماله که سدا بووم!

خۇنرا خۇم كورد بە ئوردا، گۈزەكەم لەسەر مېزەكەم بانار
چووم چەلەنگەكەم، ھەر ئەر قىزويپەي وا بەخپەلەم بىور و لە
گەزىتەي ئورەكەدا شارىبوومەورە؛ ھەلمگرت و ھاتتە بەرورە
ئا لەبىرى كۆرتىپەكەي بېدەم بە پېرەمىزەي غەرەپالچى، كەچى
ئەر گوموگۈر بىور، ھىچ شىونەوارىك لە خۇي و لە
غەرەپانەكەشى نىار تەبوو.

دىسان ناھومىند گەرەمەورە ئورەكەم، چىراكەم ھەلگورد و
گۈزەكەم لەتتو دەسسالەكە بەرھىنا، خۇلەكەي سەرىم بە
سەرقلەكەم سىرى. گۈزەكە سىكېچىكى ئەنگى وەنەشىي
دېرىنى ھەبوو، كە وەك بەتگى زەرەدەرەلەي وردىراو
بەردەكەوت، لايەكى گۈزەكە بەشىورەي لەبىزىنەي بەراووزىكى
لە نىلۇقەرى شىن ھەبوو، لە ئاۋەراستى ئەر بەراووزە
لەبىزىنەپپەدا؛ بووخسارى ئەر، بووخسارى زىنك كېشىراپو،
كە چاروانى بەشى گەرە؛ چاروانىكى لە ئەندازە گەرە،
چاروانىكى سەزەنشىكارى ھەبوو، وەك ئەرەي مەن كۆمەلى
گوناھى نەبەخىراوم كۆدېت و خۇم نەمزىنى بىت.

چاروانىكى ئەفسونگەر بوو، كە لەپەك كاتدا نىگەران و
واقورماو، ھەرپەشەكار و پەيمانەدەر بوون. ئەم چاۋاتە؛
ئىستىنەر و كەمەندىگىش بوون، تېشىكىكى سەرۋوسىروشتىن
مەستكار لەسۇماپاندا دەدرەوشايەورە، كۆلمەكاشى خى، تەۋىلى

پان، برۆکانی باریک و په یوه ست، لټوی گوشتن و نیوه کراره،
فرزیکي شالوړی هه بوو، که دهسته به کی به لاجانگیه و
نوسابوو.

نور وینه به ی که نوتنی شهو له رووخصاری نهوم کټشاپوو؛
له نټو فووتووه که م دره مینا، له بهرانبهر په ک پامگرتن، له گه ل
نیگاری سهر گوزه که به مور جیاوازیان نه بوو، ده تگوت
وینه ی به کتورن. هه دره ووکیان په کټک بوون و کاری
نیگارکټشینی چاره په شی سهر بهرگی قه له مدان بوون. په نکه
له وکاته دا، که من نه م نیگارم کوربیت؛ پوخی نیگارکټشی
سهر گوزه که هانیتنه چه سته ی منوره و ده سته ی من به
ویستی نه و نه خشان د بیتتی.

نوره کرا له په کیان جیا بکه یته وه؛ نه نه ها نه وه بوو؛
نیگارم که ی من له سهر کاغه ز کټشاپوو، له کاتیکدا نیگاری
سهر گوزه که سکنچیکي بوونی نیرینی هه بوو، که پوخیکی
نه پنی نامیز، پوخیکی سهیری ناآسایي به م وینه په دابوو.
پزیسکی پوخیکی شهرانی له بینایی چاره کانی وینه ی سهر
گوزه که دا دهره وشاپه وه، نا جینی باوه پ ته بوو؛ هه مان
چاوانی گه ووه و درشتی بین سه رنج، هه مان شیوه ی
نه پنی نامیز و له هه مان کاتیشدا نازاد...!

کهس ناتوانیت پهی بهره بیسات چ ههستیگم تیگهرا...!
 دهویست له خۆم ههلبهیم، تاخۆ ریگهوتنکی وهه دهیوو...؟
 تیگهرا به دههختیه کانی ژانعم دووباره هاتهوه بهرچار. ئایا
 چاوانی کهسێگ له ژانعمدا یق من بهس نهیوو...؟ که وا ئیستا
 دوو کهس به ههمان چارهوه -چاوانتیک، که هس ئهویوو-
 له منیان دهیوانی...! نا بیگومان نههکرا: چاوانتیک، که وا
 لهوی له نزیگ چیاپهک له ژیر درهختی سهروودا، لهته نیشت
 چه منکی وشک، له ژیر نیلوفه ره شینه کاندای، له نیو خوینی
 خهستدای، له نیو نهو کرم و گیانهوه و میرووانه، که
 به دهوری نهودا چه زنیان گهراوه: نهراوه. چاوانتیک، که
 ریشهی گیاکان بهم زوانه رۆده چوونه گلینه بهره نا شیهی
 بهژن، دهکری ئیستا به ژیانکی لیویژ و پرهیزهوه له من
 بهوانیت...!

من تا ئهه ئه اندازهیه گومانم له چاره رهشی و نههه تللیگهراویس
 خۆم نههه کرد، بهلام له بهر ههستی تاوانتیک که له مندا
 شاردرا بهوه و له ههمان کاندای خوشیهکی بههوه بهش:
 چنژنکی غه رییم تیگهرا، چونکه تیگه بهشتم، که هاره رهتیکی
 دیرینم هه یوو، ئایا ئهه تیگاره دیرینه، ئهه نیگاره کیشهی
 سهه دان، تو بلن ههزاران سال له مه ره ره ئهه نیگاره ی

کیشاپور: ماوردهردی من نه پوره...؟ تایا هر بهم دونیایی
مندا نه پویشتوره...؟

تا هم ساته من خوم به چاره پدشتیزین بووته وهر نه زانی،
به لام تیگه یستم سهرده میتک له سر نهو چیا پانه، له و مال و
گوند و پزانانه ی که به خشتی سهنگین دروست کراون
خه لکانیک زیاون، که نیستا نیسقا نیسیان نه ساره و رنگ
گه ریله ی به شه جزرا و جزیره گانی لاشه پان له بنچکی نیلونه ره
شینه کاندای بژین، به لام له ناو نهو خه لکه دای نیگار کیشیکی
نه گهت، نیگار کیشیکی نه فره تلیکراو، - به رنگه نیگار سازینیکی
کلولی سر بهرگی فه له مدانه کان بوویست وک من - کتومت
وک من، زیاره - نیستا بهیم بهوه بره؛ که نهویش له نیول
دیو چاوی بهشی درشت و گه ورده دا سووتاو و سواره توره،
کتومت وک من، نهها نهه دلنه وایی ده کردم.

دواجار نیگار که ی خوم له ته نیشت نیگاری سهرگوزمه که وه
دانا، نهوجا چوروم مه قلبیه که م ساز کرد، که ناگره که
گه شاپوره؛ هینام له بهردهم نیگار که کاندای دانا، چه ند مزیکم له
بافورده که * نا و له نیوان دوتیای خه ون و بیداریدا، له
نیگار که کان رامام، چونکه دهویست خه یاله کانم کو بکه مه وه؛

* بافوره؛ که ره سته ی تله الکی شاته - (ز)

تەنھا ئورۇنكەلىسى مەسۇكى ئىلىياكىش بىرور دەپتولاش مەزىم
كۆپكەنەرە و بەكات و ئۆخۇرئىكى خەپالىم بەدەش.

ھەرچى ئىلىياكىم ھەبىو كىشام، تا ئەم ئەپىونە سەبىرە بە
ھەبىو ئارىشەكانمدا، بەو پەردەنەى كە بەسەر چاومدا
دراپورن، بە ھەبىو يادگارىيە دورر و خۇلەمىشسى و
چىرەكانمدا بەگۈبىيەتەرە، ئەو خۇشئودىيەى كە بە نىازى بووم،
ھات و زىاتر لەو بەيش كە بەتەساي بووم. ورنەدورنە
خەيالەكانم كوتچوكۇل، مەزەن و ئەفسونەئوئى بوون، لە
ئۇخۇكى نىوہەخەو و نىوہەشەنا بۇچووم. دواتر بەك ئەوہ
وا بوو تورمەساي سەر سىنگم لاپراپىت، بەك ئەوہى لە
دەرەوہى ياساي كىشەكردن بىم، ئازادانە بە نوئى
خەيالەكانمدا، كە ئىستەگەرە و ناسك و تەنك بىوون،
دەفرىم. جۇرە شادىيەكى قورۇل و ناگوتەنى سەرتاپامى
لەخۇئى گرت، لە بەندىي بارى جەستە بۇگەر بووم، ئونىايەكى
تارام، بەلام پىر شىوہ و پىر بەنگ و ئەفسونەگەر و ھىجگەر
خۇش... دواتر زنجىرەى خەيالەكانم لىك پىچران و لەم بەنگ
و شىوہ و ئەفسونەندا بە ھىولاشى تواتەرە.

لەر شەپۇلانەدا تلم دەخوارد، كە سەرشار لە تەولۇشى تەم
ئاسا بوون، دەنگى لىدەشى دلى خۇم دەبىست، چوولەى
شادەمارم ھەست پىر دەكرد، ئەم دۇخە بۇ مەن پىر لە مانا و

چیز بوم. له له ووه نهمویست و شواته خواز بوم؛ خوم به
خهوی فخرآموشی بسپیرم، نه گهر نه م فخرآموشییه نهستی
بدایه...! نه گهر بیتوانیجا به رده و امیا! نه گهر چوانم، که ویک
نه تا؛ له ویه پی خهونیکسی نارام و له نه بویونیکسی نه وورا
پویچوریان و بویونی خوم همست پی نه گهر دیا...! نه گهر
له گهر په له پیک سره که پ، له گهر نهنگسی موسیقا هاورا به
شویزه پی نهنگین، نه واری بویونم شویزه ببویه و سوتر نه م
شیره و شه پزلاته هینده گهره بیان و نه شه نه بیان به نه دیا،
که نهستی هجر ون و نادیار بویونایه؛ نیتر خوم من به شواتی
خوم نه گهر یستم.

هینوش هینوش دوشی سستی و بیتوشی دایگرتم، ده گهر
چوره شه که تییه کی خوش بیان گورزه پیک شه پوی نه م بوم،
که له جه سته موره نه هاشته ده ری. نه مرا همستم کرد زیانم
به ره و نواوه نه گهر پتته و ده، به ره به ره به ره و دوش و پورداوه کالی
پاسر دورا یاده و هری سراوه و پاکبوره پی سه رده می مندالی
خوم نه دی، نه گهر هر نه مدی بگره تیایاندا به شدار بوم و
همستم پییان نه کرد، سات به سات بچورگتر و مندالتر
نه بوم موره.

له ناکار خه یاله کانم هموریان ون بویون و تاریک داهاتی، به
نه ندیشه مدها؛ تیکرای بویون و زیانی من به سه ر شه نیکسی

باریکه له قوولایی چالینگی تاریکدا هه لواسراوه، وهک تهوهی
لهسهر شه نه کهوه بکهومه خوارین؛ ده خزام و بوور
نه کهوتعهوه بن تهوهی بهر هیچ له مپه ریک بکهوم، هه لئیرینگی
بیتیرانهوه بوو له شهوتکی جاویدانیدا، ئینجا شه پهره ون و
سپاوانه؛ په بیتا په یتا له بهر چاومدا نه خشیان بهست، بۆ سائیک
تهرامۆشییهکی تهراوم بهی. وهختن هاتمهوه هوش خۆم،
خۆم له ئیورینگی چکۆلانه دا بیسی؛ له دۆخیکی تایبهتدا
بووم، که نه کهرچی له بهر چاومدا نامۆ بوو، به لام له هه مان
کائیشدا بۆم سروشتی بوو.

لهو دنیا سازه یه دا، که بیدار بیوومه ره ا نۆخ و هه لوومه رجی
تهوار نزیگ و تاشنا بوو پیم، به شنبوه یه گ پتر له شوین و
ژیانی پیشووی خۆم نزیگتر بوو بۆم، وهک نهوهی
یهنگدانه وهی ژیانی راسته قینهی من بیت. دونه یه کی تر
به لام به چه شنگ نزیگ بوو لیم؛ که پیم وابوو که یارمه نه وه
دونه یی راسته قینهی خۆم، له دونه یه کی دیرین، به لام
له هه مان کاتدا؛ نزیگتر و سروشتی تر له دایک بیووم.

دوتیا هیشتا تاریک و پورنه بووا فتیله یه گ له سه ر په فه ی
ژوره که م ده گرا؛ پینه فیکیش له سووچینکی ژوره که دا پاشرا
بوو، به لام من بیدار بووم، ههستم کرد؛ چهستم گهره و
په له ی خوین به هه باکه م و شالگه رده که مه وه نوساره.
دهسته کالم خوینتاری بوون، به لام تا و سه ره گنزه؛ جیره
ده کوته و هه زقین و هه زانیک تاییهت له مندا پشک هه تپورا
که له خه یالی سه رینه وهی شوینتاری خوین به سه ر
چهسته مه وه، به هیزتر بوو. به هیزتر له وهی داروغه^{*} بیت و

* داروغه: له بنه چه دا وشه که له دهره چه سه ریه وه هه تپوره که هه فزیلیه
دهسته یه که که سالی خیرامی بوون؛ که شایشی شاره کانیان ده پاراسته
وهکو بۆلپسی نیستا، له سه ره مه ی شایه تپیه کسان و شالکوینلۆکان د
له راقوینلۆکان سه ره ره کندا هه بوون. (و)

من قَوْلِيه ست بکات، سه ره رای شهوی من دهمین بوو چاره زنی
شهوه بووم داروغه بیت و قَوْلِيه ست بکات، به لام بریارم دایو
به ره له قَوْلِيه ست کردتم: بیاله بهک له شهرابی زه سرای سه
ره فقه که م به کینه هه لقورینم. نهه پیدایستی نویسن بوو
که بز من بوو به بنگاری، دهمویست شهو شهوی له میژوو
بزه می شهسکه نجه نه کرد: دهرکتیسه دهرمه، دهمویست
دایو بی خوم بضمه سه کاغز. سه ره نه جام پاش بی
بوودلی: فقیله که م راکیشایه به رده می خوم و ناوا ده ست
پن کرد:

من همیشه پیم و او بووه؛ که بیژدهنگی باشترین شته، پیم و او
 بووه، که باشتر وایه؛ یونیا و هگو شینه شاهزی* که نار دهریا
 په یوبالی خوی فشیگاتهوه و به تهنیا هه لنیش، به لام
 نیستا نیر له دست خومدا نییه، چونکه نهوهی که تدهوا
 بیسوا، بیسوا، کن چوزانیت...؟ په ننگه هر نیستا یان
 سه عاتیک تر؛ تاغیک پاسهوانی شه و گه بی مهست بن بوز
 ده سنگیر کردیم. من هیچ مه یلینکم بق بزگار کردنی جهستی
 خوم نییه، و برای نهوهی تا کرن نکولیش بکتهت، گریمان و او
 په له خویته کانیشم سر بیه وه، به لام بهر له وهی بکومه دست
 نهوان؛ پیاله یهک له قاپه شه رایس سهر تاغه که، له شه رایس
 به میراثیروای خوم، ده خومه وه.

نیستا ده مهوی؛ سه رانسه ری ژانی خوم و هک هیشوو تری
 له ستمدا بگوشم و شیله که ی، نا شه رایه که ی؛ دلۆپ دلۆپ
 و هک تاوینکی پیروز بکیم به گه روی و شکی سییه ره که دا.
 تهنیا ده مهوی بهر له وهی بسوزم؛ شو زامانه ی که ورده ورده

* شینه شامو- Biltem: بالندیه کی پرخت و خالی لوق شینه، درتزیه کی
 ده گات ۷۵سم، بقر کم ده لیر، که گه هست به مهترسی بکات چوله له
 خوی دهرتیا، به یانسان و نیسوران ده گه ی و پاره کات، تا روی کات کانی تر
 خوی له چلو دهشارتیره و به شینه وه کی گشتی ژانی نام بالندیه تهنیا ی
 و خوز شاره تیره. (۱۱)

منیان وەگ خۆره یا دووەل له سووچێکی ئەم ژۆره دا
 خواربۆره: بیهتعه سهه کاههز، چونکه ئەم ڕینگایه وه باشتر
 ده توانم خه یاله گانم ڕینگ بخه م. ئایا مه بهستم نووسینی
 وه سێتنامه به ..؟ ئا، به هیچ شتیه به، چونکه من نه مالم
 هه به دێو بیخوات و نه دینم هه به شه پتان بییات، وێرای
 ئه وه: چ شتیکی سهه زهوی ده توانیت بهو وکتێن با به خێ یۆ
 من هه بییت ..؟ ئه وه ی که ژبان بۆره: له بهستم ئه وه و
 هێستم و ویستم له بهستم به چیت ... بوا ی ئه وه ی خۆستم
 نه مالم! به به رهک ..!

به کێک پێی خۆشه: پارچه کاغه زه گانی من به خوینیته وه،
 به خوینیته وه .. پێی خۆش نییه: خه فئا سهال نه به خوینیته وه .
 من نه لها یۆ ئەم پێویستییه به نووسین: که هه نووکه نیازم
 پێیه تی ده نووسم. من پێویستمه، زیاتر له ههه کاتیکی
 پێویستیم به وه به که نه دێشه گانی خۆم: به بۆره وه وه ی
 خه یالی خۆم، به سێ به ره ی خۆمه وه به کێستم، ئەم سێ به ره

¹ به رهک: گویا قاتی مسووری خواربۆره ی دۆزه به .. به ئەم دۆزه که پێی گای:
 له کوردیدا دۆشێری: به تێو، یا به جاده نهم. ئێ من هه ره وشه فارسییه که م
 به که له کوردیشدا به کار دێت به شه پوت و به هۆتو زانی. (1)
² چ ڕینگایه کێسی سهه بۆره: 1.. که من وهگ وه رگێری ئەم کێش به تێستا ئەم بێره
 ده گه م به کوردی: سووت 28 سهال به سهه نووسیندا تێ به بۆره: 1 (2)

شورمه‌ی: وا له بهر پووناکی گه‌ی فتیله که‌دا له‌سه‌ر دیواره‌ی
چه‌ماوه‌توره و وه‌ک شه‌وه وایه هرچی ده‌نووسم: به‌رووی
بیخوینتتوره و هه‌لیاوشیت، بئگومان شه‌م سئبهره‌باشتر له
من تن ده‌گات، تنها له‌گه‌ل سئبهره‌که‌ی خۆم باش ده‌توانم
بیونم، شه‌وه شه‌وه، که‌ من ناچار به‌ قسه‌کردن ده‌گات، هر
شه‌وه‌توانن من یفاسیت، بئگومان تیشده‌گات. ده‌مه‌رو
شپله، نا شه‌رایس تالی ژبانی خۆم دلۆپ دلۆپ به‌ گه‌رووی
وشکی سئبهره‌که‌دا بئکینم و پتی بلیم: "شه‌مه‌ ژبانی منه!"

هرکه‌سه‌ی دوینن منی بینبوه: که‌نجیکی شکار و بیماری
دیوه، به‌لام شه‌مرو پیره‌متردیگی قه‌مه‌بوور ده‌بینیتا که
مووه‌گانی سپی، چاره‌گانی مؤر و لچیکی هه‌لقایشاوی هه‌به.
من ناویرم له‌ په‌نجهره‌ی ژووره‌که‌مه‌وه‌ پروانه‌ ده‌ره‌وه، یان
له‌ ئاوینه‌دا ته‌ماشای خۆم بکه‌م چونکه‌ له‌ هه‌موو جێه‌ک
سئبهره‌گانی خۆم ده‌بینم، که‌ دوو هینده‌ی من ده‌بن، به‌لام
بۆ شه‌وه‌ی بتوانم ژبانی خۆم بۆ سئبهری چه‌ماوه‌م پاس
بکه‌م ده‌یی حیکایه‌تیک بگێرمه‌وه. حیکایه‌تی نۆدی
سه‌رده‌می مندالی: له‌مه‌ر عه‌شق، هاوچنگه‌یی، شین و شایی
هه‌به و هه‌چبشیاان راست نین، من له‌ حیکایه‌ت و
په‌ندینه‌توره‌ماندوو بووم.

ھەرل دەدەم ئەم ھېشووۋە بگوشم؛ بەلام لەودا بچووكتىرىن
شونقەوارى راستى دەبېشوقىت يان ئا. ۹. شەۋە ئىتىر ئازانم. من
ئازانم لە كوئىم و ئەم پارچە ئاسمانەى يان سەرم، يان ئەم
چەند بىستە غەردەى ئىتىرم؛ ھى نەيشابور^۱ يان بەلخ^۲ يان
بەتارەسە^۳ ۹. بەھەرھال من لە ھىچ شىئىك دىنيا نىم.

من شەۋەندە شىئى نىزبەپەك و قىسەى جۇرلوجۇرم بىسئوۋە،
شەۋەندە سۆمەى چاوم - ئەم توئىزە ناسك و سەختەى كە پۇج
لە پىشتىيەۋە شاردرادەتەۋە - بەسەر شىئى جۇرلوجۇرنا خزاۋە
كە ئىستا باۋەرىم بە ھىچ شىئىك نەماۋە، ھەنوروكە گومانم لە
جىنگىرىسى و قورسايى شىئەكان، لە جەقىقەتسى پورن و
ئاشكراشيان ھەيە. ئازانم: شەگەر پەنجەم لە ھەۋەنگى^۴

^۱ نەيشابور: ئاۋرى بەگنىك لە شىارە كىرىكە غەردەنگىيەكەسى كىشورەى
ئاسىيايە لە پۇزەھەلكسى ئىران، شىاعىرى كەۋرەى فارس مەتلىرى نەيشابورەى
نومبەرى كىتەبى (ئۇلاھىنامە) خەلكى ئەم شارىيە. (۱)

^۲ بەلخ: گىۋايە كۆننەرىن شىارى ئونىيەپە و دەكەۋىتە بەگورى ئىستىلى ۋەتسى
ئافغانىستانەۋە، ئىسپىن سىپتا و مەۋلانا جەلالەدىن رۇمى خەلكسى ئەم
شارەن. (۱)

^۳ بەتارەس: شىارىنىكى مۇسزۇۋىيە لە بەگورى پۇزەھەلكسى ھىندىستان، ئەم شىارە
ئەى ھىندىستانەكان پەرزىنى ئىيەتسى ئۇۋى ھەيە. (۱)

^۴ ھەۋەنگە: ئاۋرى، ئاۋرىكە، چۇنى، ئاۋرى، ئاۋرى، ئاۋرى، ئاۋرى. (۱)

لهبدر قاشلوی گوشه‌ی شماره‌کمان بدم و لکی بیرسم:
"ایا له جنگای خوت چینگیر و قورس و پته و وئسقاویت...؟"
نه‌گه به (تا) وه‌لامی دایه‌وه، یاره‌پر بگه‌م یان تا...!

ناخو من بوخته‌وه‌رتکی جی‌اوارو دیاری‌کروم...؟ نازانم، به‌لام
نیستا، که تماشای ناوتنه‌گه‌م کرد خوم نه‌ناسییه‌وه، تا
من ی پیشو سردوه، پزیوه، به‌لام هیچ کوسپ و له‌مپرتکی
له‌نیواتماندا نییه. ده‌ین چیرۆکی خوم بگنیمه‌وه، به‌لام نازانم
له‌کوئوه ده‌ست پن بگه‌م، خو سه‌رانسه‌ری ژبان چیرۆک و
به‌سه‌ره‌نه...! ده‌ین هیشووه شریفه‌که بگوشم و شیله‌که‌ی
که‌چک که‌چک به‌پزیمه‌گه‌رووی وشکی نه‌م سنبه‌ره
پیره‌مه‌وه.

ده‌ین له‌کوئوه ده‌ست پن بگه‌م...؟ چونکه هه‌موو شه
خه‌یالانه‌ی نیستا له‌سه‌رمدا هه‌لده‌قولین: هسی نیستان،
سه‌عات و ده‌قیقه و هیندویان نییه، به‌دنگه بو من بووداوتکی
دوینا نۆر کۆنتر و بن کاری‌گه‌رش بیت له بووداوتکی هه‌زار
سال پیش نیستا...!

دەنگە ھى ئەوە بىن، كە ھەسور پەبەرەندىبەكى مەن لەگەل
ئويناى زىندوودەكان پەچراوہ .

يانگارىبەكانى پابىرور لەبەرچاوم دوز دەبەستەن، ئىترە
پابىرور، داھاتوو، سەھات و دۆژ و مانگ و سال بۇ مەن دەك
بەكن، قۇناغە جۆرەجۆرەكانى مەندالى و گەنجى و پەبىرى بۇ
مەن جگە لە قسەى پووج ھىچى ترەين، تەنھا بۇ خەلكى
ئاساين، بۇ خوتىبەكان^۱ - پە بەدەم خوتىبە، ھەر ئەم
ۋشەبەم دەويست بۇ خوتىبەكان، كە ژيانىان ۋەرزىبەر
ۋادە و كاتىكى نىارىكرابى ھەبە، دەك ۋەرزەكانى سال، كە لە
ئاۋچەبەكى مامناۋەندى ژياندا ھەلكەوتب. بەلام سەرانسەرى
ژيانى مەن بەك ۋەرز و بەك دۇخى ھەبەرە، دەك ئەوەى لە
ئاۋچەبەكى سارد و سەرسرا، لە تارىكابەكى جاويداندا
گوزەرا بىت، ئەوە لەكاتىكدا: لەنئو گياتىدا ھەمىشە ئاگرتىك
دەگرتى و مەن دەك مۇم دەتوتىتتەوہ .

^۱ ئىرەدا و لە دۇفە قارىمىزىبەكدا سارق ۋشەبى (پەھىلەى بەكارەتسارە، كە
دەك ئەنئەبە پەبىار دەوتىتتە و بە مانىاى پەبىلوى مۇرطە ئىت، لە بەرەتسارە
ھىدايەت ئەم ۋشەبەى دەك جەننە و سوزگابەنى كىرەن بۇ پەبىلوى خىراپ و
ئەوانەى تىپكەل بە دەسەلات دەبىرور بەگىار دەبەرە. ئىتە لەبەرەتسارە و
لەزمانى كوردىدا (خوتىبەبەن بە پەسەت زانى) (۱)

لەتێوان چوار بیواردا، کە ژۆرەگە ی من پێکەنینت و
جەسارێک، کە بە دەوری ژبان و خەیاڵەکانمدا کێشراوە،
ژیانم؛ وەک مۆم تکتک دەتوتتەووە - نا هەلەم کرد - وەکو
کۆتەرەبارێکی تەر، کە لە سووچی کوانویه گدا کەوتبێن و بە
شاگری کۆتەرەگانی تر برژابیت و بەش بووبیت، بەلام نە
سووتا بێن و نە تەرۆتازەش مابیتەووە، ئاوا ژباتی من: تەنیا
لە چەرەبووکەلی ئەوانی ئێدا خنکاوە .

ژۆرەگەم وەک هەموو ژۆرێک، بە خشت و بەرد، لەسەر
وێرانە ی هەزاران خاتووی کۆن دروست کراوە؛ پووکارێکی
سپیکراو و کەنارەپەکی بەردنوو سی هەیه، رێک دەلێنی گۆرە،
بچووکتێن گوون و کەلێنی ژۆرەگەم بەسە بۆ ئەو ی
چەندین سەعاتی درێژ بیری من بەخۆیەووە خەریک بکات، بۆ
نەونە تەونی جالجالۆکە ی سووچی دیوارەگە، لەبەرئەو ی
لەو کاتەو ی لەجینگادا کەوتووم کەمتر بە کارەکانم پادەگەن .

ئەو گۆلمپەخە ی بە دیوارەگەدا داکووتراوە، جێن لەلونی من و
خێزانەگەم بوو، رەنگە نواتر قورسایێ مندالانی دیکەشی
لەسەر خۆی هەست پێن کردبیت . تۆزێ خوارتر بزماریک لە
گەچی نیوارەگە هەلکەندراوە و لەژێرییەووە بۆنی بوونەوهران
و شتانێکی لێ دێ، کە پێشتر لەم ژۆرەدا بوون؛ بەجۆرێک،

كە ھەتا ئىستىقا ھېچ ھەوار باپەك تەيتوانىپتۇ: ئەم بۇنە و
خەست و كەسكوونە يانۇرە پىن بىكات: بۇنى غارەقەي لەش،
بۇنى نەخۇشپىيە كۆنەكان، بۇنى دەم، بۇنى قاچ، بۇنى مېز،
بۇنى بۇنى بۇنگەن، بۇنى خەسىرى پزىو، بۇنى خارىز و
پىيازى سـووتار، بۇنى خـولردنى كـولار، بۇنى
پەپكەمەلىچكانە و مارەزاي مىندال، بۇنى ئوروى كورنىك كە
ئازە پالىق بوورە، ئەو ھەلمانەي كە لە كۆلانتەرە دىن، بۇنى
مردور پان كەسىك، كە لە سانى گېمانەلادا بىت: ھەسور ئەم
بۇتانه زىندورون و نىشانەي ئايىبەنى خۇياتىيان راگرتورە - زور
بۇنى دېكەش ھەن، كە بەگ و پىشەيان ئادىارە، بەلام
شوقتەوارى خۇيان جىن ھىشتورە .

ئورورەكەم خەلوەتتىكى تارىكە و پورەو ئونپاي خۇپىيەكان:
نور دەلاقەي پور بەدەرى ھەيە، يەككىگىيان بەسـسـ
خەسارەكەي خۇماندا دەكرىتەرە و ئەوى دىيان پورەو كۆلان
مىن بە شارى (پەي) يەرە دەبەسقىتەرە، شارىك، كە بە
پووكى ئونپا ئاونراورە و ھەزەران كۆلان و كوچە و خانوروى
داتەپىو و مەكتەب و كاروانسەراي ھەيە. شارىك، كە بە
مەزىتەرىن شارى ئونپا دىتە ھەزەمارا! لە ودىو ئورورەكەي مەنەرە
ھەنەسە دەكىنشىن و دەزى، لېرە لە سووچى ئورورەكەمدا
كاتىك، كە چاوەكانم لېك دەنسىم: سىتەرە ون و

بەپەكەلچوۋەكەنى شار، شەۋەي كارىگەرلىرى لەسەر مەن شەپوۋە
بە كۆشك و مزگەوت و باشەكانىيەۋە، شەموۋىم لەپىش چار
ۋىقا دەپن.

ئەم دور دەلاقەيە مەن بە دۇنيىاي دەرهۋە: بە دۇنيىاي
خۇنرېيەكانەۋە دەپەستەۋە. لە زوۋرەكەمدا ئاۋىتەيەك بە
دېۋارەكەۋەيە، كە پوۋخسارى خۇمى تىدا دەپىنم، لە زىيانى
مىدا ئاۋىتە: گرىنگىرە لە دۇنيىاي خۇنرېيەكان، دۇنيىايەك: كە
مەن شېچ بەپوۋەندىيەكم پىۋەي نىيە.

لە شەۋارى نىمەنى شار: دوۋكانىنكى چىكۆلەي قەسابى،
لەپەردەم دەلاقەي زوۋرەكەم دايە، كە پۇزى دور مەپ
دەفروشىت. شەر جارى لە دەلاقەكەۋە چاۋ لە دەرى دەكەم:
قەسابەكە دەپىنم. شەموۋ بەپىانىيەك زوۋ، دور بارگىرى
پەشى لە، كە وشك و قوۋل دەقۇزىن* و دەستە
ۋشكەلگەراۋەكانىيان بە سەم كۆتايى شاتوۋە، - كە دەلىنى
بەپتى ياسايەكى دەخىشپىانە دەستەكانىيان پىۋەتەۋە و لە
پۇنى فرچاۋيان ئاۋن لەملاۋلايانەۋە كەلاكى مەپ بارگراۋە و
دەپىننە بەردەم دوۋكانەكە.

* قۇرئان: كۆكەنى تۇرۇل. (۱)

قهسابه که دهسته چه وره کانی به ریشی خه نه کراویدا دینیت،
له پیشدا به چاویکی کریارانه ته ماشای مه ره کان دهکات؛
پاشان دووانیان هله ده بژیریت، دهست دهادت له
دووگه که یانه وه و نه وسا ده یانبات به قولاپی دوکانه که یه وه
مه لیانده واسیت، نینجا بارگیره کان هانکه هانک ده پون. نه مرا
قهسابه که دهست دینیت به م لاشه خویناویانده دا؛ به سه ری
بپا، به چاوی ده ره پریو و پیلوی خویناویاندا؛ که له
که لسه سه ری بوریانه وه دهرتوقیون. پاشان کاردیکی قهسابی
دهسک ئیسقانی ده هینیت؛ به لیزانییه وه که لاکه کان کوت کوت
دهکات و به زه رده خه نه وه گوشتی نه رمه به کریاره کانی
ده فروشیت.

ته واوی نه م کارانه به چ چیژیکه وه دهکات..! من دلنیام
خوشی و که یفی لی ده بینیت. نه و سه گه به ره لایه ی
کولانه که مانی پاوان کردووه بو خوی؛ هه میشه به ملی که چ و
چاوانی بی گوناھی، به نیگای هه سره تاوییه وه له دهستی
قهسابه که ده توریت، نه و سه گه یش هه موو نه مانه ده زانی،
نه و سه گه یش ده زانی؛ که قهسابه که چیژ له پیشه که ی خوی
وه رده گریت..!

بیرن له و لای قهسابه که وده! پیره میزدیکی سهیر له ژیر تالیکنما
دانیشتوره و راخه ریک له پوره میدا کراوه ته وده له سهیر
راخه ره که: ته و داسیک، دوو نال، چند جوری متومو وری
په نگا و په نگ، کار دیک، ته له مشکیک، گازیکی ژه نگا وری،
که و چکیک، شانیه کی دن شکا، بیله چه به ک و گوز به کی
دافاره، که ده ستعالیکی داره به سهیریدا. چندین ساعات،
چندین پوز، چندین مانگ من له و دیو ده لاقه که وده ته ماشای
توم کورده: هه همیشه به شانگه ردتیکی چلکته وده، به
عه بایه کی بوزمه، به به خه ی دلچه کارمه، که سووی سپی
سینگی لیه اتوته دمه، به پیلوی سووره لنگه پراوییه وده - که
نه خوشییه کی شووش و لاسار ده یطو اردن - و به ته ایسن، که
له بالییه وده پنچا بروی، له دزخیکی هه همیشه بییدا،
دانیشتوره.

شاهها شهواتی هه یسی به ددانه زهردو که و توره کاتیبیه وده
قورشانی ده خوتند، گویا له م ریگایه وده بزینوی خوی په پیدا
ده کرد، چونکه من ههچ کاتیک نه میدیوه که سینک شتیکی لن
بکریخت. ده لینی له توره ی خوره ناخوش و پر مۆته که گانی
منیا: ده سوچاری شه م پیاره ده بیتم. له پشت نه و سهیره
تاشراوه پوره، که میزدیکی زهردی تیره پنچا وده، له و دیو نه و
ته وینله کورته پوره: چ خه یالیکی لاسار و گه مزانه وده

گیاهه‌ریزه پرواوه ۹۰۰ وەگ بلنئ خوتکه‌ویرتکه‌ی سەر پاشەری
بەردەمسی لەگەڵ ژبانی ئەو پەرەمژەردە پەرەندییەکی
تایبەتیان هەیە. چەند جارێ بڕیارم دا بڕۆم و قسەێ لەگەڵ
بکەم یان شتیکی لێ بکێم، بەلام ئەسۆنرا. دایەتەگەم پێی
گوتم: کە ئەم پیاووە لە سەرەدەمێ گەنجیدا گۆزەگەر بوووە
تەنها ئەم دانە گۆزەییەێ بۆ خۆی هەلگرتوووە ئیستایە
وردەوانە‌فروشی نانی خۆی پەیدا دەکات.

ئەمانە پەرەندییەکانی من بوون لەگەڵ دوتیای دەرەو، لێ
دوتیای ناوەرەا تەنها دایەتەگەم و ژنیکی قەحیبه بۆ من
سابووتەو، بەلام ئەنەخان دایەتی ئەویشە، دایەتی
هەردووکانە، چونکە من و ژنەگەم ئەک هەر تەنها خۆم
بەک بووین، بەلکۆو ئەنەخان: پێکەوێ شیری بە
هەردووکان دابوو. ئەنەخان هەم دایکی ئەو و هەم دایکی
منیش بوو، چونکە من دایک و باوکی خۆم هەرگیز نەبوو،
دایکی ئەو ئەو ژنە بالابەرژە قز ماشووبرنجییەێ منی بەخێو
کردبوو وەگ دایکی خۆم خۆش دەویست و هەر لەبەر ئەم
خۆشەویستیەێش بوو کچەگەیم هێنا.

سەبارەت بە دایک و باوکی چەندین حیکایەتم بیستوو،
تەنها بەکۆک لەو چیرۆکانە، کە ئەنەخان بۆی گێراووەتەرە

پنجم وایه دەبن راست بێت، ئەتەخان گوتی: کە باوکم و مام
دوانە بوون، هەردووکیان یەک شتیووە و یەک چۆر قەسریالا و
یەک چۆر هەلسووکەوتیان هەبوو، تەنانت دەنگیشیان
کتومت وەک یەک بوو و جیاکردنەویان کارێکی ناسان
نەبوو. جگە لەو پەيوەندییەکی بۆحسی و هەسنی
هاردەریش لەنیوانیاندا هەبوو: بەشتیووەیەک ئەگەر یەکنێکی
لەوان ئەخۆش کەوتبێت، ئەوی دیکەشیان ئەخۆشکەوتوو،
بە قسەي خەلک: سێویک بوون و کرابوون بە دوو ئەتەرە.

بواجار هەردووکیان بێنگای بازارگانی دەگرتەبەر و لە تەسەنی
بیمت مانیدا دەچن بۆ هیندستان. لەگەڵ خۆیاندا پارچەي
چۆراوچۆری وەک پارچەي گۆندار، پارچەي پەمەیی، کەوا،
شال، دەری، قاپوفاچاغی گلینە، گلی سەرشۆرین و بەرگی
قەلەمدان دەبن و دەیفروشن.

باوکم لە شاری بەخارەس بوو و بۆ ئیشی بازارگانی، مامەي بۆ
شارەگانی شری هیندستان ناردوو. پاش ماوەیەک باوکم
عاشقی کیزێکی بوگام دانسی^۱، مەماکەری پەرەستگای

^۱ بوگام دانسی: پالەکارەگانی هیندستان، تەفسیری زۆر بۆ ئەم ناونە دەکەن بە
هیندی بە مانای (بزرگەن) بێست و بە تورکی بە مانای (پارەي)
مەجری ئەیند. (ب)

لینگوم^{**} همین کاری نام کیزه سهامی تاینی له یه مردم بقی
مه زنی لینگوم و خزمه نی بتخانه بووه، کپژیکسی خوننگه رمی
زه پتوونیی به دور مه مکی لیموویی، دور چاوی گه زره ی که چ،
دور بزوی په بوهست، که خالیکی سووری له تئوانیاندا دناوه.

نیستا ده شولم بیهینمه پیش چاوی خوم: که بوگام داسی،
یانی دایکم به ساری^{***} تاوریشمین زیزچنی به نگونی، به
سپنه ی ناوه لای، به سه ریچی دیبای، به که زنی به شی
قورمی، که وهک شهوی ته زه لیلی تاریکا له پشت سه ریبه وه
به سئووی، به خرخالی دهست و به پاوانه ی پیسی، به
ته لقه یه کی زترین که به لوتیبه وه بووه، به چاوه گه زره و
بهش و که چ و خوماره گانی، به ددانه سپیبه گانی، به جوله
هینواشه گانی، که به ریتمی سیتار و نوبهک و ته میور و
سنج و که رده نا سهامی گرده وه. به چوره موسیقایه کی نهرم و
یهک ریتم که پیوانی بووتی میزهر به سهر لپیانداوه،
موسیقایه کی پرمانا که رازه گانی چادور و خورافات و
ههراوه وه سی هیندستان له ودا کورت و بوخت بوونه تهره، به

^{**} لینگوم: به زمانی سانسگریتی به ملای نه داسی زانوتی میزاف هیت، (ا)

^{***} ساری: کراسی زتلای هیلدی، (ا)

لهنجەر لاریکی تامازەداری هەستبزوێن - جوولە ی پەرزێر
بوگام ناسی؛ وەک پەڕە ی گسول کراوە نەو، شان و
باسکەکانی لەراندۆتەو و داها تۆتەو و دیسان خۆی گرمۆل
کریووە، ئەم جوولانە، کە مانای تاپەتییان هەبوو و بێ
زمان قسەیان کریووە؛ دەین توانیبێتیان چ کاریگەرییەکی
لەسەر باوکم دابن...؟ بەتایبەت بۆنی عەرەقی؛ کە ئاوی
بە عەتری موگرا و بۆنی سەندەل بوو، دەین هەوێسی ئەم
دیەنە ی پتر کردبیت.

هەتوێک، کە بۆنی شیلە ی درختە دورەکانی لێ نیت و بۆج
دەگات بەبەری هەستە دورو خنکاوەکاندا، بۆنی قسوری
ماکیار، بۆنی ئەو داو دەرماتانە ی لە ژووری مندالاندا دا بەدین
و لە هیندستانەو دێ، بۆنی ئەتاسراوی مەملە کەتیک، کە
تۆی لە داب و نەریتی دیریته، لەخۆو بۆنی شتە کولاوەکانی
منی لێ دەهات.

هەموو ئەم شتانە یادگارییە دورو و کۆژراوەکانی باوکمیان
زیندوو کردۆتەو؛ باوکم و دەها عاشقی بوگام ناسی دەبیت،
کە بەچێتە سەر دینی ئەم کێژە سەماکەرە؛ دینی لینگۆم،
بەلام هەر دوا ی ماوێیەکی، کە کچەکی سکی پێ دەبیت؛ لە
خزمەتگەرنی پەرمستگا دەری دەگەن.

من تازه له دایک بیووم، که مام له سههاری شووی
دهگه پستهوه سو به نارهس، به لام چونکه خوشه ویستی و
مه لپقه ی نه ویس له گهل باوکندا بهک شت بیوه؛ به دلن ناه،
به سهه دل عاشقی دایکم ده بییت و سهه نه تمام دایکم فریه
دهوات، شه ویکچورونه شی که له گهل بارکندا هی بیوه، شه
کاره ی سو ناسانتر ده کات، به لام که سهه نه که ناشکرا
ده بییت؛ دایکم ده لن هه ریه ویکیان به جن نه لن، پان مه گره بهر
مه رجه ی باوکم و مام (تاقیکردنه وه ی ماری کوبرا) بگن و
هه ر کامیان له و تاقیکردنه وه یه ده رچه ورا شه ده بییت به هی
نه ویان.

تاقیکردنه وه که ناوه باوه بیوه؛ که باوکم و مام ده بیورا له
ژورینکی تاریکی وه ک سیاجال له گهل ماریکی کوبرا چه پس
بگرن، ماره که هه ر کامیانی گه ست نیاره که هوار ده کات،
نه و کات مارگره که ده رگای ژوره که ده کاته وه و شه ی تر
پزگار ده کات و بوگام داسیش نه بن به هی شه.

به رله وه ی بیانخه نه شه سیاجاله وه؛ باوکم تکا له بوگام
ده سی ده کات، چاریکی تر له بهر چاوی نه ورا سهه باکات
سهه مای پیروزی به رستگا، شه ویس خواسته که ی باوکم به جن
نه بن و به موسیقای نه به وه مارناسا له بهر بووناسکی

میشوند؛ به جهت ولز به جوله ی پر مانی سه ما به کات و
و یک ماری کوهرا خوی دله نگینی و پنج ده خوات، پاشان
باوکم و مام له گه ل ماری کوهرا دله خونه ژوریکه وه؛
له جیاتی هاواری پر له پهرتسانی؛ ناله یه کی تیکه ل له
پتیکه نینی موچوریکه هین بهرز ده بیته وه؛ هاواریکی شتانه.

که بهرگا که ده که نه وه؛ مام له ژوریکه نیسته ده، به لام
پورخساری تیکشکوره و پهر بروه، موی سهری سپی بروه
له ترسی دهنگی خزین و فیشکای ماری سووره؛ ماریک که
دور چاوی خر و ندانی ژدهراوی هه بروه، ماریک که له شی
بریتی بروه له ملنکی دریز نا گه یشتوته پانایی پیش
سهریکی موچوریک، له ترسی نه ماری کوهرایه نیت مام به
سهری سپی بروه له ژوریکه هاوتوته ده.

ین مارج و پیمان؛ بوگام دلسی ده بیست به هی مام،
شتنکی ترسناک؛ پوون نیسه نهو که سه ی دوی
تاقیکردنه وه که به زیندوری ماوه ته وه؛ مام بروه بیان
باوکم ۱۹ چونکه نهو که سه له نه نجاسی هم
تاقیکردنه وه به دا میشکی تیک ده جیت و به تراوی زیانی
پیشروی خوی بیر ده جیت وه و تانانان مندانه که ش
ناناسیتته وه، له بهر نه وه پیمان وایروه؛ هم که سه مامه.

زایا ئەم ئەفسانەییە پەڕووست بە ژبانی منەووە ئێبە . . ؟ یان
زایە ئەم پێگەتێبە، کە موری بونیا م گرز دەکات و نرسی
ئەم تاقیکردنەرە یە! کاریگەریی لەسەر دانەسارم و پەڕووەندی
پەمنەرە ئێبە . . ؟ دواي ئەمە! من جگە لە نائۆرێکی زیادە و
بێگاتە، شتیکی تر نەبوم. لەکو تاییدا: باوکم یان مامم بۆ
کاری بازگانی خۆی لەگەڵ بوگام داسیدا دەگەڕێتەوە شاری
(پەڕی) و من دەسپێرێت بە خوشکەگەیی، کە دەکات پوری
من.

دایەتەگەم وتی: کە لە کاتی مائاواڵیدا: دایکم قاپێک
شەرابی ئەرخەوانیی، کە زەهری ماری گوبرای تێکەڵ کردووە،
بۆ من دەباتە دەستی پورم. بوگام داسیبەگ دەتوانیت ؟
شتیکی باشتر لەمە بە یادگاری بۆ منداڵەگەیی جێن
بەتێت . . ؟ شەرابی ئەرخەوانیی، ئیکسیری مەرگا کە
ناسودەیی هەمیشەیی دەهێتێت. بەنگە ئەویش ژبانی خۆی
دەگ هێشوووە شتیەک گۆوشی بیئت و شەرابەگەیی دایم بە
من . . ! هەر ئەو زەهری باوکمی گۆشت، ئێستا دەزانم ؟
سەرغاتیکی* بە فرخی دایە!

* سەرغاتی و شەگە لە پێنجەدا ئورگیبە، بەر ئیاریی دەتوانێت کە کەسێک لە

سەرغادا هێنایێتی بۆ کەسێکی تر. (و)

ئايا دايگم زىندوره...؟ بەنگە ئىستا كە من خەرىكىسى
ئوسىنىم! ئەو لە مەيدانى شارىكى دەورى ھىندىستاندا، لەبەر
پوونانى مەشخەلىك: ۋەكو مار خۇي بلەنگىنىن و پىنچ بقوان
و سەما يكات، ھەروەك ئەوئى ماری كوبرا گەستىبىتى،
ئەوجا ژن و مندال و پىاوانى كونجكاو و پووتىش كۆزىلەيان
لە دەورى بەستىبىت، لەكاتىكدا باوگم يان مام بە سەرى
سېبىيەو و پىشى قەمبۇوردو: لە قەراخ مەيدانىكدا
داتىشتوو و چار لەو دەكات و كەوتۆتە بىرى سىياچال و
دەنگى خشان و فىشكى ماری كوبرا، كە سەر بەز
دەكاتو، چاۋەكەنى دەپرىقەنەو، مىلى ۋەك ماری كوبرا
لەن دى و ھىلىك ۋەك چاۋىلكە لە پىشتەلبىيەو: بە بەنگىكى
خۆلەمىشى تۇخ دەردەكەۋىت.

بەھەرھال من كۆرپەيەكى شىرەخۆرە بووم، كە خراومەتە
باۋەشى تەنەخانەو، ئەم تەنەخانە: لەپەك كاتدا شىرى بە
كچەكەي پورىشم - ھەر ئەو ژنە قەھىبەپەش - داۋە. من لەبەر
دەستى پورەدا: ئەو ژنە بالابەرزەي تالى خۆلەمىشى بەسەر
تەۋىلىدا بۆلۈپ، ھەر لەو مالىدا لەگەل كچەكەي، لەگەل ئەم
قەھىبە گەرە بووم.

لهو کاتوهی خۆم ناسی! پوردم له جینی دایکم دانا و خۆشم
ویست، هێندهم خۆش ویست، که کچه گه ی: هەر ئەم خۆشکه
شیرییهی خۆم، له بهر ئهوهی لهو ده چوو هێنایم، یانی ناچار
بووم بیهێتم.

تەنها بەک چار ئەم کچه خۆی نا بە دەستەوه، هەرگیز بیرم
ناچێتوه! ئهوهش له بان سهری نایکی سردهوییهوه بوو شهو
تۆری پۆیششبوو کهسی ماپوو، من بۆ دوامانئاوایی! هەر که
ههموو خه لکی ماله که خهویان ئین کهوت، به توشی کراس و
نهرینه کهوه ههستام و چوووه ئهو ئهوهی سردهوییه که ی ئین
بوو! دیتم بوو مۆمی کافوریی له ئهوه سردهوییهوه نهگرن،
فورتانیکیشیان له سهر سکی داناپوو، بۆ ئهوهی شهیتان خۆی
نهکات به گیانیدا، که پارچه په پۆنگه ی سهر پوو خساریم لانا!
شێوهی بهویقار و که مه تگنیشی پوردم دی، وهک ئهوه وابوو،
ههموو په یوه ندییه زه مینیه کهان له پوو خساری ئهونا
توانیتنهوه، دۆخینک بوو، که ناچار ی کردم گرتوشی بۆ
بیهم، به لام هاوکات مهرگم وهک پووناوونکی سروششی و
ناسایش هاته بهرچار.

خه ندییهکی تهوساوی به سوچینکی لیبویهوه وشک ببوو
ویستم دهستی ماچ بگه م و له ئهوه که بچمه نهی، به لام که

ناورم دایه وه بهسه رسامییه وه بیسیم؛ هه ر کهم قه حبه بهی ی
ئیسقا ژسه، خوی کرد به ژوردا و له به راتسه ر دایکی
مردوویدا؛ به چ گر و ناوژکه وه خوی پیمه وه نووساند. ا. عی
یو لای خوی پانگشا و چ ماچی ته رته بهی ده کردم. ا. عی له
شهرمان ههزم به کرد به ناخی ژوویدا بجه خوارین، به لام
ته مزانن چی بکه، مردووکه به دبانه داخراوه کانییه وه؛ وه ی
نه وه وایور گالته مان پس بکات، وام هاته بهرچاوا ی
زهره خهته نارامه که ی گورابیت.

عیش یی نه وه ی بهه وین باوه شم کرد به کچه که ییا و ماچم
کرد، به لام رینک له م کانه دا؛ به رده ی ژوره که ی ته عیشتمان
لانا و مژده ی پورم؛ - یانی ساوکی نه م قه حبه به-؛
له مپورینکی شال له گهرین هاته ژووین؛ پینکه نینتکی وشک
و درتو پینکه نی؛ که سووی بونیهامی گریژ نه کرد، وه ما
پینده که نی؛ که شانکه کانی له رینه وه؛ به لام سه بهری شیمه ی
نه کرد.

من له شهرمان به مویست به ژوویدا پوچم و نه گه ر به متوانییا
شه پارته به یکی توندم له مردووکه ده سه ره واندا؛ که به
تیگایه کی گالته جارانه وه ته ماشای شیمه ی ده کرد. چ
پوسولیه کی بوو. ا. په شوکاوا و ترساوا له ژوره که هاته

دوره، لهوانه‌یه هر له‌یهر شه قه‌حسبه‌یه شه پسیلانه‌ی
دانا‌بیت، تا من ناچاریم بی‌هیشم. ساره‌پای شه‌ی خوشک و
برای شیریش سووین؛ بق شه‌ی نابریان ته‌چن، ناچار
هینام؛ چونکه شه کچه بین بین بوو، شه‌هشم نه‌دورانی، هر
نه‌توانی بی‌زانم؛ ته‌ها پزبان وتم.

شه‌ی زه‌ماوه‌ند، وه‌ختیک چووینه پاره‌دوره؛ چندیک لینی
پارامه‌وه، نه‌چووه ژتیریار و خوی بووت نه‌کرده‌وه، ده‌یوت:
"بن نوژم" هر نه‌هیشت بجم به‌لا‌پدا، چراکه‌ی کورانه‌وه و
چوو له‌و سه‌ری ژووره‌که‌وه نووست، وه‌ک بی ده‌له‌ری،
ده‌تگوت شه‌ویان له‌گل نه‌زده‌ی‌یه‌ک له‌ سیا‌چال هاروشته‌وه،
که‌س باوه‌ر ناکات یانی جینی باوه‌رکردنیش نیسه؛ که شه
ته‌نانه‌ت نه‌هیشت ماچی سهر کولمیشی بگم..!

شه‌وی دووه‌میش هر چوومه‌وه سهر جنگای شه‌وی به‌کم
و له‌سهر عه‌ردن نووستم، شه‌وانی دواتریش هه‌روا،
نه‌مده‌وترا. سه‌ره‌نجام ماوه‌یه‌کی زور نی‌چه‌ری ومن هر
له‌سه‌ری ژووره‌که‌ له‌سهر عه‌رده‌که دمخه‌وتم، کن باوه‌ر
نه‌کات...؟ دوو مانگ، نا دوو مانگ و چوار بوژ له‌سهر
عه‌رد دمخه‌وتم و نه‌مده‌وترا توخنی بگوم.

تەر پىش ئەمە: ئەو دەستمالە پىر مانايەي ساز كرىپىرى
خوتىنى كۆتۈرى پىدا كرىدىور، ئازانم، لەوانەپە ھەر ئەر
دەستمالەش بوپىت، كە لە يەكەم شەرى ژوانى خۇپىدا
داپىستىن، بۇ شەرى يە تەولوى بەمكات بە مەسخەرە. لەر
كاتەدا، كە ھەمووان پىر قۇزىپان لى دەكردم: چاوپان لەيى
دادەگرت، ھەلىت لە دلى خۇياندا دەپانگوت: كاكبرا بوپىم
قەلاي گرتووه^۱، مەن ھەر بەسەر بووى موبارەكى خۇشدا
نەدەھىتا، بەمن پىندەگەنن، بەكەرتىم پىندەگەنن، بەلىم بە
خۇم نابور، پۇزىك ھەموو ئەمانە بنووسمەرە.

دوای ئەو دى زانم: كە ئەو يەك دوتيا سۆتەي^۲ ھەيە. پىك
لەپەر ئەو دى لىم پىت، چوتكە مەلايەك چەند وشەپەكى
عەرەبى خوتىندىبوووه و ئەوى نابووه ژىر دەسلەتى مەن.
يان لەپەر ئەو دى دەپووست ئازاد پىت. ۱. سەرئەتجام: شەرىك
پىيام دا بە زۆر بچمە گنى، بىر بارەكەم بىر دەسەر، بەلام بولمى
ھەرلەھورىا و كىشەمەگىشىكى زۆر ئەو ھەستا و پۇسى، مەن
تەنھا خۇم بەو دى پازى كرد: لەناو نوپىتوبانەگەيدا، كە گەرەلمى
لەشى ئەوى لەخۇگرتىبور و بۇنى ئەوى لى دەھات: بنووم
كىنگل بدم. تەنھا خەونكى ئاسوودە كە كىردم، ھەر ئەر

^۱ سۆتە: ئاسق، پىلوى زىياكار، پىلوى تارىپىس، قەھەگىن. (۱)

شەرقە پۈرۈ، ئە دولاي ئەو شەرقە پۈرۈ ئۆزى خۇي، ئە مەن
چىراغە پۈرۈ.

شەرقە، كە مەن دەھاتە پۈرۈ مالى: ئە و ھېشقا ئەھاتە پۈرۈ،
ئەھەزى ھاتتە پۈرۈ يان نا، ھەر ئەھە پۈرۈست بىزىم، چۈنكە
مەن مەھكۇم يە ئەھپايى، مەھكۇم بە مەرك كراپۈم، رېستەم
ھەرچۈنكە پۈرۈ ئەگەل سۆتەكانىدا ئاشفابېم، ئېتەر كەس
پاۋەر بە مە تاكات...! ئاۋى ھەر كەس تېكەم بېيىستايە كە ئەم
ھەزى لىن كىرە پۈرۈ، خۇم يۇ دانەگرت، دەھپۈم بە ھەزار
خەفەت و سەر شۇرى، خۇم دەگرت بە دەستى، كەكە لەقېم يۇ
دەگرت و ئازىم دەكېشقا و ئەھپەنئايە پۈرۈ ئەو، ئەرىش چ
سۆتەگەلېك: سەرۈپېچى، چگەرچى، كەنكەچى، چەرچى،
سەزۇك دارۇغە، فەتى، فەپلە سول، كە ئاۋونازتاۋىيان جىلاۋاز
پۈرۈ بەلام ھەمۈرپان چاشى خاگەرىن پۈرۈ، ھەمۈر ئەمانەي
ئە مەن باشتەر پۈرۈ.

بە چ سەر شۇرىيەك خۇم سوكوسەلېم دەگرت، كەس پاۋەر
تاكات...! دەترىسام زۇنكەم لەكېس بېچتە، دەھپۈست شىۋەي
دەھتار كىرىن، ئاكار و دىلرېقىنى ئە سۆتەكانىيە پۈرۈ فېرىپم، بەلام
گەۋادېكى بەدبەخست پۈرۈم، كە ھەمۈر گەزەكان پېم
پېتەكەنېن، ھەر بە راست چۈن دەھتۈۋانى دەھتار و ئەخلاسى

خوتیریه گسان فیریم .؟ ئیستا دوزانم بئویه ئوانسی
خوشدهویست، چونکه بیتمه یا و گیل و گمزه و بوزگن
یون. عشقی شوهر تیگال به چه پالی و مهرگ بو، نایا
یاریست؛ من دموویست له گالی بنوم .؟ نایا بوالهت و
بووضاری؛ منی عشقی خوی کردبوو .؟ یان بقی نه و له
من .؟ نایا رهفتار و کرباری بوو؛ یان خوشه ویستی و
عشقیک بوو، که من له مندا بییه وه بقو دایکی هم بوو .؟
یان هموو نه مانه دهستیان دایوره دهستی بیک .؟

نا، نارانم. تنها شتیگ که دوزانم نهویه؛ نه زنه، نه
قه بیه، نه جانوگره؛ نارانم چ زه هرتکی کردبوو بوج و
وجودی منوره، که نهگ تنها دموویست، به لکو نهواری
گهردی له شم دلای گهردی نهویان دهکرد. جهستم هالاری
دهکرد؛ پیویستی پییهتی و ناره زوییه کی توندم دهکرد له گال
نه؛ له دورگه یه کی وتیوونا بیم، که سی تیدا نه بیست،
ناره زوم دهکرد بومه له زویه ک؛ یان باهوز و باپووک و
توفاتیک، یان هوره بروسکه یه کی ناسمانی، هموو نه
خوتیریه تی که له پشت دیواری ماله کهم پشوویان دها و
دهگه بان و که بیان دهکرد؛ هموو یانی بته قاندا به و تنها من
و نهو بمانییه ته وه. نایا نهو کاتش هر گیانله بهرتکی دیکه؛
سارنکی هیندی، یان ههژدیسه یه کی له من پی باشتر

نه به یوو...؟ به ناواته وه بیوم شهوتک پیکه وه بووینایه له
یارهشی به کتره یوردینایه، لام واپوو، نه مه نامانجی بلندی
زیان و بوونی من یوو.

دهنگوت نه قه حبهیه له شهسکه نجه دانی من چیز
وهرده گرتیت، وهک نه وهی؛ نه و سازاره ی که منی ورد ورد
دخوارده بهس نه بیت. له کوتایدا من له جووله و کار که وتم و
خانه نشین بیوم؛ وهک مردوو بهک بهشی زیندوو ان بختوات.
هیج که سینگ نهی نیوان شیعیه نه ده زانی؛ دایه نه پیره که مه،
که شاغید بیوو به سه ره رگی هتوا شه وه؛ له سه ره نه
قه حبهیه سه ره نه نشتی نه کردم.

له پشت سه ره ی خومه وه، له ده وره به ره وه ده مییست، که
ده پانچریاند و ده یانگوت؛ نه م ژنه داماره چون به رگی نه و
میرده شینه ده گرتی...؟ راستیان ده کرد، چونکه من به
نانه زه یهک زه لیل بیوم، که جیتی باوه نه بیوو.

بڈ به یوڈ کزتر و لاوازتر ده بیوم، که ته ماشای خوم له
ناوتنه دا ده کرد؛ کولمه کانم سوور و پهنگیان وهک پهنگی
گزشتی دووکانی قه سایی لئ ساتیوو، جه سته م بالغ و
چاره کانم شیوه یه کی خومار و خه ماوی بیان به خنوه گرتیوو؛

لهم دؤخه نرئیهی خۆم چێژم دهیره، له چاومدا: شۆز و
گهره مرندم دیوو، دیوو، که دهییت بۆم.

سه رتانبام مه گهیم باشییان ناگادار کردوه - مه گهیمی
خوێریه گان، مه گهیمی بنه ماله، که به قهولسی خۆی ماری
گهوه کره بۆ به مهندیلی شه گهری و من بست پێشهوه
هات. خۆی به سه ریه رز دهزانی و شانازی به خۆیه وه ده کره
که ده مانی بیاوهتی به با پیرم دوه، خاکه شهیر و نه باتی به
قویگی مئا گهروه و فلسی به ناوکی پوره مه وه به ستوره.
به هه رمال کاتیک هات و له سه ر بالنجی من دانیشته:
تیه (نه بزی) دهستی گهیم، سهیری زوویانی گهیم، ده ستوری
دا: شهیری ما کهر و ناوی جۆ بۆمه وه و پۆتێ دووچار خۆم
بۆمه بهر دوو که ئی کوندۆر و زه رنیه یخ. چهند په چه نه به کی
دوو پوره رزیشی دا به دایانه گهیم، که بریشی سوو له هه تندی
شتی کۆلتندراو و بێن پۆنی سه یرو سه مه ره ی وه کو: گه لای
جانه، زه بیتوون، عه ره فی سووسه، کاهوور، گیانه یته ران،
پۆنی گوله به ییوون، پۆنی قاز، تۆوی که تان، تۆوی سه نه وه ر
و بێن خورافاتی دیکه.

حالم خه راپتر بیوو: ته نها دایه نه گهیم، که دایه نی نه ویش بوو،
له سه رو چیکێ ئوره که دا به ده موچاوی چوچ و قزی

خۆلەمیشییەو، لە بان سەری من دادەنیشت، بە ئاوی سارد؛
نیوچاوانمی فینک دەکردهو و خواردنە کۆلاوەکانی بۆ
دەهینام. باسی جاران و مندالیی من و ئەو قەحبەیی
دەکرد، بۆنمونه پیتی گوتم؛ ژنەکەم لەناو لانکەو و راهاتوو؛
نینۆکی دەستی چەپی جوویوو، وەها جوویەتی، کە دەستی
خۆی بریندار کردوو. جارجارەش حیکایەتی بۆ دەگیڕامەو؛
لام وابوو ئەم حیکایەتانە من بۆ دواو دەگەریننەو و دۆخی
مندالیی لە مندا دەژیننەو، چونکە قسەکانی پەیوەندیان بەو
سەردەمەو هەبوو. سەردەمی، کە زۆر بچکۆلە بووم و
لە ژووریکدا؛ لە گەڵ ژنەکەمدا لە نیو لە لوییهکی گەورەیی دوو
نەفەرییدا؛ بە تەنیشت یەکەو نووستبووین. باش لە بیرمە؛
ئەم چیرۆکانەیی دەگیڕایەو، بە شیک لەو چیرۆکانەیی کە
جاران باوەرم پیتی نە دەکردن ئیستا بۆم بوونە تەشتیکی
راستی.

نەخۆشی دونیایەکی نوویی لە مندا دروست کرد؛ دونیایەکی
نەناسراو و ون، پر لە وینە و پەنگ و تاسە؛ کە لە دۆخی
ساغیدا ناتوانیت وینایان بکەیت. بۆیە پووداوەکانی ئەم
حیکایەتانەم بە چێژ و خوشییەکی لە گوتن نەهاتوو و
لەخۆمدا هەست پیتی دەکرد، هەستم دەکرد مندال بوومە تەو.

هەر ئىستان، كە خەرىكى ئۈستىم! ئەم ھەستەم ھەي،
ھەمۇ ئەم ھەستەنە ھى ئىستان و ھى بابىرۇو نىن.

كولپا چولەو خەيال و ئارەزۇو و خورۇ پىشىنان، كە يەككى
بورو لە پىداۋىستىيەكانى زيان؛ لەرتىگاي ئەم داستانانەن
كەيشتۇتە نەركەكانى دواتو. ھەزاران سالە، كە ھەر ئەم
ئىسانەيان وتۇتەو، ھەر ئەم سەرجىپىيانەيان كوردو، ھەر
ئەم كۆشەو تارىشە ساند و ساكارانەيان ھەبو، ئايا
سەرانسەرى زيان خۇى چىرۇكىكى ناخۇش و ناستانىكى
بارەپىنەكار و گەمزانە نىيە..؟ ئايا مەن ئەفسانە و چىرۇكى
خۇم ئانوسەو..؟ چىرۇك تەنھا رىنگاي دەريازبورو لەر
ئاواتانەى پىيان تەگەيشتەن، لەر خەونانەى تەھاتنە دى، نەر
خەونانەى؛ كە ھەر چىرۇكىبىزۇك بەپىشى پۇخسى تەنگەبەر و
بەمىرانبەلوى خۇى رىشاي دەكات. بريا بەتوانىيا وەك
سەردەمانىك، كە مىدال و تەزان بووم؛ ئارام بىروم؛ خەرىكى
ئاسوونەو بوور لە دلەپلوكى.

كە بىنار بوومەردە بوومەتم سوزور بىووەو، وەكو بەنگى
كۆشنى بەر دووكالى ئەسابەكەى لىن ھاتبورو، جەستەم داغ
بورو دەكۆكىم، چ كۆكەيەكى توند و تىسناك..! كۆكەيەكە
كە بوون نەبوو لە كام چالى و تىبوى لەشمەو دەھاتە دەرى؛

وهكو كۆكەي نەر پارگيرانەي بەياتيان نەر كەلەكسى مەريان بول
تەسايەكە دەھيئا.

پىنگ لە بىرە: نونپا بەتەوايى تارىك بىسورا چەند
دەقپە يەك لە دۆخى بىن هۆشيدا بوم، بەر لەرەي خەوم لىن
بگويى: لەگەل خۆم قسەم دەكرد، لەو كاتەدا هەستەم كورد
منڊال بۆرەتەرە و لە لويكەدا خەوم لىنگەوتەرە، هەستەم كورد
و دلفىابوم: كەسپىك لە نزيكەرەيە. دەمەرەياتى بورا
دەمىنگ بوو هەموو خەلەكى مالهەكە خەوتىبون، نەفۆشەكلان
دەراتن لەم كاتەدا وەك ئەوە وايە: زيان لەسەر سەفۆرى
دوتيا هەلەكەتەشەين، دلم بەتوندى لىس ئەدا، بەلام نەدەتەسام،
چاوم كرابورەرە، كەچى كەسەم نەدەدى، چونكە تارىكپەيەكى
هەيچگار خەست و چەر بورا، قەيسەن ئىپەرى: خەيالنىكى
ناخۆش بەسەرەيدا هات: بەخۆم گوت: لەواتەپە ئەو بىن، هەر
لەو كاتەدا هەستەم كورد، دەستىكى قىنگ لەسەر ئىوچەوانى
داغم دانرا، لەرزەم لىن نىشت، دوو سىن چار لە خۆم پرسى:
ئايا ئەو دەستى ئىزرائىل نەبوو...؟ خەوم لىن كەوتەرە.

بەياتى كە هەستەم، دايەنەكم گوتى: كچەكەي سەنى
ژنەكم، هەر ئەو قەحبەپە هاتەرە بۆلام و سەرەس
خستۆتە كۆشى خۆي و وەكو منڊال دايەنەبوم، گوايا

هستی پندارگاه پیشین و دایکانه‌ی تیدا بزواوه، خوزگا هر
شور گات بهردمایه، له‌وانه‌یه نه‌و مندانه‌ی له‌سکیدا بوو
مردیته، تاخو بوویته. ۹۰۰ تیس‌تاش نه‌مرانی...!

له‌م ژورده‌یا، که به‌ر به‌وام بو من ته‌نگتر و تاریکتر له‌ گۆزی
لن ده‌هات؛ همیشه چاوله‌رتی ژنه‌که‌م بووم، به‌لام هرگیز
نه‌هات. نایا هر به‌هۆی شه‌وه‌وه نه‌یوو، که بقۆم به‌م بۆزه
گه‌یشتیوو...؟ تاخو گاتنه‌ نییه؛ سن سال، نسا، نوو سال و
چار مانگ بوو، به‌لام بقۆم و مانگ و سال چهن...؟ بو من
مانای نییه، بو که‌سینگ، که له‌ گۆزیدایه زه‌مه‌ن بن مانایه،
نه‌م ژورده‌ گۆزی زیان و بیره‌وه‌رییه‌کانم بوو.

هه‌موو نه‌و پاک‌پاک و ژلوه‌ژلو و خۆواناندنه‌ی ژبانی خه‌لکی
ترا ژبانی خۆنرییه‌کان، که جه‌سته‌و بۆچی هه‌موویان له‌سه‌ر
یه‌ک قالی دروست کراوه؛ بو من هیچ‌وچووچ و بن مانا بوو.
له‌و کاتنه‌وه‌ی له‌ جینگادا که‌وتیوووم؛ له‌ دنیایه‌کی سه‌ه‌رو
باره‌پنه‌کرده به‌ ناگاه‌ات‌بوومه‌ره؛ که پتویستم به‌ دنیای
خۆنرییه‌کان نه‌بوو. نوئیایه‌ک له‌نتیو خۆمدا بوو؛ دنیایه‌کی
پر نه‌تی و پانو په‌مزا وەک نه‌وه‌ی ناچاریم سه‌ر به‌ هه‌موو
کۆن و که‌له‌به‌ریکیدا بکه‌م و بییشکنم.

شهو، کاتیک بوونی من لهسهر سئویدی دور دونهادا شه پزلی
دهدا، قوزیک بهرله وهی له خهونکی سورس و بوشدا سووم
بیم، خهونم دهدی. به چاو تر و کاندتیک، جگه له زیانی خوم
زیانیکی دیکم تهی دهکرد، له ههراپهکی شه هه ناسه
هه لده کیشا و دور بووم. وهک شه وهی که به سویمت له خوم
هه لیتیم و چاره نووسم بگوریم، که چارم لیک دهنا درنهای
راسته قینهی خوم ده بینسی. شه ویتانه زیانی تایه تیی
خویان هه بوو، نازادانه ون ده بوون و دیسان بهرده که ویتنه ره.
گوایا له دهره وهی شیرانهی من بوون، به لام شه شه
به ته ولوه تسی وانه بوو. شه دیمه نانهی دههاته بهر چارم
خهونکی ناسایی نه بوو، چونکه هیشتا خوم لن نه که ویتنه ره.

من بچ دهنگ و شارام! شه ویتانهم لههک جیاده کرده ره و
له گه ل بهک هه لمده سه نگاندن، وا دههاته بهر چارم که هه تا
شه کاته: خوم نه ناسیوه. دونهیا بهم شه وهیهی که تانیستا
ویتام کرد بوو: هیز و مانای خوی له دهست نابوو، له جیاتی
نهو: تاریکی شهو قهرمانه وایه تی ده کرد، چونکه قیریان
نه کرد بووم، ته ماشای شهو بگم و خوشم بویت.

من نازانم نایا لهو کاته دا باسکم له رتیر قهرمانی خومدا بوو
یان نا...! گو مانم ده کرد شه گهر دهستم له رتیر قهرمانی خویشم

يا: به هۆكاريڭكى تادپار و نه ناسراو، خۇيە خۇ دەكەرتەكار و
دەجورلا، بىن ئەوئى پتوانم: له جورلاندىدا بۇلۇڭم مەبىت.

تەگەر ھەمىشە تاڭگادىرى ھەمور جەستەم تەبام و ھۇشم لىرى
نەبا، دەپتوانى كىرى وا پىكات گە له چاوەروانى مەدا
تەبىت. ئەو ھەستەش لەدېر زەمانەوہ لەمندا دروست بىر
كە بە زىندووىى دەرزىم. ا ئەك تەنھا جەستەم، بەلكو
بۇمىشم ھەمىشە لەگەل دلمدا له نووہرەكانىدا بىور و
پىكەرە نەدەسازان، ھەمىشە جۇرە فەوتان و پوانىڭكى غەرىم
ئەى دەكرد. جارى وا ھەبوو بىرم لە شتى وا دەكردەوہ، كە
خۇشم نەدەتوانى باوہر بىكەم. ھەندىك جار ھەستى بەزەبى
تېلدا سەرى ھەلدەدا، لەكاتىڭدا ئەقلم سەرزەنشتى دەكردم.
نۇر جار، كە لەگەل كەسپىڭا قسەم دەكرد، يان كىارىڭم
دەكرد، يان خۇم لە قسەوباسى جۇرلوچۇر ھەلدەقورتاندا
كەچى ھۇشم لە جىڭايەكى دىكە بوو، لە خەيالىڭكى دىكەدا
بووم و لەلمدا سەرزەنشتى خۇم دەكرد.

شىڭك بووم لە حالى بۇزىن و پواندا بووم، گوايا ھەمىشە
ئاوابوو و ئاوا دەبىم، تىڭكەلەيەكى ناسازى سەير.... شىڭكى
شەك سەخت بوو بۇم، ھەستەم دەكرد: لە ھەمور ئەو
خەلكى كە دەبىنەن و لەئىوانىدا دەزىام دوورم، بەلام

وښکچوونښکي سوور و ناديار و له همدان کلتيشدا نزيکا مني
بهراڼه وه ده به ستوره ...!

هر شو نيازه هاوره شانته ي ژيان بوون، که له همدورمانی
متيان که م ده کړه وه - وښکچوونښکي که پتر له همدورمان
تازاري ده دام، شه به سوو خوتړپيه کسانيش وه کسو من له م
قه حبه يه، له ژته که م، خو شيان ده سات و ته وپش پتر مه يلي
له وان بوو، گومانم شيه، که که مایه سييه که له بوونې به کتيک
له نڼه دا هه بوو.

ناوړيم ناره قه حبه، چونکه هېچ ناوړنکي نري وا باش لن
تايه ت، نامه وي بلنيم: "خيرانم"، چونکه تايه ت همدی ژن و
متردایه تي له تر توانماندا شيه و دروم له گال خوم ده کړه، من
هميشه هر له يوژي شهزه له وه: ناوړنا قه حبه، چونکه نام
ناره هژنيکي راگنښه وي تايه تي هه بوو.

که نوم خواست! له بهر شهزه بوو، که له پيشدا شو خوی بؤ
لای من سات! ته وپش مه کړ و قرونيل بوو، نسا، به هېچ
شيوه يه که مني خوښ نه ده ويست، جا چون نه کړي که ستيکي
خوښ بویت...؟ ژنيکي هه وه سباز! که پياوړنکي بؤ هه وه سا

پیارینگی بۇ ئوان و پیاونگی بۇ ئەشکەنجە پئویست بو، پیم
واتیبه بام سن داتەیهش دایکەوتایه .

بەلام سن گومان منی بۇ ئەشکەنجەگە هەلبەرزاد بو، له
راستیبا باشتر لەمەپش نەیدەتوانی هەلبەرزیت، بەلام سن
خواستم، چونکه له دایکی دەچوو، چونکه ویکچووونگی دور
و نایباری له گەل من هەبوو. ئیستا ئەگ هەر خوشم
دەویست، بەلکو ئەواری گەردی لەشم داوای گەردی ئەویان
دەکرد، بەتایبەت تاوگەلم. من نامەوتت هەستی راستی لەزێر
پەردەئ خەیاالی خوشەویستی و هەشقی خوداییدا بشارەتو،
چونکه هوزولرشنی "نەدەبی له زاری مندا تام نایەن. پیم وا
بوو جۆرتک برۆهشائەتو یا خەرمانە، وەک ئەو خەرمانەپەیی
له دەوری مەری پێقەمبەرانی: لەنتیوگەلمدا شەپۆل دەدات و
هەلبەتە خەرمانەئە خەخۆش و داماوایی من! داوای خەرمانەئە
ئێوگەلی ئەوی دەکرد و بەتەواری هێزەو ئەوی بۇ لای خۆی
پادەکیشا.

* هوزولرشنی پارانستەو، وشە ئازایی، له پتەپتەدا بەر وشە ئازاییکە
دەوتریت گە هاتووتە ئێو زمانی پەهلەوی، ئەوانیش کانتیک له کتێبه کانیاندا
دەپنوسن وەکو خۆی دەپنوسن، بەلام بە پەهلەوی دەپنوسیننەو، بۆ نمونە
دەپنوسن (مەلیک) بەلام گە دەپنوسنەو دەلێن (شلا). (و)

که حالم برقی باشتر بوو، بریارم دا بیژم و جنوم ون بکهم،
وهک سه گتگی گهر، که ده زانن ددین بمری، وهک نه
مه لای له کانی مردنیاندا خویان ده شانده وه. به پانی توو
هه ستام، دوو کورلیچه له سه ر ده فکه بوو، هه لمگرت و وهما
که کس پیچ نه زانیت له مال هه لهاتم؛ له به دبه ختیبه ک، که
تووشم بیوو هه لهاتم. بن نامالنجیکی دیار و کراو به نیتو
کولانه کاند، سه رگه ران به نیتو خوتیبه کاند؛ که هه سوویان
ته ماعکارانه به دواي پاره و هه وه سدا رلیانده کورد، نیتو پیم.
من پتویستم به بیینی نه وان نه یوو، چونکه هه ر به گتگیان
نوینگری هه سوویان بوو؛ هه سوویان ده مینک بوون، که جنگن
دیخوله ی پتوه به سترابوو ده گه یبه کتیریان.

له پر هه ستم کورد؛ چالاکتر و گیش سووکتو بووم،
ماسوولکه کانی قاچم به توتو و توتولیبه کی تایبه ته وه، که باره پیم
نه ده کورد و هه پئی که وتیوون. هه ستم ده کورد له هه سوو
کو تویه تده کانی زیان بزگار بووم، شانم هه لده نه کاند؛ نه مه
جووله یبه کی تایبه تی من بوو هه ر له سه رده می مندالیبه وه هه ر
کات له زتیر باری نه رگ و زه حصه ت و به پرسیاریبه ک بزگار
ده بووم؛ ناوهام ده کورد.

به لام خاک و گیای خیره بونتیکی تایبه تیبیان هه بوو، بونتیکی
 هه بونته به هیز بوو که به هه لمز تیبیان وه بییر ساته کانی
 مندایی خۆم ده که وتمه وه، نه که تانها جوله و وشه کانی شه
 سهرده مه یان هینا به وه بییرم، به لکو بو ماوه به که، نه
 سهرده مه ههست پی کردا دهنگوت دوتینی بووی نابوو.
 جۆرنیک سهرده گنزهی خوشم گرت، وه که نه وهی نهبان له
 بونیا به کی ونبوودا له دایک بوو بونته وه، نه ههست
 تایبه تمه ندیه کی مهستکاری هه بوو، وه که گۆته شه رایکی
 شه برینا له بهگ و ریشهی مندا هه تا ناخی بوونم کاریگرایی
 خۆی داننا.

له بیابان: نرکه کان، بهرده کان، گۆته ره کان و پنجه
 گوله کانی کاکوتیم* ده ناسیبه وه، بونی خۆمانتهی
 سهوزاییه کانم ده ناسیبه وه، که وتمه وه یادی یۆزه دوره کانی
 خۆم، به لام هه بوو نه یادگاری بیانه به چه شنیکی
 نه فسووناوی له من دور که وتبووتنه وه و پیکه وه زیانیکی
 سهریه خۆیان بو خۆیان دروست کردبوو. له کاتینکدا من له

* کاکوتی: گیایه کی بۆنخۆشه وه که جاتره، دایه سقا هه ژله له هه بیانه
 بوویندا نلوه که به (گیای مشک شهراشورج) له کوردیسا داناره، که نام
 تاره Mishkataramashih هه ژاره هیندی که بهشی (ا)

بەلەم خاك و گېلى ئىرە بۇنىكى تايىتەتەتەن ھەبەو، بۇنىكى
تەرىپىدە بەھىزەو، كە بە ھەلەزىنەن ۋەبىر ساتەكانى
مىنلەن خۇم دەكەوتەو، ئەك تەنھا جۇلەو ۋەشەكانى ئەو
سەردەمەن ھىتەتەو، بىرەم، بەلكو بۇ ساوۋەك: ئەو
سەردەمەم ھەست پەن كەرد، دەتگوت دوتىنى پويى دابوو.
جۇرەك سەردەگىزەي خۇشەم گەرت، ۋەك ئەوۋەي دەسەن لە
دەنپەيەكى ۋەتەوودا لە دايەك بىوۋىتەو، ئەم ھەستە
تايەتەتەتەيەكى مەستكارى ھەبەو، ۋەك كۆنە شەرابىكى
شېرىن: لە رەگ و رېشەي مىندا ھەتا ناخى بوونم كارىگەرىي
خۇي دانەنا.

لە بىبابان: دېكەكان، بەردەكان، كۆتەرەكان و پەنچە
كۆلەكانى كاكوتىم* دەناسىپەو، بۇنى خۇمانەي
سەردەمەن دەناسىپەو، كەوتەو، يادى پۇرە بوورەكانى
خۇم، بەلەم ھەبەو ئەم يادگارەپەنە بە چەشەنەكى
تەفسوونەو لە مەن دوور كەوتەو، ۋە پەنچە ۋە پەنچە
سەردەمەن بۇ خۇيان دەوۋەت كەردىو. لەكەتەكەنە مەن لە

* كاكوتى: گىياھەكى بۇنقۇشە ۋەك چەتە، مەلۇسنا ھەزەر لە ھەنپەنە
بۇرۇنەدا تەلەكەنە بە (گېلى مەسك تەراشەپ) لە كۆزەپەنە دانەو، كە نام
تەلە Mishkatelmashih ھەن ناو ھىلەپەكەتەن. (۱)

شامیدینکی نرور و نه گیهت زیاترا؛ شتیکی تر نه بووم. ههستم
دهکرد له نیوان من و یادگار بییه کاندایا؛ گهر دلوونکی قبول دروست
بووه، ههستم دهکرد نه مرق دلم به تاله و دهوه نه کان؛ عهتری
چادوویی نهو سه رده مه یان بزر کردبووه، ههروهک چوژ
دار سه رووه کان؛ له یه کتر دوور که وتبوونه وه و ته پۆل که کان
وشک بیوون.

نهو بوونه وه ره ی که نه رکات بووم؛ ئیتر نه ما بووم و نه گهر
به پینایه و قسه یشم له گهل بگردایه نه یده بیست و شیم
نه ده گه یشت، نهو بوونه وه ره رووخساری که سئکی هه بووه، که
زوو تاشنایم له گه لی هه بوویت، به لام له من و هی من نه بووه.

بوتیا له پیش چاویم؛ وه کو مالتیکی چوژ و غه مگینی لیها و
له سینگدا دله کوتنی دهستی پین کردبووه. وهک نه وه ی ئیستا
ناچار بووم به پیناوسی؛ سه ر به هه موو ژووره کانی نهو
ماله دا بکه م؛ بهو ژوورانه دا راده بووردم، که به نه یشت
یه کتره وه دروست کرایوون، به لام وه ختی به ژووری کوتایی،
ژووری نهو قه حیه یه ده گه یستم؛ هه موو ده رگا کان له دوامه وه
خویه خۆ داده خزان و ته نها سته ره ی له رزۆکی نهو دیواره پین
گوشانه؛ وهک که نیه ک و غولامی به شه پیتست به ده ورده دا
هه لده خولان و یاسه وان بیان ده کردیم.

که گیشتمه نزیک پووباری سورهن؛ له بهرده ممددا شاخیکی
وشک و پووتهن دهرکهوت، هه یکه لی وشک و پتهوی شاخ؛
منی وه بیر دایه نه که م خسته وه، نازانم چ په یوه ندییه کیان
پیکه وه هه بوو. به په نا شاخه که دا تیپه پریم، گیشتمه
جینگایه کی خووش و بچووک، که نه وقاونه وقی شاخه که ی
دابوو؛ عه رده که ی به پنچکی نیلوفه ری شین داپوشرابوو،
له سر چیا که قه لایه کی بهرز ده بینرا؛ که به خشتی قورس
دروست کرابوو.

له م کاته دا هه ستم به ماندوویی کرد؛ چوومه که نار چه می
سورهن له ژیر سایه ی دارسه روویه کی پیردا له سر له مکان
دانیشتم، جییه کی چۆلوهۆل بوو، وا ده هاته بهرچاو، که تا
نیستا که س پیی تی نه خستوو. یه کرا بینیم له پشت
دارسه رووه کانه وه؛ کیژۆله یه ک هاته دهره وه و چوو بو
قه لاکه، کراسیکی ره شی له بهردا بوو، که به تانوپویه کی زور
ناسک و سووک، وه ک نه وه ی به ئاوریشم چنرابیت، هه روا که
نینۆکی دهستی چه پی ده جووی و به ئازادی و بی سهرنجدان
ده خزاو دهرپویشتم. ده تگوت من نهوم دیوه و دهیناسم، به لام
له و مه ودا دووره وه و له ژیر تیشکی خوردا؛ نه متوانی بزانه
چۆن له پر ون بوو.

له چنگای خۆم وشک بیووم، بێ شهوهی بتوانم بچووکتترین
جووله بکهم، بهلام ئەم چاره به هەردوو چاوی خۆم بینیم
که له بەردەممهوه تێپه‌ری و ون بوو. ئایا ئەو بوونه‌وه‌ری تکی
راسته‌قینه بوو...؟ بان وه‌هه‌میک...؟ ئایا خه‌ونم دیتبوو...؟ بان
له بێتاریدا بوو...؟ هه‌رچی هه‌ولم دانا یادم بێته‌وه، بێهه‌وه
بوو، هه‌ستم به پرووسکه‌یه‌کی تاپه‌شی کرد، که به تیره‌ی
پشتما هات، وا هاته به‌رچاوم؛ که له سه‌عاته‌دا هه‌سو
سێبه‌ره‌کانی له‌لای سه‌ر شاخ؛ گیانیان گرتوه‌وه و ئەو
کیژوله‌یه‌ش به‌کێک له‌ دانیشتوانی پێشوری شاری کۆنی
(زه‌ی) بووه -

له‌په‌ر ئەو نهمه‌نه‌ی که له‌بەردەممه‌دا بوو؛ ئاشنا هاته به‌رچاوم
پۆژتکی سیانزه‌ی نه‌ورۆزم به‌بهر هاته‌وه، که به‌ مندالی
هاتیوین بۆ ئیره‌، من و دایکی ژنه‌که‌م و ئەو قه‌حبه‌یه‌ش
بووین. ئای ئهمه‌ ئەو پۆژه چه‌ندیک له‌ پشت ئەم
دارسه‌رووانه‌وه به‌کترمان راونا و چه‌ندیک یاریمان کرد. ا
نوایی کۆمه‌لێک مندالی تر هاتن، باشم له‌ بیه‌ر نیسه.
چاوشارکێمان ده‌کرد؛ من به‌نوای ئەو قه‌حبه‌یه‌دا راگره‌،
نزیك هه‌مان ئەم بووباری سورمه‌ بوو، که ئەو پینی خزی و
کهوته ئاره‌که‌وه. ده‌ریانه‌یه‌تایه‌وه و بریدیان له‌ پشت
دارسه‌روویه‌که‌وه جله‌کانی بگۆڕن؛ منیش نوایان که‌وتم.

چارشتونکیان له بهر دا راگرت: به لام من له پشت داریکه وه
به دزیسه وه ته وای له شیم بیسی، نهو پنده گه نی و په نجه ی
دوش لومزه ی ده سستی چه پی ده جوی، نه مرا
باشوږل (کولوانه یه کی) سببیا پندادا و کراسه ره شه
تاوری شیم یه کی - که به تانویژی ناسک چنرابو: له بهر
به تاره که هه لیا نخت.

سه رته نجام له ژیر نهو دارسه رووه پیره دا هر له سر له مکان
دویژ بووم، خوړه ی ناو! وهک سرته سرت و قسه ی نیکه ل و
پیکه ل، که له دویای خه وندا ده ورتیت، ده هاته گویم.
ده سته کاتم بن ویستی خوم له لمی گهرم و شیدار نا، لمی
گهرم و شیدارم له مستمدا ده گوشتی! وهک گوشتی لورمی
کچیک بو، که که وتبینه تاوهره و جله کانیاں گوهریت.

نازاتم چند تیپه ری! کاتیک له سر جینه کهم هه سقام،
له خومه وه به ری که وتم، هه سوو چینگاپه ک نارام و بینه ننگ
بوو، من ده رویستم: به لام ده وویه ری خوم نه ده دی. هه نیک
له سه رو ویستی منه وه: منی ناچار به رویستن ده کرد، هه سوو
هوشم به لای هه نگاوه کانه وه بوو. من به ریغا نه ده رویستم،
به لکو وهک نهو کپوږله ره شپوږسه له سر پی ده خوزیم و

تېدەپەيىم. ھەر كە بەخۇمدا ھاتمەۋە: دېتىم لە شار و لەبەر
ھالى باوكى ژنەكەم، نازانم بۇ پىتم كەوتتېۋرە ھالى ئەوان.

بىراچكۆلەي ژنەكەم لەسەر سەكۆكەي بەردەرگاگەيسان
دائىشتېۋرە، لەگەل خوشكەكەيدا دەتگوت سىۋىنگىن و كراون
بە دوو لەتەرە، گەنەپەنگە، چاۋى كەچى شوركەمانى، كولىس
خېرا، لووتېكى سېكسى، پووخسارېكى كىز و جۋالى ھەبوو.
ھەروا كە دائىشتېۋرە، پەنچەي دۇشاۋمژەي لە زار نابوو، من
لەخۇمەرە لىسى چورمە پىشى و لەگىرقانمدا كولىچەكانم
بەرھىتار داسى، وئىم: "ئەمە شاگيان بۆي ناردوۋى"، چونكە
لەبىرى دايكى خۇي بە ژنەكەمى دەگوت: شاگيان.

بەگومانەرە كولىچەكانى بەدەستىيەرە گرتېۋرە، بە چارە
شوركەمانىيەكانى بەشىۋەرەپەكى سەير تىيدەپروانى. من لەسەر
سەكۆي مالاكەيسان دائىشتىم و ئەوم خىستە كۆشەنەرە و
نوساندم بەخۇمەرە.

لەشى گەرم و پووزەكانى لە پووزى ژنەكەم دەچوۋ، ھەمان
پەوتى ساكارى ئەۋى ھەبوو، لىۋەكانى ۋەكو لىۋەكانى باوكى
بوون: بەلام ئەۋەي كە لەلاي باوكى بۇ من جىتى بىتازى بوو،
بەپىچەۋانەرە لەردا بۇ من كەمەندىگىش بوو، لىۋە

تئىدە پەرىم. ھەر كە بەخۇمدە ھاتمەۋە؛ دىنم لە شار و لەبەر
مالى باوكى ژنەكەم، نازاتم بۇ پۇم كە وتبۇرە مالى ئەۋان..!

بىراچكۆلەي ژنەكەم لەسەر سەكۆكەي بەردەرگاگە پىان
دانىشتىۋر؛ لەگەل خوشكەكەيدا دەتگوت سىۋىنكەن و كرلەن
بە دور لەتەرە، گەنەپەنگ، چاۋى كەچى شوركەملى، كۆلىمى
خى؛ لووتىكى سىنگەسى، پووخسارىكى كز و جۋانى ھەبەر.
ھەروا كە دانىشتىۋر؛ پەنچەي دۇشاۋمەزەي لە زار نابور، من
لەخۇمەرە لىنى چورمە پىشىن و لەگىرقانمدا كولىچەكەم
دەرھىتار دامن، وتم: "ئەمە شاگىيان بۇي ناردوروى"، چونكە
لەبىرى داپكى خۇي بە ژنەكەمى دەگوت؛ شاگىيان.

بەگۇماتەرە كولىچەكەنى بەدەستىپەرە گرتىۋر؛ بە چارە
توركەمانىيەكەنى بەشېۋەپەكى سەير تئىدە پروانى. من لەسەر
سەكزى مالىكەيان دانىشتىم و ئەوم خىستە كۆشەۋەرە و
نوساندم بەخۇمەرە.

لەشى گەرم و پورزەكەنى لە پورزى ژنەكەم دەچور؛ ھەمان
پەرتى ساكارى ئەۋى ھەبەر، لىۋەكەنى ۋەكو لىۋەكەنى باوكى
بورن؛ بەلام ئەۋەي كە لەلەي باوكى بۇ من جىنى بىتزارى بورا
بەپىچەۋانەرە لەۋدا بۇ من كەمەندىگىش بورا، لىۋە

نیوه کراوه گانی وهک نهوه وا بوو تازه له ماچینکی گهرم و
دریژ هه لگرا بیت. دهسی نیوه کراوه ایم ماچ کرد، که وهک
دهسی ژنه کم وایوو، لیوه گانی تامی قنچکه خه یاریان دهوا،
قال و تفت بوون، پهنگه لیوه گانی نهو له حبه یهش هه نهام
تامی هه بین.!

لهر کاته دا بینیم باوکی: نهو پیره میترده نه بووری
شالگه رینکی بهستیوو، له ده رگای مالهوه هاته دهرهوه، بین
نهوهی چاروم لئ بکات تیپه ری، پچریچر پنده گانی،
پینگه نینکی ترسناک بوو، که مووی بونیامی گرز ده کرد،
شانه گانی له بهر پینگه بین: دهله ریته وه. من له شه زمان:
دهمویست به ناخی هه ردها بچه خواری.

دهمه و ئیواره بوو، هه ستام وهک نهوهی بلتی: دهمویست له
خۆم رابگه م، له خۆمه وه به رهو مال بۆیشتمه وه، هیچ کس و
هیچ شتیگم نه ده دی، پیم وایوو که به تیو شاریکی نه تاسراونا
دهرۆم. خانوو سهه یوو سهه ره گان به شه یوه نه نساوه
تاموگانیا نه وه: دایر دایر، به پهنجهره ی ته ریک و په شه وه له
دهورم بوون، وهک نهوه وا بوو که هه رگیز هیچ بوونه وه ریک
نه توانیت تخیاندا بزی، به لام دیواره سهه ی کراوه گانیان به
پرونا کپیه کی کز دهره و شان وه.

شەهەرى كە سەير بىو، شەهەرى كە ئەمدەتوانى باوەر بىگەم
شەهەرى بىو، لە بەرانبەر هەر گام لەم دىوارانە رادەوستام،
لە بەر تىرىپەى مانگدا سىپەرى خەست و گەورەم: دەگەون
سەر دىوارەكە، بەلام سىپەرهگەم سەرى تەپسوو،
بىستبووشم! ئەگەر سىپەرى كەسىك سەرى نەبى: هەتا
سەرى سأل نەبى.

پەشۇكاو و هەراسان خۆم كرد بە مالددا و پەنام بىرە بەر
ئۆورەگەم، رىك لەم كاتەدا خۆين لە لوتم هات و دواى
شەهەرى خۆينىكى رۆرم لە بەر بۆى: بىهۆش كەوتەم سەر
چىنگەم، دايەنەگم خەرىك بوو پىم رادەگەشت.

پىش شەهەرى بىخوم: لە ئاوتنەكەدا ئەماشاي خۆم كرد: دىم
دووخسارم نىكشكاو، وى و بىن رۆج بوو، شەهەندە وى بىو،
كە خۆم نەدەناسىبەو. چورمە نىو پىخەفەگەم و لىفەگەم دا
بەسەر خۆمدا، نلىكم كىشا و بوم لە دىوارەكە كرد،
قاچەكانم كۆكربەو، چاوەكانم لىكنا و شوين خەيالەكانم
كەوتەم، خەيالەكانم: ئەو ئەتيا تالانەى كە چارەنووسى
تارىك، غەمگىن، ترسناك و پىر لە چىژ و خوشى منيان پىك
نەهتينا.

لهو جنگایه ی ژبان له گه ل مهرگ شایته ده بیست و گه لیک
وینه ی نامز پتک ده هینسی؛ تاره زووه کوزلاره کژنه کان،
تاره زووه خنگاو و ونبووه کان؛ سه رله توچ زیندور ده بینه وه و
ساواری تو له ی به ریز ده که نه وه. له م کاتهدا له سروشت و
دونیای پو له تیس داده برام و نامانده بووم، که له په وونیکسی
هه تاهه تا پیدا ون بیم و نه میتم. چهند چارنیک له بهر خومه وه
به سرته گوتم: "مهرگ... مهرگ... له کوی...؟" شه
نرخزلیکی دامن و چاوه کانم لیکتا.

که چاوه کانم لیکنران؛ دیتم له مه پدانی (مه مه دینه) م،
دارنیکسی به ریزبان چه فاندیوو، پیره میسردی قه مپووری
خرتکه و پرتکه غروشی بهر ژوووه که ی منیان له نار دابوو، چهند
دارووه په کی مه ست له ژور سیداره که دا شه رایبان ده خوارده وه؛
دایکی ژنه که م سوور هه لکه پاو، - به پووخسارنیک، که له کاتی
توو په یی ژنه که مدا نیستا ده بیتم؛ هه روا که لئوی ده له رزی و
چاوه کانی زهق ده پنه وه. ده ستی منی پاکیشا، به نپو
خه لکه که دا ده پیردم و نیشانی چه لانه که ی ده دام؛ که چلیکی
سووری له بهر کرده بوو، ده یگوت: "شهش له نار بدن..."

من له ترساندا پاجله گیم؛ وهک زویا ده سووتام، له شم شه لالی
عاریقه بوو، گپی سووتینه ری سه ر پووه تم بلتسه ی ده دا.

یو تهره ی خوم له دست نه و مخته که به بزگار بکه م، ههستام
و نام خواردهوه و هه نیکیشم به سهرو پومدا بزاند،
پاکشامهوه، به لام خوم لن نه کهوت.

له تاریک و پورنه ی ژوره که دا: پوانی سوومه گوزه ی سر
په فه که، پیم واپور: هتا نه و کاشه ی گوزه که له سر په فه ی
بیت، من خوم لن تا که ویت. جوریک ترسی بن جیم ئیدا
دروست بیور: که گوزه که ده که ویج. ههستام جی گوزه که
فایم بکه م، به لام به هوی هاندهرینکی نه رانراوهوه، که خوم
لیتی تهنه گیشتم: به نه فست دهستم بهر گوزه که کهوت،
گوزه کهوت خواردهوه و شکا. سه رنه تجام پیلوه کاتم ویکشان،
به لام وا به خه یالمداهات: که دایه نه که م ههستاره و سهیری
من دهکات، له ژیر لیفه که وه مشته کام گرموله کردیور، به لام
هیج پورداونکی نه ویتو پوری نه دا، له دۆختگی بیتهوشیدا:
دهنگی کرانه وه ی ده رگای دهره وه م ژنهفت، خشه ی پی
دایه نه که م بیست، که نه عله کانی له عه رده که دهخشا و
دهچوو نان و په نیر بکرت، نه سرا دهنگی فروشیارنیک
له دهره وه هات، که دهیگوت: "سه فرایره شاتوو..."

نا، ژباتی ناسایی! ماندووکارانه دهستی پی کردیوردهوه،
پورنایی به ره به ره زیاد دهیور، که چاره کاتم کردهوه!

په له یهک پووناسکی له په ننگدانه ووی هه تاوی سر تاوی
مورزه که له په نجره ی ژورره که موره که و تپووه سر
میچه که، ده له ریبه وده .

پنم واپور خهونی دویتنی شه و؛ شه وندده سراوته وده و هینده
دور که و توتوه وده که شه ووی که چندین سال پیش نیستا؛
کاتیک که مندا ل بیوم، دیتبیتم، دایه نه که م بهر چایی منی
هینا، وک شه و واپور؛ ده موجاوی که و تیتته سر تاوینه په کی
لینا شه وندده لاواز و درتژ هاته بهر چاوم، شه وده په کی زور
سه موره ی پتیکه نیساوی لی دهر که و تپووه، ده تگوت؛ شه نیکی
نورس ده موجاوی بق خور وده کشان ووه .

نه نه خان سه ره پای شه ووی ده پزانی در که آس قلیان (نیر که له)
بق من خرابه، که چی هه له ژورره که ی مندا قلیانی ده کتیا.
هتا قلیانی نه کتیا یا که پنی ساز نه ده پور، شه نجا شه وندده
باس خویان، باسی بووک و کوره که ی بق کره بیوم، منیشی
به شدار کره بیو له و چیرزه هه وه سبازانه ی خوی، چند
که مرانه یه . . ا جاری وا هه بیو له خورا بیوم له که سوکاری
دایه نه که م ده کرده وده، به لام نازام بق هه رچه شه زیان و
خوشیوه کی شه وانی تر دلی نیک هه لده دام، له کاتیکدا؛

دەمزانى ژيانى من تەواو بوو و بەشتووە يەكى تازاروى و نلرام
دەگوزتەووە .

چ پەيوەندىيەكى بەمنەووە هەبوو، كە سەرئىچ بەدەمە ژيانى
گەمژە و خوتىر يەكەن . . . ؟ هەتا ساخ بوون؛ باش دەيانخوارد،
باش دەخەوتن و باش دەپەرىن و هەرگىز هەستيان بە
تازارەكانى من نەكردبوو، شاخ بۆ يەك دەقیقەش بەلەكانى
مەرگ؛ خۆى لە سەر زوويان هەلنەسوويوو .

نەنەخان وەك مەنئال لەگەلم دەجوڵا يەووە؛ دەيوست هەموو
جىيەكى من بىيىن . من هيشنا شەرم لە ژنەگەم نەكرد؛ ك
دەهاتە ژوو؛ لەگەنەگەم كە بەلقەم تەن كەردبوو
دەپۆشى، سەر و بىشم دادەهینا، كاتوى شەوگەم پتەكۆپىك
دەكرد، كەچى لەبەردەم دایەنەگەمدا هىچ شەرم نەدەكرد،
نازانم {دایەنەگەم} ئەو ژنەى كە هىچ پەيوەندىيەكى بە
منەووە نەبوو؛ بۆ هێندە خۆى لە ژيانى من هەلقورتاندبوو . ؟

یاسە هەر لەو ژوو دەدا؛ زستانان لەسەر هەبزاراوەكە
كۆرسىيان دادەنا، من و دایەنەگەم و ئەو قەحبەيە لە دەورى
كۆرسىيەكان دەخەوتن . تارىك و پوونە چاوم دەكردەووە؛
نەخشی سەر پەردە بەگولچنراوەكەى كە بەدەرگاگەرە

هه‌ئو‌س‌را‌بوو: له‌به‌ر‌چا‌وم گ‌یا‌نی ده‌گ‌رت، چ په‌رده‌یه‌کی سه‌یر
و تر‌س‌ناک بوو. ۴۰۰

له‌سه‌ر رووی په‌رده‌که! پیره‌میزه‌تیک‌ی قه‌م‌بو‌ور وه‌ک مه‌ه‌ار‌اتا
هین‌دییه‌کان! میزه‌رتیک‌ی به‌ست‌بو‌و به‌سه‌رییه‌وه، له‌ز‌تر
برخت‌تیک‌ی سه‌رو‌ودا دان‌یش‌ت‌بو‌و، سه‌ز‌تیک‌ی وه‌ک سه‌یت‌اری به
ده‌سته‌وه بوو، کچ‌تیک‌ی گه‌نج‌ی جوان‌یش وه‌ک بو‌گام داس‌ی،
سه‌ما‌که‌ری بت‌خانه‌کان‌ی هین‌دا ده‌سته‌کالیان زنجیر ک‌ر‌بو‌و،
وه‌ک نه‌وه‌ی ناچار ک‌رایت له‌به‌رده‌م پیره‌میزه‌وه‌که‌دا سه‌ما
ب‌گات...!

له‌ دلی خۆ‌م‌دا گوتم: په‌نگه‌ نه‌م پیره‌میزه‌ش‌یان له‌گه‌ل ماری
کو‌برا له‌ سی‌ا‌چا‌ل‌دا چه‌پس ک‌رد‌یت: بۆیه‌ م‌و‌وی سه‌ر و پ‌یش
وه‌ما سه‌پی بو‌وه. په‌رده‌که! له‌و په‌رده‌ زنج‌رچه‌ هین‌دیانه‌ بوو،
که له‌وانه‌یه‌ با‌و‌کم یا‌مام له‌ دو‌وره‌و‌ل‌ته‌ره‌ نار‌دی‌ت‌یا‌ته‌وه، که
پ‌تر له‌و وێ‌سه‌یه‌ ورد ده‌بو‌وه‌وه‌! ده‌تر‌سام، دایه‌نه‌کم
خه‌و‌ال‌و‌انه‌ هه‌ل‌ده‌سان‌دا، نه‌و به‌ هه‌ناسه‌ی بۆ‌گه‌ن و پ‌ر‌چی
په‌شی زه‌ری که له‌ سه‌رو رووی هه‌ل‌ده‌سووم: منی به‌ خۆ‌یه‌وه
ده‌نو‌وس‌ان‌دا، به‌یاتی که چا‌وم ک‌رده‌وه‌ نه‌وم ر‌ت‌گ‌ نا‌وا‌ه‌ات
به‌ر‌چا‌و، ته‌نها خه‌ته‌کان‌ی پ‌ت‌یش‌ی ده‌م‌و‌چا‌وی ق‌و‌ول‌تر و چ‌ر‌تر
به‌یون.

زۆرچار بۇ لەببەرگەردن، بۇ پاكردن لە خۆم، بۇزائى مىندالى
خۆم وەبېرخۇ دەھىئاو: بۇ ئەوئى خۆم لە نۇخى بەر
لەنخۆشىدا ھەست پىن بىگەم. ھىشتا ھەستم دەگرد، كە
مىندام و بۇ مەرگم، بۇ ئەمانم، ھەناسەئى دووم ھەبوو، كە
بەزەئى پىمدا دەھاتەو، بەزەئى بە خالى ئەم مىندالە
دەھاتەو، كە دەرىق.

لە ساك پر لە سامەكانى ژيانى خۆمدا، ھەر كە بووخسارى
ئارلى داپەنەكەم، بووخسارى بەنگپەرىوى: چاۋە بىجولە و
بەقورلداچوۋەكانى، پەپە ناسكەكانى لوتى، نىوچەوانى
ئىسغانى و پانى ئەوم دەدەيتا يادگارپىيەكانى ئەو سەردەمەم
بىر دەكەوتەو، دەتوت كۆمەلن شەپۇلى رازنامىز لەوۋە
دەردەچى: كە من ئارام دەكاتەو. خالىكى گۆشتى لەسەر
لاجانكى بوو: مووى لى دەرهاتىبوو، وەك بلىنى ئەسپۇ بەكەم
چارە ئەو خالە بىينم، پىشتەر كە ئەماشام دەگرد، ئاۋھا لىنى
وردە دەبوومەرە. ئەگەرچى ئەنەخان بە پۈللەت گۇرپابووا
بەلام ئەقلى ھەر وەك خۇئى بوو، تەنھا ئەوۋەبوو: پتر لە
مەرگ دەتوسا و نۇرتەر ھۆگرى ژيان بوو: وەك ئەو مىشانەئى
كە سەرەتاي پايىزان پەنا بۇ ژوورەو دەھىنن.

دونیای ناسایی: گه شتم ده کرد و ده گهرام، خه یال و
شعدیشه گانم له بهندی قورسی و سهنگی شته زه مینیه گان
ناراد ده برون و به رهو ناسمانیکی نارام و بین دهنگ ده برون،
وهک نه وهی میان له سهر بانی شه مشه مه کویزه به کی زین
دانابیت: له دونیایه کی بوش و دره وشاوه دا، تووشی هیچ
ناسه تنگیه ک نه ده بوم و بزخوم ده گهرام. هینده نه
هسته قورل و پرچیژ بووا که بز من له مهرگیش خوشتر
بوو.

که له سهر مهقلیه که هستام: چومه بهر ده لاقه ی بوو به
جهسار، دیتم دایه ته که له بهر هتاو دانیشنبوو: سه وزه ی
پاک ده کرد، گویم لن بوو به بورکه که ی ده گوت: "هه مورمان
گیانمان ده چوو به ده ستیه، خوزگه خودا بیکوشنایه و
نه جانی بدایه" گویه خه کیمه که به وانی وتبوو: که من چاک
نابم وه، به لام من هیچ پیتم سهیر نه بوو، نه م خه لکه چند
گه مزه ن..! هر که سه هاتیک بوتر خواردن یق هینام:
چاوه کانی سوور بیوونه وه و له بهر گریانی زور هه لئاوسابوون،
به لام له بهر چاری مندا: به زور بزهی ده خسته سهر لیوی.
له بهر انبهر مندا ته مسیلیان ده کرد، نه ویش چ ناشی و
نه شاره زایانه..! واپاند زانی من هستی پن نا که م.

به لام بوجی شو ژنه منی خوش دهویست...؟ بوجی خوی به
هاریشی نازاره گانی من دهرانی...؟ بوجی له بوزان؛ پاره بیان
دایوویه و مه مکه چرچه به شه گانی وهک بولچه ناخنیبووه
زارمه وه. بریا خوره له مه مکی بدایه، ئیستا که مه مکه کانیم
دهویت، بیزم له وه ده گرده وه؛ که شه وگاته به تاسه وه شپله ی
ژیانی شووم مزووه و گهرمای له شمان چۆنه نیتو به کتروه وه.
شو دهستی له ته ولوی جه ستم دها و هدر له بهر شهوش
بوو به ناز به تیبیه کی تاییه ته وه، که له وانیه ژنیکی بن میرو
ههیین؛ له گه ل من ده جوو لایه وه. وهک جارانی مندالی سهیری
منی ده کرد، چونکه سه رده مانیک له سه ر چالیک
پایداشتیم، کن دهرانی له وانیه منبشی له خوی تابیت؛
وهک ده سته خوشکینک، که ژنان بو خویانی هه لده بیزین.

ئیمناش به چ وریاییه گوه منی هه لگنر و وه رگنر ده کرد، به
قسه ی خوی؛ ته پوشکی ده کردم...! شه گه ژنه گه م، شو
قه حیه به به من پاکه پشتیا، من قهت رینگه م به نه نه خان
ته دها، چونکه لای خوم وام داهتا؛ که باز نه ی بیه و
ههستی جوانی ژنه گه م پتر له دایه نه گه م فراوانتر بوو، پان
شوه ته نها شه هوهت بوو؛ که شه رم و حه یاییه کی ناوه های
له مندا بیک هینا بوو، له بهر شه وه له لای دایه نه گه م که مفر
شه رم ده کردو ته نها شه ویش بوو؛ که به به من پاده گه یشت.

ھەلىقەت داھەنەكەم لەسەر ئەو بىرۋايە بۇرا كە چارەنۇوس
ۋاپۇرە، ئەسئىرەكەم ئەۋە بۇرۇد ئىقرا، سەررەپاي ئەۋەش: ئەۋ
لە تەخۇش مەن بەدكەلكىي ۋەردەگرت ۋ ھەمۇر دەردى نلى
خۇي ۋ ياسى نىۋمەلەكەي: خۇشەيەكانيان: شەر ۋ
ئارۋەكانيان، ھەرۋەھا لەبارەي بۇخە ساۋىلكە ۋ ژىرېم ۋ
سەرسانكەرەكەي خۇشەيەۋە بۇ مەن دەپىرېما. ياسى ئەۋەي
دەكرد، چەندىك لە بوۋكەكەي پىرە، دەنگوت ھەۋىيەتى ۋ
خۇشەۋىستى ۋ ھەۋەس كۆرەكەي لەۋ دىۋە، بە چ رىقئەكەۋە
دەپىگىراۋە...! دەپىن بوۋكەكەي جوان بىت، مەن لە دەلاقەي
بۇر بەخەسارا بىنۇمە، چاۋەكانى قاۋەپى، پىرچى كال ۋ
لوۋتىكى بچوۋك ۋ قەلەمى ھەيە.

ھەندىك چار داھەنەكەم ياسى پەرجىۋى پىنغەمبەرانى بۇ
دەكردم، بە خەيالى خۇي دەۋىۋىست بەم جۇرە دلخۇشەم
پىداتەرە، بەلام مەن ئىرەپىم بەۋ عەقلە بچوۋكەي ۋ بە
گەۋجىتىيەكەي دەپىرد. جارى ۋا ھەبۇر قىتەپى دەكرد،
بۇنمۇنە چەند بۇزۇك لەمەۋبەر وتى كچەكەم - يانى ئەۋ
قەجەيە لە كاتىكى باشدا كراسى قىامەت* بۇ مىندالەكەي

* كراسى قىامەت: پاش ئەۋەي مىندال لەداپىك دەپىت، دىۋى شۇۋەنى
پارچەۋەك خاسى سەپى ئىۋەدەپىن كە دەپىت شەر بۇزۇك پىشۋەي بۇتە بەۋە

دەدورق، بۇ مىندالى خۇي. دىۋىسى ۋەك تەرەپى كە ئەۋرىش
بىزىنىڭ ئىنجا دىلخۇشى دەدەمەۋە.

جارجارە دەچىن لاي دەۋرەۋىسىنى دەۋرەۋەرماتىم بۇ دىتى،
دەچىتە لاي دەۋرەۋەنۋوس و جادۋوگەر و فالگەرەۋە؛ كىتىم بۇ
دەگىرىتەۋە و سەبارەت بە مىن پادۋىزىيان پىن دەكات.
چولار شەمەي ئاخىرى سال چوۋىۋوۋە شەمۆلە* و قاپىكى
ھىتابوۋ؛ پىياز و بىرىچ و بۇنى بۇگەنى تىدايوۋ؛ ۋتى ئەۋەتەي
بە نىپەتى چاكيۋوتەۋەي مىن سوۋال كىرەۋە؛ ئىنجا ھەمۋو ئەۋ
گەندوگۋانەشى بەدزىپەۋە دەرخۋالدى مىن دەئا. ناۋىۋەناۋىش

دەۋرەۋىت كىرەسى ئىمامەت؛ پىياز 71 سەھەت لىسى دەگىرىتەرە و قۇنداقە
دەگىرىت. (ۋ)

* شەمۆلە؛ رىتان لە شەۋرى چولار شەمە سۈۋرىدا ئىيازىك دەخەنە داپتەرە و
لەسەر رىنگەكەندا دەۋرەۋىسىن، ئەۋجا قىسە بەگەم رىۋىۋال كە بەۋىدا ئىخەپەرىت
ۋەك رالەي ئىيازەكەي خۇزىيان لىكەدەدەۋەرە و ھەندىن جىار بۇ ئىيازەكەيان
گەدايش لەر رىۋىۋالە دەكەن. گولپا بەمە ئىيازىيان چۈنەچىن دەپىت-ۋەك لەم
پۇسەنەنا ھاتۋەۋە، ھەرچىسى (چولار شەمە سۈۋرى) پۇشە- بىرۋىتپە لە دۋا
چولار شەمەي مىلگى بەشەمىن، كە دەكاتە ئۆسۈلەي ناۋىۋە، ۋى ۋى ھەمۋو
سالۋىك، ئەمە نەرىۋىكى زەردەشەتپە و بەۋىۋەي ئۆۋىۋىۋىۋەي مىنەۋە ئەۋ
ئىۋارەپە شاگر دەگىرىتەرە و خەلىك تاھەنگ دەگىرىن بۇ مىنەۋە سىپانە پۇزا كە
لە پۇزاۋەلەكى كوردەسەن و ئىۋران بە سىپانە بەمە نامسۈلە و تاۋىسەش
بەۋىۋە دەگىرىن. (ۋ)

گیاوگولە كۆلۈپەكانى جەككىسى دەكرد بەسكەدا، غەر ئەر
شەتە بېشامانەى كە بۇى نووسىبووم! زووقا، غەرەقى سووسە،
كافوور، پەرى سیاوەپش، بەیبوون، بۇنى قازا تۇوى كەتان،
تۇوى سەنەوبەر، نیشاستە، خۇلوشىر و ھەزار شتى تۇوى
قر...

چەند بۇزىك لەمەرىپش! كىتیبىكى دووعاى بۇ ھىتابووم، كە
بىستىك تۇرى لەسەر نىشتبوو، نەگ تەنھا كىتیبى دووعا،
بەلكو ھىچ چەشەنە كىتیب و نووسراو و بىروپاوەرىكى
خوئىپپەكان بەدەردى منى ئەدەخوارد، چ پئوپستىكم بە
نرۆدەلەسەى ئەوان ھەبوو...؟ ئايا من خۇم ئەنجامى
زنجىرەپەك لە ئەوەكانى پاپردوو ئەبووم و ئەزمووشى
بەمىراتبىراويان لەمندا ئەمايوو...؟ ئايا پاپردوو لە خودى مندا
ئەبوو...؟ بەلام ھىچ كاتىك: ئە مرگەوت و ئە بانگ و ئە
دەستنوئىز و كخە و تىپۇگىرەن و سووزدە و ھەستانەرە
لەپەرلنەر قودرەتى قادر و خاوەن دەسەلانى رەھا، كە دەپن
بە زمانى ھەرەبى لەگەلیدا بدوتىت: كارى ئەكردۆتە من.
ئەگەرچى پىشترا: كاتىك ساغ بووم چەند جارىك بەزۆر
چوومە مرگەوت و ھەولم دەدا نلم لەگەل خەلكى دىكە
ھاوتاهەنگ بگەم، بەلام چاوم لەسەر كاشىپە شىن و دىوارە
پەر نەخشر و نىگارەكانى مرگەوت دەگەرا و منيان بەرەو

خەونى خۇش دەبىرد، ئىدى بەھۇي ئەۋرە رىنگاي
خۇزىنەۋەم دەۋزىبەۋە - لەگاتى ئورعاكردىنا چاۋەگاتى خۇم
باھۇست و بەرى دەستەم لەبەرچاۋم يادەگرت؛ لەۋەسا
شەۋىنگدا، كە بۇ خۇم ئروست دەگرد؛ ۋەك ئەو وشانەي بە
بىرگىرنەۋە لەخەۋدا ئوۋپاتى دەكەنەۋە، من ئاۋا ئوۋعام
دەگرد، بەلام وئىنى ئەم وشانە لە قوۋلايى دئەۋە نەبۋە،
چونكە من زياتر پىم خۇش بوۋ؛ لەگەل كەسىكى دۆست پان
تاشنا قسە بگەم ھەتا لەگەل خودا، لەگەل قودىرتى قاسر. !
ئاخر خودا لە سەرى من زياد بوۋ.

كاتىك لە جىگەيەكى گەرم و شىدارنا كەوتىۋوم؛ تەراۋى ئەم
بابەتاتە بە قەد سەرە دەۋزىبەك بۇ من بايەخيان نەبۋە، لەم
كاتەدا ئەمدەۋىست بزانم بەراستى خودايەك ھەيە، پان ئەۋە
تەنھا وئىنەي دەسەلاتدارانى سەر زەۋىبە، كە بۇ پتەۋگىرنى
دەستەلاتى خودايسانەي خۇيان و پوۋتاندەۋەي
پەھىيەتەكانيان ئروستيان كىرەۋە... ؟ بەلكو تەنھا دەۋىست
بزانم ئەمشەر دەگەپەنمە بەيانى يان نا... ؟ ھەستەم دەگرد لە
ئاست ھەرگدا، ئايىن و ئىمان و بىۋا، چەند سست و
مىدالانەن و لاپەنى كەم؛ چۆرە پاپولردىنكىن بۇ كەسانى ساغ
و بەختەۋەر... !

له ئاسست حەقیقەتیی بە سامی مەرگ و ئەو دۆخە
دەقەزینانەیی که تەیم دەکردا ئەوەی لەسەر پاداشت و سزای
بۆج، ئەوەی لەسەر بۆژی قیامت بە منیان وتبوو؛ فریوونکی
بیتام بوو، ئەو دووعایانەیی فێریان کردبووم، لەبەرانبەر ترس
لەمەرگدا؛ هیچیان کاریگەرییان نەبوو. نا، ترسی مەرگ
یەخەیی منی بەر نەدەدا، کەسانیک که ئازاریان نەچەشتوووه:
لەم قسانە تی ناگەن، ئەوەندە هەست لەژیاندا له من زیاد
بوو، که بچووکتەرین خۆشییەک: قەرەبووی چەندین سەعاتی
درۆزی خنکان و پەشوکانی بۆ دەکردمەوه.

دەمبیتی که ئیش و ئازارەییە، بەلام خالیی له هەر واتاو
مانایەک بوو، من لەتێو خۆتێرییەکاندا نەژانیکیی نادیارو
نەناسراو بووم، بە چۆرێک: لەبیریان چوو بوووه، که پێشتر
بەشیک له دوتیای ئەوان بووم. ئەو شتەیی شەسناک بوو ئەوه
بوو که هەستم نەکرد نە زیندووی زیندووم و نە مردووی
مردوو، ئەنھا مردوویەک بووم دەجوولام، که نە پەبووندیییم
بە نونبای زیندووهکانەوه هەبوو و نە له قەرەبووشی و
ئارامیی مەرگیش که لکم وەردهگرت.

شەوێی که لەسەر مەقەلی تلیاکە کهم هەستام، له دەلاقەکهوه
پوانیجە دەرەوه: نووکانی قەسایەکه ناخرابوو، لەلای

دەرگاځه پوهه درهځتیکي پېش دیارپوه، سینه به تاریکه کان
په پکې چوپوهون. ههستم دهکرد، که ههوهو شتیک پوړج و
کاتیبه، ناسمانی پېش و قیبرکولو: وهک کونه دمواریک واپوه،
که بهین نهژمار نهستیره کون کون کرابین. له و کاته دا دمنگی
بانگ بهیز پوویهوه، بانگیکی ناوهخت پوه، گواپا ژتیک -
له راتپه نه و قه حبه به پوویج خه ریکي ژان پوه، وهختی
هاتپوه. نوره ی سه گیک له گهل بانگی به یانیدا ده بیستراه،
پیرم گردهوه: "نه گهر راست بیت ههوهو که سیک
نهستیره کی له ناسماندا هه به: دهین نهستیره ی من نور و
تاریک و بیمانا بین، بهنگه من هه نهستیره م نهین..."

له کاته دا دمنگی پتیریک پاسهوانی مهست له کولانه ره
به ریزپویهوه: که به ویدا تیده په پین و گالته ی بیتامیان له گهل
په کی دهکرد، دواتر به پتیر دمنگیان لن هه لپری و دهستیان
کرد به گورانپوتن:

"وهه برپین مه ی بخوین، شه رایی مولکی په ی بخوین، نیستا
نه بخوین نه ی که ی بیخوین؟"

من هه راسان خنوم کیشایه دواوه، گورانپیه که یان به
چه شتیکي تاییه ت له هه وادا زایه له ی دوداپه وه، ورده ورده

دهنگيان دور و گم بووه و نه ما. نا، شهوان كاربان به
من ته بوو، شهوان نه يانده زانې

ديسان بېدهنگي و تاريخي هموو چيپه كي داگرته وه، من
فتيله ي ژوره گم ه لته كړه، پيم خوش بوو له تاريخي دا
دانشم، تاريخي: نه ماده په وانه چپه ي دهنگي ته هموو
شونينك و هموو شتيكه وه، من پتي رها ته بووم! هر
له تاريخي دا بوو، كه نه نديشه ونيوره كانم، ترسه
له بيرگراوه كانم، خيال له ترسناك و باور پيښه كراوه كانم: كه
نازانم له گام سووچي مينشكدا شار درابوونه وه، هموو يان
سه رله نوځ ده بوورانه وه و وپوځ ده كه وتن و ده مه لاسكنيان
ده كړه وه. كوڼجې ژوره كه، ته نيشتي په رده كه، پشت
دهرگا كه! سه رشار بوون له م نه نديش او بهرته پيشته وه و
هه ربه كارانه .

له وځي له ته نيشتي په رده كه وه: تار ميايي كي ترسناك
دانشتي وو، جووله ي نه ده كړه، نه شاد بوو و نه غمگين.
هر جاريك، كه ده گه راسه وه چاوي ده بريبه نيو گلينه ي
چاوم، پووخساريم له بهر چار نامز نه بوو، دهنگوت هر
له منداليپه وه نه م پووخسارم بينيوه .

بۆزنىكى سېلىز دەپ دەرد بولۇپ، لە كەنار بويىسى سورەن لەگەل
مىنەلەكاندا چاوشسار كىمان دەگەرد، لەگەل دەموجىاره
ئاسايىپەكانى دىگەدا ئەم بويۇخسارەم بىنىبىورا بەزىنىكى
كۆرتى پىنگەتېنەتېن و بىن مەترسى مەبورا، سىمىي لە پىيارە
قەسەبەكەي بەر دەلاقەي ئورۇرەگەم دەچور. پىمىواپە ئەم
كەسە لە زىانى مىندا دەستى مەبورا مەن تۆرم بىنىبىورا.
دەنگوت ئەم سىتېرە لەگەل مەن چىك بولۇپ و لە بارزەي
تەنگەبەرى زىانى مەن مەلكەوشور...

مەر كە مەستام قىلەكە بۆشەن بىگەم: ئەو تارماپەش
خۇبەخۇ بىزىبورا، چورمە بەردەم ئاوتىنەكە و لە خۇم ورد
بورمەو، وئىنەيەگەم تىندا بىنى، كە نامۇ بولۇپ بۆم:
باوهرېتتەگراو و ترسناك بولۇپ! وئىنەكەم لە خۇم بەھىزىتر
بىور يان مەن وەك وئىنەي سەر ئاوتىنەكەم لى مەتور،
بەپىشكەدا مەت: كە ناتوانم بەتەنيا لەگەل وئىنەكەمدا لە
ئوردىگدا بەپىتمەو: دەترسام ئەگەر پاپىكەم دوام بىگەو،
وەك نوو پىشپە، كە بۇ شەر پووبەپووي بەك دەپنەو، بەلام
دەستم بەرز كوردو و گىرتىم بە بەرچاومەو تا لە چالى
لەپەدا شەورنىكى جاويدانى دروست بىگەم.

زۆرىيى چار نۆخى تومناكم بۇ خۇش بووا سەير بووا چۆرە
مەستىيەكى ئاييەتى مەبووا، بەشتۆمبەك سەرم گىزى
دەخوارىد و قاچەكانم سست دەبوون و ھىلنجىم دەھات. لەپىر
سەرنجىم دا! لەسەر قاچەكانم راوئەستابووم، ئەوھم پىن سەير
بووا، پەرجووويەك بوو بۇ خۇي! چۇن دەمئوانى لەسەر
پىيەكانم بوەستم...؟ وامدەزانى ئەگەر يەككىك لە قاچەكانم
بىچوولتىم ھاوسەنگىيىم ئىك دەچىن. چۆرىك سەرهگىزەم لىن
پەيدا بووا، زەوى و بوونەوەرەكانى بىئەندازە لىم دوور
كەوتىبوونەرە، وھا كە ئاراستەوخۇ ھىواي بوومەلەرە يا
بووسكەپەكى ئاسمانىيىم دەخواست: تا بىتوانم دىسان لە
دوتىايەكى ئارام و پۇشندا لەدايك بىم.

كانىك ويستم بەمەرە نىو پىئەفەكەم چەند چارىك
لەبەرخۆمەرە گوتم: "مەرگ... مەرگ..." دەم بەسترايوو،
بەلام لە دەنگى خۆم تومسام، بوئىرىيەكەي چارانم ھەر
نەمايوو. وەك ئەو مېشانەم لىن ھاتبوو، كە سەرەتاي پايىز
شالو بۇ ئورەرە دىئىن! مېشى وشكەلاتوور و بىگيان، كە لە
گىزەي بالى خۇشيان دەترىسن، ئەھا مارەيەك بىچوولە دەپن
و لەسەر دىوارىك مات دەپن، ھەر كە دەزانن زىندوون!
بىياگانە خۇيان بە دارودىواردا دەكىشىن و بەمردوويى
لەدەبوويەرى ئورەرە كە دەيانئۆزىتەرە.

پیتوه‌گانی چاوم، که وئیک دهه‌اتن؛ دونه‌ایه‌کی ون له
به‌رانبه‌رمدا نه‌خشی ده‌به‌ست، دونه‌ایه‌ک که سه‌راپا خۆم
سازم کردبوو، دونه‌ایه‌ک بوو له‌گه‌ل نه‌دیشه و پوانیندا
سازگار بوو. هه‌رچۆنیک، بیتا زۆر راسته‌قینه‌تر و سروشتیتر
بوو له‌ دونه‌ای بیداری، وەک شه‌وه‌ی هیچ کۆسپ و له‌مه‌ریک
له‌به‌رانبه‌ر بیه‌ر و نه‌دیشه‌کاندا نه‌بیتا؛ کات و شوئین
کاریگه‌ری خۆیان له‌ده‌ست نه‌دا. ئەم هه‌ستی شه‌هوه‌ه
کۆزله‌ - که خه‌ونه‌کانیش سه‌ه‌چاوه‌که‌پان هه‌ر شه‌وه
سه‌ه‌چاوه‌ی نواغه‌مین پیدایه‌ستییه‌گانی من بوو، شه‌وه و
بوودای باوه‌رینه‌کرده، به‌لام ناسایی ده‌هه‌نایه‌ به‌ر چاوم،
وه‌ما که دوا‌ی شه‌وه‌ی بیداریش ده‌بوومه‌وه؛ هه‌شتا له‌ بووش
خۆم گومانم هه‌بوو، له‌ کات و شوئینی خۆم بێ خه‌به‌ر بووم،
ده‌تگوت شه‌ر خه‌ونه‌نه‌ی که ده‌هه‌یین؛ هه‌موویان خۆم
نروستم کردبوون و لێ‌کدانه‌وه‌ی راسته‌قینه‌ی ئەوانم په‌شتیتر
نه‌راتی.

شه‌ر زۆری پۆیشتبوو که‌می ما‌بوو؛ له‌تاکاو بستم له
کۆلانه‌گانی شارێکی نه‌ناسراو‌دام، که خه‌انه‌وه
سه‌یروسه‌مه‌ره‌کانیان به‌شه‌توه نه‌نداره‌ی؛ چوارپه‌لوه‌ی
شاونزه‌یی، شوچه‌کی، که په‌نجه‌ره‌ی نزم و تاریکیان هه‌بوو،
به‌ دله‌ی‌په‌لواندا بێ‌چکه‌ نیلۆفه‌ر هه‌نگه‌زایوو، من له‌ویدا به

تازایی دهگه یام و تاسویدانه پشوم دودا، به لام خه لکی نه م
شاره به مهرگینکی تاتاسایی مره بیون؛ هه موویان له سهر جینی
خویان وشک بیون، دوو دلۆپ خوین له زاریانه وه هه تا سهر
جله کانیاں هاتبووه خوار، دهستم له ههر گهس دودا، سهری
هه لکه ندرا و دهگه وت.

گه بیشته بهر دووگانی قه ساینک؛ تهاشا دهگه م پیاوینک
وهک پیره میوردی خرنکه و پرتکه فرۆشی بهر ماله که مان؛
شالگه رینکی بهستوو و کتیردینکی به نهسته وه به، به چاره
سووره هه لکه براره کانی، که وهک نه وه بوو پیلوه کانیاں بریبین؛
چاوی تن بریبوم. ویستم کتیرده که ی له دهست بستینما،
سهری هه لکه ندرا و کهوته سهر زهوی، من له ترساندا رامکرد.

به کۆلانه کاندرا رامده کرد؛ ههر گه سیکم ده بینن له جینی خوی
وشک بیوو، رامده کرد و ده ترسام له وهی ئاور بده مه وه، که
گه بیشته بهر مالی یارکی ژنه که م؛ ژنیرا که م، - برا بچکۆله ی
نه و قه حبه به له سهر سه کۆی بهرده رگا که بیان دانیشتیوو،
دهستم له گیرفانم نا و نوو کول بچه م نه رهینا، ویستم بیده مه
دهستی، به لام ههر دهستم بهری کهوت؛ نه ویش سهری
هه لکه ندرا و کهوته سهر غه رده که، من قیراندم و خه بهرم
بووه وه .

میشنا تاریک و بوونه بوو: دلم گیرا بوو، وامدزانی
نورسای ساپینه که به سهر سهری منه ویه، دیواره کان
ببجگار نه سئور بیوون و سینگم دهیه ویست بتهفن، سزمای
چاره کانم لیل بیوون، ماوه یهک به ترسه وه له داره رای
ساپینه ی ژوره که ورد بوومه وه: داره کانیم ده برارد و
سدرله نوی ده برارد وه.

هر که چاوم لیکنا: ته قه ی دهرگا هات، نه ته خان هات بوو
ژوره که م گسک بدا، به رچایی منی له ژوری سهری دانا بوو،
من چورمه سهری و له یه ر به نچه ره که بدا دانیشتم: له سهر وه
بیره میردی خرتکه و پرکه فروشی به ر ژوره که م دیار نه بوو،
تهها له لای چه پ، قه سابه که م ده بینی، به لام جووله کانی
نورا که له ده لاقه ی ژوره که موره ترسناک و سهنگین و
کونجکولانه دیار بوو: له م سهر وه پیکه نینه تین و بیتچاره
دوره که وت، و دک شهوی شه و پیاره ناین قه ساب بیت و بؤل
ده بینی. بارگیره پهش و له ره کانیان هینا له ملاولایانه وه
جووتی که لاکسی مهر بارگرابوون و خوشیان وشک و قوول
ده قزین. قه سابه که دهستی چهوری به سمیلیدا ده هینا و به
چاره مشتهریه وه سهری ده کورن، دووانیانی به زه ههت
هه لگرت و بردنی به قولابی نووکانه که په وه هه لیاوسین.
دهستی به سهر موره کاندای ده هینا، پهنگه شه ویش، که دهست

به چمستهی ژنه که بدا بهینن: مه پدگانی بیسریکه ویتنه و بیر
له ره بگاتوره، نه گهر ژنه که ی سهر بریبا چهنده ی پاره دهست
ده گورت...!

که گسکان تهرار بووا گه پامه وه ژوره که م و بریبارتکم دا،
بریبارتکی ترسناکا، چوره گه ژنه ی ژوره که م و کئیردکی
دهسک ئیسفانم هه بوو له دۆلایه که دا دهرمهینا، به دلوتی
هه پاکم دهه که بیم سیری و خسته ژیر چوگاکه م. نه م
بریبارم پئشتر دابوو، نازاتم چیم له بهفتاری نه و قهسابه دا
بهینیبوو: کاتیک رانی مه ری کوتکوت ده کرد و ده یکتیشا،
به شانازییه وه تیی به یوانی، منیش له خۆمه وه ههستم کرد:
دهمه ری لاسایی بگه مه وه.

ههزم ده کرد منیش نه م چینه بهیم. له ده لاقه ی
ژوره که مه وه له تیر هه وه کاندای کونیک شینی قبول
به ناسمانه وه دیار بوو، وام دانا بۆ شه وه ی بتوانم بگه مه شه ی
دهین به به یزه یه کی نۆد دریزدا سهر که وم.

هه وه ری زهردی خهستی مه رگناییز ناسمانی داپۆشیبوو، وه ها
که به سهر ته ولوی شاره وه قورس بوون، هه وایه کی به سام و
پم چیز بوو، نازاتم بۆچی من بۆ لای زهوی دانه هاته وه،

همیشه لهم عهوايه دا، بيري مهرگم دمكه ونه وه، به لام نيسنا
كه مهرگ به دموچاوي خويناوي و دهسته به قهله كانييه وه
به خه ي گرتبورو، نيتر بويارم دابوو نه و له حبه به يش له گل
خوم به رم، تا له پاش من نه لن؛ "خوا عافروي بركات،
ته جاني بوو...!"

لهم سانه دا، به بهر ده لاقه ي ژوره كه مدا تابووتنكيان ده بره،
كه پارچه به كي به شيان به سه ري دا دابوو، له سه ر تابووته كه
مؤمنان دنگيرساند بوو. دهنگي "لا اله الا الله" سه رنجي
را به كيشام، هه موو بووكاندار و پيواره كان له شوئي خويان
ده گه رانه وه و جهوت ههنگار به دواي تابووته كه دا به پويشتن.
ته خانه ت له سابه كه ش هات و يو ده سكه وئني خيريكا، جهوت
ههنگار به دواي تابووته كه دا پويشت و گه رايه وه سه ر
بووكانه كه ي، به لام پيره ميژدي خرتكه و پرتكه فروش له جني
خوي نه جوولا. نه و خه لكه چ شيوه به كي جيديان به خويانه وه
گرتبوو...! له وانه به كه وتبیتنه وه بيري فلسه قه ي مهرگ و
نه و دنيا.

كه دايه نه كه م خواردن ي بو هينام؛ بينيم دموچاوي به به كيا
داوه، دهنگه گاني ته سييچينكي دريژي به ده ست نه ژماره؛

زیگری دهکرد، پاشان چووئه شه و بیوو ژورده که ی من و نوژی
دایهست، به دهنگی بهرز دهیگوت: "شه لاهومه .. شه لاهومه .."

دهنگوت من کارمندی به خطیسی ژینخوو دهکان بووم ..! به لام
ته لوی تم گالته جار بیانه هیچ کاریگه ریبه کیان له سهر من
ته بوو، به پیچه وانه وه که یفضوش ده بووم، که خوژی پیه کانیش
ته گه رچی کاتیی و به نرۆه بوو، به لام لایهتی که م چند
چرکه یهک به نوتیا که ی مندا ده ریشتن.

نایا ژورده که م نابوو نیک نه بوو ..؟ پیخه فه که م سارده تر و
تاریکتر له گۆر نه بوو ..؟ پیخه نیک، که همیشه پاخرا بوو؛
منی بانگه پیشتی خهرو دهکرد ..! چه ندین جار نهووم به
خه پالیا هان بوو، که من له تایووت نام. ههستم دهکرد
شه وانه ژورده که م بچووک ده پیته وه و ده مگوشیت، نایا بونیام
له گۆر دا ههه تم ههسته تاکات ..؟ جا کهس له ههستی نوای
هههگ خه بهری ههیه ..؟

که خوین له چهسته دا ده وه ستن؛ نوای شه و و پۆرتیک
هه ندیک له ته ندانه کان دهست ده که ن به پزین، به لام ههتا
ماوه یهک نوای هههگیش! سووی سهرو تیتۆ که کان ههه درۆژ
ده پته وه. نهی نایا شه ندیشه و ههسته کان نوای وه ستانی دل

دهه وتین...؟ بان تا ماوه پیک له پاشماوه دی خویندیکدا، که له
هه تینک ده ماری بچوو کدا ماون: دره زه به ژمانیکى نادیار
دهه...؟ هه ستی مهرگ خوئی ترستا که، ئینجا وهره یگان
به وهره که هه سست بگهیت نه ماری که مردووه خوینت...!

هه تینک مرواشی پیر هه ن: به خه نده وهره ده مرن، وهک نه وهره
خهر بیانباته وهره، بان وهک فتیله پیک، که بۆش ئیندا نامینت
و ده کوریته وهره، به لام گهنجیکى به هیز، که له پیر ده مرن و به
هه مورو هیزی نه ندانه کانیه وهره، هه تا ماوه پیک دراپه تى مهرگ
دهکات: ده بین چ هه سستیکى هه بین...؟

زۆرچار بیروم له مهرگ و بزینسى گهرده کانی جه ستم
گرده وهره، به شپوره پیک ئیتر نه م خه یاله منى نه ده ترساند:
به پینچه وانده وهره به راستى تا واتم بوو: هه پیروون هه پیروون بهم و
نه مینم. نه نه شتیک لئی ده ترسام نه وهره بوو: گهرده کانی
جه ستم تا ویتته ی گهردی له شى خو ترپیه کان بییت، به رگه ی
نه م خه یاله م نه ده گرت. هه ندی جار پیم خو ش بوو: دوا ی
مهرگ بوو ده سستویه نه جه ی دره زى هه سستیارم هه یا: هه تا
به توانییا هه موو گهرده کانی له شى خو م به ورنه ی
گو بگرده پته وهره و به هه رده و ده ستم به پاراستایه، تا

گەردەگانى چەستەى من كە ھى خۇمن! نەچقە ئىو لەشى
خوتىيەكەنەۋە -

ھەندىن چار بىرم دەكرەۋە! شەۋەى من دەمىيىشى، ئەو
كەسانەى لە ئاۋىلكەدان (لەسەرەمەرگدان)! ئەۋانىش دەيىيىن.
دەكوتىن و ئىس و ھەراس و ويىتى ژيان! لەمندا دامرگايوو.
لە فرىدانى ئەو بىروياۋەرانەى ئاخىرلارونە مېشكەۋە
ئارامىيەكى ئايىبەتم لەخۇمدا ھەست پىن دەكرە، تەنھا شىتېك
دلى دەدامەۋە! ھېۋاى فەوتانى پاش مەرگ بوو. ئەندىشەى
ھاتەرە ژيانىكى تر دەيقرساندم و مانىۋوي دەكرەم، من
ھىشقا ھۆگرى ئەم دونيايە تەپوۋبووم كە تېپدا دەژيام! ئىنجا
دونيايەكى تر يە كەلكى چىم دەھات...؟

ھەستەم دەكرە ئەم دونيايە بۇ من نەبوو، بۇ تاقمېك مەۋشى
يىتەيا، بىن چاۋوۋوو، مەرمسوالكەر، زانستفرۆش، ولاغدار و
چاۋودل بىرسى بوو. ئەم دونيايە بۇ كەسانىك بوو، كە پىر بە
پىستى دونيا خىزى نىروست كرايوون، لە مەروەتەندانى
زەۋى و ئاسغان! ۋەك سەگى بىرسى بەر دوۋكالى قەسابەكە!
كە بۇ كوتە گۆشتىك كلكەلەنى دەكات! ئەۋانىش ئاۋەما
سوال و مامەخەمەييان دەكرە.

نەندىشەي ژيانىڭكى شۇ: مەنى دەترساند و مەندووي دەكرەم،
تا، مەن پىتوستم بە بېيىنى ئەم ھەموو دوشيا قىتەوون و ئەم
ھەموو خەلكە نەگىبەتە نەبوو. مەگەر خودا نەوئەندە
نەبويىدى بوو؛ كە دوتياكانى خۇي بداتەوون بە چاوي مەندا، ؟
بەلام مەن ناتوانم بە دىقۇ پىدايدا ھەلبىلىم؛ لەنۇخىڭدا نەگەر
ناچارەم ژيانىڭكى تىرىش بىزىم؛ ھەزىم دەكرەم بىر و ھۇشنىڭكى
كول و كەسىرەم ھەبىيە، بىن زەخمەت ھەناسەم بدايە و بىن
نەوون ھەستەم بە مەندوويوون بىكرەبىيە؛ بەتوانىپايە لەنۇر
سېتەرەكانى پەرسىتگاي لىنكۆم، بۇ خۇم بىزىيام و بىگەرابام؛
وھە كە نە خۇر بىدايە لە چاوم و نە قەسەي خەلك و نەنگى
ژيان گۆنچەكى ئازار بدابام.

ھەرچى زىاتر دەچوومە نىو خۇمەوون وھەك نەر گياندارانەي كە
زىستانان خۇيان لەكونىڭدا دەشاردەنەوون؛ دەنگى نەوانى ئىرم
بە گۆن دەژنەقت و دەنگى خۇم لە گەروومدا. نەر نەنپايى و
تەرىكىيەي كە لەپشت سەرمەوون خۇي شارەبووون؛ وھەك
شەوانى نەزەلىيى چىر و خەست بوو. شەوانىڭ، كە
تارىكىيەكى لكار، خەست و نەناكارىيان ھەبە و چاوبەروون
بەسەر شارە چۆلەكاندا - كە پىرن لە خەونى شەھوون و
كىنە داكشىنە خوارى.

به لام من له تاسست نه م گه روویدا، که بؤ خؤم بوو؛ چکه له
جؤرتیک سهلماندنی ردها و شیتانه هیچی دیکه نه بووم.
هتیک، که له کاشی جووتبووندا؛ دور کهس بؤ پاکردن له
نه نیایی پیکه ره دهنوروسیتن و له نه نیامی نه م شنه
شیتانه پهدا که له هه سوو که سیکدا ههیه و به داخسپیکه ره
په یوسته؛ به شیتنه یی به ره و تالخی مهرگ مهیل دهکات....

ته لها مهرگه، که دوق ناکات...! نامانه یی مهرگه؛ هه سوو
ره هه کان به ته فروتوناکردن به ره ویتنه ره. نینه مندالی
مهرگین و مهرگه، که نینه له فروه کالی زیان بزگار دهکات،
له قولایی زیاندا؛ نه وه نه وه، که به ره وه لای خؤی بانگمان
دهکات.

له ته سینه کدا، که نینه هیشقا له زمانی خه لک ناگه یی؛
نه گه هه نیک جار له کاشی یاریکردندا مات ده یی، بؤ
نه وهیه، که دهنگی مهرگ بییستین. به دینزایی زیان نه وه
مهرگه، که نامانمان بؤ دهکات، نایا به سه ره هه سوو که سیکدا
نه هاتوره؛ که له پسر بن هیچ هویه ک خه یالی بروت و
نه وهنده له خه یاله که پدا توقم بییت، که له کات و شوتنی
خؤی دایبیریت، خوشی نه رانی، که بیر له چس دهکات نه وه...؟
نیشجا دواتر ده یی هه ول بدات؛ بؤ نه وه یی دووباره له بارونوخ

و دهوریهی خوئی به ناگا پینهوه، نین... ده نامه ننگی
مدرگ.

لهم پینهغه شیدلردها، که بونی عاره قهی گرتوره: کاتیک
پنلوهگانی چارم قورس ده بورن و دهویست خرم تسلیسی
ده بورن و شهری جاویدانی بکه م: هه سوو یادگاریه ون و
ترسه له بیرگراوه گانم، سه رله توی زیندور دهیورنه وه: ترسی
نوهی په ریه گانی سه رینه که م بین به تیلی خه نچه، ترس
له وهی قوچهی عه با که م: بین نه ندازه گوره و به قه بر
به رده هارتگی لن بیست، ترس له وهی پارچه نائیک بکه رینه
سه رزهوی و وهک شووشه بشکن، سوو لیس له وهی نه گار
خه م لن بکه وینا فتیله که بکه وین و شار گر بگرین،
وه سووسی نوهی که پینی سه گی بهر سووگانی قه سابه که:
وهک سعی شاسپ ده ننگ بداته وه، دله خوریهی نوهی که
بیره میوردی خرتکه و پرتکه فروش له به رده م راخه رده که پیدا
دهست بکات به پیکه نین، نه وه نده پینکه نین: که نه توان بهر
به خوئی بگرین، هه راس له وهی که گرمی نینو خه رزی
ماله که مان بیینه ماری هیندی، ترس له وهی که پینهغه که م
بیینه به ردهی قه بر و به نه چاهه به ک^۱ به دهوری خوئی دا

^۱ نه نیسه: نهو پارچه ناسن بیان مهنی ساله به طیه، که مدرگه به
گرتنه که بیره دهه ستنه وه و له پرتگی نوره ده رگا که جووله ده کات ای

ههلسوریت و من داپوشن و بدانه کاشی؛ مه ربه به سهر به کدا
فعل بین، شوقین له وهی که دهنگم بگیرن و هه رچی هاوار
بکهم کهس به فریام نهگا....

من ناره زوم دهکرد؛ مندایی خرم بیه بکه وسته وه، به لام
کاتیک، که دهات و ههسقم بن دهکرد وهک نه وهدم دژوار و
نازار بهر بو...! کۆکه بهک، که هه مان دهنگی قوزهی بارگیره
به شه له به کاشی به ربه م بووکاشی قهسابه کهی هه بوو؛ ناچار
به به لغه م فریدانی دهکردم و ترس له وهی نهگا به له خویشی
تیداین؛ خوین؛ نه م ته رایسه شیله تین و سویره ی که له
قولایی له شه وه بته ده رن، خوین؛ که شیله ی ژبانه و ناچار
دهی بیه تیبیه وه و هه ره شه ی هه همیشه ی هه رگا؛ که هه بوو
ته ندیشه کان بن هیوای که پاته وه پهنشیل ده کار تیده په یئ؛
بن ترس و خوف نه بوو.

ژبان به خویشاری و بیته یلی؛ بووخساری هه که سن به
خوی ده نویتن، هه له به ته هه که سن چه ندین بووخساری
پتیه...! هه ندیک کهس ته نها به کتیک له بووخسارانه به کار
دهه نیت، تاشکرابه، چلکن و چرخ و لۆج ده بن، نه م ده سته یه
ده سته پتیه مگرن.

دسته‌ی یکی دیگه بووخساره که بان هله‌دگرن بۆ زوونک و
هتدیگی تریان هه‌میشه بووخساریان ده‌گۆن، به‌لام هه
تیره‌ده‌ی که‌مینگ ته‌مه‌نیان چوو سه‌ری: تن ده‌گن نه‌ه
دوایین بووخساریان بووو به‌م زووانه شپ و خراب ده‌ه،
ته‌ده‌م بووخساری پاسته‌قینه‌ی نه‌وان له‌پشت دوایین
بووخساریانه‌وه ده‌رده‌که‌ویت.

نازاتم دیواره‌کانی ژوره‌که‌م چ شتیکی ژه‌هراوییان بی بوو:
که‌وا نه‌دیسه‌کانی منیان ژه‌هراوی ده‌کرد...! نلفیا‌بووم به‌ر
له‌من: که‌ستیکی خوینگر توو، شتیکی زنجیرکراو له‌م ژوره‌دا
بووه، ته‌ک ته‌ها دیواره‌کانی ژوره‌که‌م، به‌لکه‌ بیه‌نه‌کانی
ده‌روه‌ش: پیاره‌ قه‌سابه‌که، پیره‌میردی خرتکه‌وپرتکه‌سروش،
دایه‌نه‌که‌م، نه‌و قه‌حیه‌یه و هه‌موو نه‌وانه‌ی که‌ ده‌مییمن،
هه‌روه‌ها نه‌و قاپه‌ی چیشنی جۆم تیدا ده‌خواردو نه‌و جالانه‌ی
که‌ له‌به‌رمدا‌بوون! هه‌موو نه‌وانه‌ ده‌ستیان دابوو ده‌ستی‌ک:
بۆ نه‌وه‌ی نه‌م نه‌دیسه‌نه‌ له‌مندا دروست یکه‌ن.

چهند شه‌ویک له‌مه‌وبه‌ر هه‌ر که‌ له‌ شان‌شینی هه‌مامدا
جله‌کانم دا‌که‌ند: نه‌دیسه‌کانم گۆران، که‌ ناتره‌که‌ شای
به‌سه‌رمدا ده‌کرد، وه‌ک نه‌وه‌ بوو نه‌دیسه‌ په‌شه‌کانم
بشواته‌وه. له‌ هه‌مامه‌که‌دا سیتیهری خۆم له‌سه‌ر دیواری ته‌ر

و عاره‌قه لئیشتور بیسی، بیسیم نه‌وتده ناسک بووم، که
چاک له بیرمه: ده سال له‌مه‌وپیش نه‌و کاته‌ی منداآل بووم،
سیبهری جه‌سته‌م هر شاوا ده‌ک‌وته سهر دیواری عاره‌قه
لئیشتوری جه‌مام. له جه‌سته‌ی خۆم وردی‌بوومه‌وه: بان،
پوز، تیوگه‌لم، هم‌وویمان توختکی هه‌وه‌سیازی نا‌ئومیدیان
هه‌بوو.

سیبهری نه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌م: وه‌ک ده سال له‌مه‌وپیش
بوو، وه‌ک نه‌و کاته‌ی که منداآل بووم. هه‌ستم کرد هه‌موو
ژیانی من وه‌ک سیبهری‌کی سهر‌گه‌ردان، وه‌ک سیبهره
له‌ریوکه‌کانی سهر دیواری جه‌مام بن مانا و بن شامانچ تیپه‌ر
بووه، به‌لام خه‌لکی تر چونکه: قورس و پته‌و و مل نه‌ستور
بوون، هه‌لبه‌هه‌ سیبهریان توختر و مه‌زنتر ده‌ک‌وته سهر
دیواری عاره‌قه لئیشتوری جه‌مام و هه‌تا ماوه‌یه‌کیش
شوئیتیان هه‌ر ده‌مایه‌وه، له‌کاتی‌که‌دا سیبهری من ده‌سته‌چن
ده‌سرایه‌وه.

له ساری جه‌مامه‌که‌دا، که جله‌کانم له‌به‌ر ده‌کرده‌وه:
جوله‌کان، شیوه‌کان، نه‌دیسه‌کانم دیسان ده‌گۆرانه‌وه.
ده‌تگوت چوومه شوین و دونیایه‌کی نوین، وه‌ک نه‌وه‌ی
دیسان له‌و دونیایه‌دا له‌دایکه‌بوومه‌وه، که لئی بیزار بووم،

به مه رحال ژيانتيكي دوو باره م به دست هينا بوو، چونكه پيم
په رجوو بوو كه له خه زانه ي حه مامه كه دا وهك كلويهك خوي
نه تو ابوومه وه ...!

ژیانی خۆم؛ هێنده نادیار و باوه پنه کرده و ناتاسایی هات
به چاوا وهک نیکاری سهه قهله مدانیک - ههه وهک بهرگی
قهله مدانی نهه قهله مهی که ئیستا پنی دهه نووسم که گویه
نیکار کیشیکی شیت؛ له خۆیه وه کیشاویتی. زۆر چاره، که
قهله مدانی نهه نیکاره دهکه م ناشنا دپته بهر چاوم، له وانه پ
ههه نهه نیکاره بیت؛ که من ناچار به نووسین بگات. وئهی
دهه ختیکی سهه روی ئیدا کیشراوه، که له ژیریدا پیره مێردیکی
قهه بوور وهک مه هارانا هیندییه گان هه له ترووشکاوه، عه با به کی
له خۆوه پێچاوه و مێزه ریکی به سهه ریه وه به سهه تووه، په نهجهی
دۆشا وه زهی دهستی چهپی له نۆخی سهه سوورماندا له زار
ناوه، له په رانه بریدا؛ کچیک به کراسیکی په شی درینه وه به
پهوتیکی ناتاسایی - له وانه په بوگام دامییه ک بیت سهه ما
دهکا، گولنکی شیلۆهه ری به ده سهه وه گرتووه و له نپوان شه و
پیره مێرده که نا جزگه ناوینک هه به .

له پای تپاکنه هه سوو نه نیشه تاریکه کانم له نیو سوو کانی
تاسکی ناسمانییدا بلوکردهوه له م کاتهرا جهستم بیری
دهکردهوه، جهستم خهونی نه دیت، نه خزانو وهک نهوهی له
قورسای و چه په لپی ههوا بزگاری بووینت له دونیا په کی
نامویدا، که پر له پهنگ و وینهی نه ناسراو بوو، هه لسه بیری.
تلیاکنه پوخی گیا، پوخی کهم بنوونی گیای به بهر مندا
کرده بوو، من له دونیا په کی گیاییدا نه مروانی، بیروم به گیا،
به لام هه روا، که له پای هه قهلی و سفره چه ره که دا وهه وزم
دهدا، هه یا کهم دابوو به شانندا نازانم بو وه بیری بیره متهری
خزینکه و پرتکه فرۆش کهوتسه وه...! نه ویش هه ناره له
بهردهم راخه ره که ی نه چه ایوه و هه ناره اش
هه لده تر ووشکا.

نه و نه نیشه یه ترساندمی، هه ستام هه پاکه م فری دا، چه وه
به ناره نه که: پوهه نم وهک پهنگی گۆشتی بهر دووکانی
قهسابه که سوور هه لگه را بوو، ریشم ناله زانو: به لام نۆخینکی
پوختانی و که مه نده کیشی به خۆوه گرت بوو، چاراتی بیخارم:
نۆخینکی ماندوو و تۆرلو و مندا لانه یان هه بوو، وهک نهوهی
هه سوو شته قورسه کانی زه مین و خه لکه که ی له مندا
تو بووینت نه وه. خۆشیم له پووختاری خۆم نه هات، چه وه
چیزینکی شه هوانیم له خۆم ده بردا له بهر ناره نه که دا به خۆم

دەگوت: "نازاري تۆ ئەمەندە قوولە، كە لە قوولايى چاوتدا
بيارى باوە... ئەگەر بگري يا قريميسك لە چاوانتەو دەتەدەر
يان ھەر ئايەتەدەر..." پاشان نيسان گوتم: "تۆ گەمزەيت،
بۆ ئووتر شەبى خۆت ناكەي...؟ چاوەرئى چيت...؟ ھيشتا
چاوەرئىيەكەت لىسى ماوە...؟ ھەگەر قاپە شەرابىنگ، لە
گەزەي ئورەكەتدا نىيە...؟ قومىنگى لىن بۆرەو ھەيۆ بۆ
خۆت...! گەمزە... گەمزە... تۆ گەمزەيت...!" لەگەل ھەرا
قە دەگەم...!

ئەو ئەندىشانەي بۆم دەھاشن! پەيوەندىيان بەيەگەو نەبوو،
دەنگى خۆم لەگەروددا دەيىست، بەلام لە ماتاي وشەكانى
ئەدەگەيشتم، لەسەردا ئەم دەنگانە لەگەل دەنگەكانى ئىزا
تەكەلەو دەبوون، ھەگ ئەو كاتەي كە تمام ھەبوو،
پەنجەكانى دەستم گەورەتر دەھاتنە بەرچاوم؛ پىلەوي
چاوەرئى قورس و لىوڭكانم ئەستور بىوون؛ ھەر كە ئاۋرەم
دايەو ئەماشام كرد دايەتەكەم لەئىو چوارچىرەي دەرگاكدە
داوەستاو. مەن قاقا پىكەتەيم، پووخسارى دايەتەكەم مەن
جەولە بوو، چاوە مەن سۆماكانى لە مەن بىرىو، بەلام مەن
سەرسوورمان يا ئورەيى و غەمگىنى. زۆرەي چار، كارىنگى
كەوجانە دەتخاتە پىكەتەين، بەلام پىكەتەكەي مەن لەو
قوولتر بوو، ئەم گەمزەيە مەزە! پەيوەندى لەگەل ھەموو

شهو شنههئ تودا ههيوو، كه له دونيا دا په بيان پس تا بريت و
زيگهيشن لتيان نژواره. شهوشتهئ كه له قوولاس ناروغي
شهو دا ون بووه: شهوشتهئ پهوشئ له موؤف بهرتر بوو، كه
بهرگه.

دا په نه كه م شهه ليهه كهئ هه لگرت و بههئواشئ چوو بهر بهر،
من عارهقهئ نيوچه واتم سرئ، بهرئ دهستم په لهئ سبي
تيگه وتيوو، پالم دا به ديواره كه وه، سهرم به كوله كه كه وه
تووساند: ده تگوت حالتم باشتر بووه، شهرا ناراتم شه
گورانيه م له كوئ بهستيوو بههئواشئ له بهر خو مه وه گوتمه وه:

”وهه بړوئ مهئ بيخوئ، شهرا بئ مولكي رهئ بيخوئ، نيمتا
نه بيخوئ شهئ كهئ بيخوئ؟“

هه ميشه بهر له بهر كه وتئ شوخي قهيران: دلتم خه بهرئ دودا
و دل كهوته به كي تا بيه تيم تيدا پيك ده هات، دل كهوتئ و
حالتي كه هه مگين بوو، وهك گرنه كه، كه له سهر دلتم
كړيوو پينه وه، وهك هه واي بهر له توقان، له م كاته دا، دونياي
راستي له من دوور ده كه وتو وهو له دونيا به كي دره وشاره دا
ده زيام، كه مه ودا به كي دوور هه له سه ننگين راوي له كه ل
دونياي زه ويدا هه يوو.

لەو کاتەدا لە خۆم دەترسام، لە هەموو کەس دەترسام،
هەلیەت ئەو دۆخە بەهۆی ئەخۆشییەگەمەوه بوو، هەرزۆیە
هۆشم گز بیوو. لەبەر ئەڵاقەئێ ژۆرەگەم، کە پیرەمێردی
وردەوالەفرۆش و قەسابەگەم بینی: تومام، نازانم لە پەفتار
و شێوەیاندا چ شتیکی ترسێنەر هەبوو...! دایەنەگەشم
شتیکی تومساکێ پێوتەم، سوێندی بە خوداڵ پێغەمبەر
دەخوارە، کە بە چاوی خۆی پێنێویەتی: پیرەمێردی
وردەوالەفرۆش شەوانە دەچێتە ژۆردی ژنەگەمەوه و لەویدیو
دەرگاگەوه گۆنێ ئێ بیوو، کە ئەو قەحبەیه وتویەتی:
"شالگەردنەگەت لێکەرە!"

ئەمە ناچیتە ئەقەوه...! پێرێ یا بەسەرپێرێ بوو! کاتیک
قیژاندم و ژنەگەم هاتە لای دەرگای ژۆرەگەمەوه، بە چاوی
خۆم لەسەر پوومەشەکانی جێ دانی پێس و زەرد و کرمۆلی
پیرەمێردەگەم بینی: کە لەنیوانیانەوه ئایەتی هەردەس
دەهاتنە دەری. هەر بەراست بۆچی لەو کاتەوهی من ژنم
هێنارە، ئەو پیاوه لەبەر مالهەگەماندا پواوه...؟ ئایا چلەکیش
بوو، چلەکیشی ئەم قەحبەیه بوو؟ لە بیرمە: هەر ئەو پۆرە
چوومە بەر پاخەری پیرەمێردەگە و نرخی گۆزەگەم پرسی،
لە نیوان شالگەردنەگەئێ و لەژێر لێوی قلیشاویبەرە: دوو
دانی کرمۆل دەرکەوتن و پێکەنی، پێکەنیکی وشک و دزیو،

که مووی بونپاس گرز دهکرد، گوتی: "له گوتره دهپکری...؟"
نه م گوزیه شایه‌نی نییه ها، برق بییه، خیری لن بیینی...!"
به ناواریکی سهیر گوتی: "شایه‌نی نییه، خیری لن بیینی"
من دستم کرد به گیرفاندا؛ دوو درهم و چوار پشیزم له
سوچی راخهره‌که‌ی داتا، دپسان پتکه‌نی، پتکه‌نیپتکی
دزبوی ودها، که مووی بونپاس گرز دهکرد. من له شه‌ردا
ده‌ویست به ناخی عه‌ردا بچمه خولری، به دسته‌گانم
ده‌موچاروم داپوشی و گه‌پامه‌وه ماله‌وه.

له ته‌واری راخهره‌که‌ی به‌رده‌ستیدا؛ بونی ژه‌نگی نه‌و شته
چلکانه ده‌هات، که ژیان وده‌لوه‌ی نابون، رهنکه بیهریت
شنی وده‌لاروی ژیان به بوی خه‌لکا بداته‌وه‌و به خه‌لکی
نیشان بدات...! تا‌یا خویشی پیرتگی به‌راوی‌ت‌خواو نه‌بوو...؟
شته‌گانی سه‌ر راخهره‌که‌ی هه‌مووی مرنوو، پیس و
له‌کارکه‌وتوو بوون، به‌لام ژیانپکی چ نه‌گریس و شپوه‌یه‌کی
پم ماتایان هه‌بوو...! نه‌و شته مرنووانه ودها کاریگری
خویان له‌سه‌ر من به‌جین هیشت؛ که خه‌لکی زیندوو
نه‌یاند‌توانی هینده له‌سه‌ر من کاریگری جین به‌ین.

به‌لام نه‌نه‌خان هه‌واله‌که‌ی پتکه‌یان‌دبووم، به هه‌مووانی
که‌یان‌دبوو... "له‌گه‌ل سواله‌ریکی چه‌په‌ل...!" بایه‌نه‌که‌م

گوشتی: جین ویانی ژانگه کم نه سپتی هه له پتتاوه و خۆشی چۆنه
حهمام.

ئهمین سینهی هاردهقه لێنیشتهوی نهو: له سههر بهوار ههمام
چۆن بێت...؟ هه له بهت سینه رێکی هه وه سه باز بووه، که عیوای
به خۆی هه بووه، به لām سه ره پای هه سوو شتێک: نه م چاره
سه لیهی ژانگه کم پهن خهراپ نه بوو: چونکه پوره میردی
وره وانه لێرۆش که سێکی تاسایی لووس و بێتام نه بوو وهک
نهو پیاوه گوندارانتهی ژنی به ئالۆش و گه مره بۆ لای خۆیان
پاده کیژن. نه م نازارانته: نه م ئویژه به ده به ختانهی له
سه رووی نهو پوره میرده قه تاغه ی به سه ستهووه، نهو
چاره به شیهی له نهو رووی نهو ده بیاری - که له وانه به
خۆشی ههستی پهن تهکات: به لām نهوی وهک شیوه خودایهک
نیشان دهوار نه م باخه ره پوسه ی که له به رده میدا بوو:
نیشانه و ئاماره و ده رخه ری نه فراندنی بوو.

به لێ، له سه ره پوره تهی ژانگه کم: جینی دوو ددانی زهردی
کره مۆلم بینیبوو: که نایه تی هه ره بی له نه توانیا ته وه
ده هاتنه دهره وه. هه ره نهو ژانگی که پێگه ی به من ته ده دا
بچه لای، که سوو کایه نی پهن ده کردم، که چی به هه سوو

ئەمانەۋە خۆشم دەۋىست، سەرەپاي ئەۋەى ھەتا ئىستا
نەيھىشتبوو جارېك چىيە؛ دەمى ماچ بکەم..!

خۆرەتاۋىكى زەرد بوو، دەنگى بەسۆزى نەقارە بەرز بوۋەۋە،
دەنگى لالانەۋە و پارانەۋەيەك، كە ھەموو خورافاتى بە
مىراتبىراۋ، كە ھەموو ترس لە تارىككىيەكى بىدار دەكردەۋە؛
دۆخى قەيران، دۆخىك، كە پىشتر بەدلما ھاتبوو و
چاۋەپروانى بووم. گرىكى سووتىنەر سەرتاپامى گرتبوو،
خەرىك بوو دەخنىكام، چوومە سەر جىگاكام و پاكشام و
چاۋەكانم داخست؛ لە بەھىزى تاكەمدا ۋەك ئەۋە ۋابوو
ھەموو شتىك گەرە بوۋىت و پەراۋىزىان لى پەيدابوۋىت.
ساپىتەى ژوورەكە لە جىياتى ئەۋەى بىتە خوارى چوۋبوو بۆ
سەرەۋە، جەكانم گىانىيان دەگوشىم، لەخۆمەۋە ھەستام و
لەسەر جىگاكام دانىشتم، لەبەرخۆمەۋە گوتم: "پتر لەمە
ناكرى... بەرگە ناگىرى...!" لەپىر بىدەنگ بووم، ئەمرا لەگەل
خۆم ۋەك ئەۋەى بىژمىرمەۋە؛ بە نەۋايەكى گالتە جارپىيەۋە
دەمگوت: "پتر لەمە ناكرىت...!" دوايى ئەمەشم بۆ زيادكرد:
"من گەمژەم...!"

لە ماناي ئەۋە ۋشانەى كە دەمگوتن؛ تى نەدەگەيشتم، تەنھا
يارىم بە لەرىنەۋەى دەنگى خۆم لەھەۋادا دەكرد، پەنگە بۆ

پاکوښ له تهنیایی له گهڼ سپیږی خټوم قسمه کړنښت، له م
کاته دا شتیکی باور نه کړدم بېنی: دهرگای ژورره که م
کرایه و نه و قه حبه یه خوی کړد به ژوردا...!

دپاره جارچاره منی بیر ده که و نه و، چاکه وهنای نیامابوو،
سایه ی که م نه بی^۴...! ته ویش دهرانی من زیندورم، په نج
ده کښم و هڅواش هڅواش دهرم، سایه ی که م نه بی. ته نه
ده ویست بزاتم؛ که تیا دهرانی من له بهر خاتری نه و
دهرم...؟ ته گه نه و ی بزانییا نیتر ناسورده و خوشبهخت
دهرم، نیتر نه و کاته: من خوشبهختترین مردوی سر
زه ی نه بوم.

که نه م قه حبه یه هات ژورره که نه و؛ نه نیشه خرابه گام
رپانکړد، نازاتم چ تیشکښک له بوونیدا، له جولهر په قناریدا
په خش دهرور که ناوها منی نارام ده کړده و...! نه م چاره
حالی باشتر بوو؛ قه له و جیکه و نه و بیوو؛ که وایه کی
سینگوشه یی کورنی خوله میخی کړد بپور به ری، ژیر بزوکانی

^۴ له فرسییه که نا ده لن (های شکرش باقی است)، من پتم غنواش بوو، که م
نوسه بپور من مویکریانی دهنیم له بپور، که ده لیک: (نیمه ناولن له
گوشه ی بیکه سیدا نه م نه بی) / چاکه نه و لیره ش وهنای هر ساوه مناره ی که م
نه بی. (ا)

هنگرتیرو، خالی دانا بوو، وسعه ی تینه لسو بوو، سوډار و
سپاری گرد بوو، چاره گانی به کل پشپو، به کورنی هر که
خوی کرد به ژوره گهی متدا: خوی له توزاخ نابو.

وا ډه ده گوت له ژبانی خوی بازی بیت، له خوی به پنجه ی
بوشاو مژدی دوستی چه پس له زاری نا. نایا نه مه همان کچی
ناسک، همان نهو کچه ته م ناسایه نه بوو، که کراسی به شی
چینداری له بهر ده کردو له کنار پوویاری سوډه ن پیکره
چاوشار کیمان ده کرد...؟ هر نهو کچه ی که دؤخنی نازانی
منالانه و کاتی هه بوو، نهو کچه ی قوله پشی هه وسبزیونی؛
له ژیر دوتنی کراسه گه یه وه دیار بوو...؟ هه نا شینست، که
ته ماشام ده کرد: باش تینی ته ده گه یشتیم، له م کاتهدا ده ک
نهوه ی په رده یه ک له سه ر چاوم لایراییت واپوو.

نازاتم بؤچی که و تمه وه بیبری مهرب گانی بهر دور گانی
قصابه که...! نهو بؤ من ده ک پارچه یه ک گزشتی نه رمه ی لی
هات بوو، تایبه تمه ندی و دلرفینیبی پیشووی: به ته ولوی
له دست دابوو. ژنیکی جیکه و شوو، سه نگین و به نگین بووا
که له بیبری ژبانی خویدا بوو، ژنیکی ته واو ه یار...! ژنی
من...! به ترس و له رزه وه بینیم، ژنه که م ژیر و گه ووه بووه،

له کاتیکدا خۆم ههروهک منداڵ مایوووهوه، له راستیدا، له
پروفساری و له چارهگاش، شەرم نهکرد.

ژینیک، که بیجگه له من جهستهی خۆی به ههسوو گهسیک
دهدار منیش تهنا به یادگاری لیلی سهردهمی منداڵیی نهو،
شۆخوتم دهلهپه خۆم. نهو کاتهی که پروفساریکی ساکاری
منداڵته، دۆخیکی ون و تهرتییهیری ههبوو، جاری جی دانی
پهرهئیردی وردهوالهفرووش لهسهه رووهشی تهدهیضرا، نا،
ئعهه ههمان نهو کهسه نهبوو.

نهو به پلارتیکهوه پرسی: "حالت چۆنه؟" من وهلام دایهوه:
"ههگر شو ئازاد نیست...؟ ههگر ههرجی که پۆت خووشه
تایکهیست...؟ نیتر چیت دله به حالی منهوه...؟"
دهرگاکهی بهیهکدا نا و پۆیشت، ههه ئاورتیکیشی تهدایهوه
سههپرئکم بکات. دهنگوت من شیوهی فسهکرین لهگهڵ
خهکی دونهیا، لهگهڵ خهکی زینهووم بهرچوووبوهوه. نهو،
ههه نهو ژنهی که من پیم وابوو بتههیری لهههه جههسه
ههستهیکه: لهو کارهی من دلی بهشا..!

چهند جارێک ویستم ههستم و بزۆم بهسهه دهست و پۆیدا
بگهرم، داولی لیبوری لئ بگهه، بگهه، بهلئ بگهه، چونکه

پنم و ابوو نه گهر بمتوانیبا بگریم؛ تا سوورده ده بیوم. چند
دقیقه، چند سه هات، یان چند سعه تیپه بی...؟ نازاتم...
وهک شتقم لن هاتیوو، چیزم له نازاری خوم دهره، چیزتکی
سهروو سرتوانه، چیزتک تهنا من دمتوانی بیبیم و
خوداگانیش نه گهر هه بان؛ نه یانده توانی هه تا ته و نه دلزیه
چیز بیبیم. نه وساته پیم به بهرتیریوش خوم بره،
بهرتیریوشی خوم؛ له خوتیریپه گان، له سروشت، له
خوداگانیش هه ست پین کرد، نه و خودایانه بی؛ سروستکروی
هه وهسی سرتوان. بیوم به خودایهک، له خوداش گهره تر
بیوم، چونکه بهوتیکی جاویدانی و پین بیرانه وهم له خومدا
هه ست پین نه کرد...

به لام همدیسان نه و گه رایه وه، به و نه دلزیه بی، که پیم
و ابوو دلزیهق نه بیوو، من هه ستام و داوتنیم ماچ گرهو به
گریان و فیغان و لوشکه لوشکه وه خوم خست به سهر قاچیدا،
دهمچاوم له پاپووزی هه لده سوی، چند چارنگ به ناوی
راسته قینه بی خویه وه بانگم کرد، وهک نه وه بیوو، که ناوه
راسته قینه گه بی دهنگ و دهنگدانه وه یه کی تاییه بی هه بیست،
به لام له لامدا، له دلی خومدا؛ هه ده مگوت: "قه حبه..."
قه حبه...! "تامیزم به مایچه گانی قاچیدا کرد؛ که تامی
قنچکه خه یاریان ددها، تال و مل و تلت بیوو، نه وهنده

گریام، نهره نده گریام، نازانم چهندی خایاند... هەر که
به خۆمدا هاشمه وه؛ سهیرم کرد نهر پۆیشته وه.

له وانیه ته نهها یهک سانی خایاند بیت؛ که هه موو چیتو
نهر ازش و نازاره کانی مرۆقم له خۆمدا ههست پهن کرد.
به هه مان شتیه له پای تریاک دانه نیشتم، وهگ پیره میردی
ورده و له فروش، که له پای راخه ره کهیدا دانه نیشتم، له بهر
فتیله په کدا، که دوو که له دوو که تهنیا ما بوومه وه، له سهر
چینگاکه م ته ده چوو لام و هه روا چاوم بزیوووه دوو که له
فتیله که؛ که وهگ به نهری رهش له سهر دهست و ده مو چاوم
ده نیشتم. کاتیک دایه نه که م قاپیک خواردی جتو ته په پیلو
به مریشکی بۆ هینام؛ له ترساندا قهراندی، پشتا و پشت
کشایه دوو و سینیه که ی له دهست که و ته خواره وه، من
خۆش حال بووم، که لایهش که م بوومه ته هوی ترساندی نه.

هواپی ههستام سهری پلینه که م به گولگیره که قرتاندو
چوو به نهر ناوینه که؛ دوو که له که م له ده مو چاوم هه لده سوو،
چ شتیه په کی ترساناکی هه بوو...! به په نجه کاتم ژیر چاوم
پاده گیشاو بهرم ددا، ده م ده گرده وه، هه وام ده گرده
گوپه کاته وه، ژیر ریشم به رزده گرده وه و له دوو لاره بام
ددا، لاسایی خۆم ده گرده وه. ده مو چاوی من! بۆ چهن دین

شیوهی گالته‌جار و ترسناک ناماده‌یی هه‌بوو، ده‌توت هه‌سوو
شیوه‌کان، گشت چروچاوه گالته‌جار و ترسناک و سه‌په‌کان،
که له ده‌روونی مندا شاره‌را بوونه‌وه؛ به‌م جوړه ناشکرا به‌ین.
ئه‌و دۆخه جیاوازه جیاوازانه‌م له‌خۆمدا ده‌تاسی و هه‌ستم پهن
ده‌کرین و هاوکات گالته‌جارانه ده‌هاتنه به‌رچاویشم. هه‌سوو
ئه‌و شیوانه له‌مندا و هسی من بوون و گه‌لێک ده‌موچاوی
ترسناک و تاوانکارانه و پێکه‌نینه‌ین بوون؛ که به‌ نامازه‌یه‌کی
بچروک ده‌گۆران.

ش— شیوه‌ی په‌ره‌می— رده قورئ— انخوینه‌که (په‌ره‌ستری
ورده‌واله‌فرۆش)، شیوه‌ی قه‌سابه‌که، شیوه‌ی ژنه‌که‌م؛ هه‌سوو
ئه‌وانه‌م له‌خۆمدا به‌ینی. ده‌توت په‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌وان له‌مندا،
هه‌سوو ئه‌م شیوانه له‌مندا بوون، به‌لام هه‌یج کامیان هسی من
نه‌بوون. ئایا هه‌وین و دۆخی ده‌موچاوی من له‌به‌ر هۆیه‌کی
شاراوه، له‌به‌ر وه‌سواسیه‌کان، سه‌رحه‌تیه‌کان و ناوه‌تیه‌یه
به‌ میراتیه‌لوکان دروست نه‌بووبوو...؟ من، که پارێزه‌ری ئه‌م
باره میراتیه‌یه‌ بووم؛ به‌ هۆی هه‌ستیه‌کی شیتانه و
پێکه‌نینه‌یه‌وه‌ له‌خۆوه ئه‌ندیشه‌م نه‌په‌ده‌توانی ئه‌م دۆخه
جیاوازه جیاوازه‌ی ده‌موچاوم را‌بگرێ. په‌نگه‌ ته‌نها له‌کاتی
هه‌رگدا شیوه‌م له‌ کۆت و به‌ندی ئه‌م ئه‌ندیشه‌ وه‌سواسانه
بزرگاری به‌یت و دۆخی ئاسایی خۆی؛ که ده‌بێ هه‌بێ،

دەرىگىڭىز! بەلام ئايا لەدرايىن دۇخىشدا؛ ئەو دۇخانىكى كە
ھەمىشە رىستى گالتە چارپانەنى مەنيان لەسەر دەموچاوم
ھەلكەندەپورا ئىشلىنى خۇپان سەختەر و قوولتر جىن
ئەدەپىشت...؟

بەھەر خال تىگە يىشم چ كارگەلىكم لە دەست دى، پەيىم بە
تولناى خۇم برد، لەپەر لە قاقام دا؛ چ پىنگە نىيىكى وشك و
نۇتو و ترسناك بور، بەجۇرىن، كە مووھ كانى چەستەسى گىز
كرد؛ چونكە دەنگى خۇم ئەدەناسىيەو، وەك دەنگىكى
دەرەكى؛ پىنگە نىيىكى كە زۇرچار لە گەرودا كۆيىپووه و
لەين گوتىمدا بىستېووم؛ لەگوتىمدا دەنگى دايەو، ھەر لەم
كاتەدا كۆكىم و پارچە بەلغەمىكى خوتىناوى؛ پارچە يەك لە
جەرگم كەوتە سەر ئاوتتەكە، سەرى پەنجەم بە ئاوتتەكەدا
ھىنا. ھەر كە ئاوپم دايەو، بىنىم ئەنەخان رەنگزەرد و
ھەلپزىكاو، بە قىزى ئالوزار و چاوه بىنى سۇما
ترسناكە كانىيەو؛ قاپىك خوارىنى جۇ-ھەر لەو خوارىنى
كە بۇى ھىناپووم بە دەستىيەو بور، سەرسامانە تەماشاي
دەكردم؛ مەن دەستەكانم بە دەموچاومەو، گرت و چوومە
پىشت پەردەى گەزەنى ئوورەكەم و خۇم شارىدەو.

کانتیک ویستم یسوم، بازته یه کی ناگرین دوری سه ری
دهگرشیم، بونی توند و هه وه سبزینی بونی سه ندهل، که له
فنجله که م کردی ووا له سه ره دا په نگی خوار دی ووه، بونی
مایچه گانی قاجی ژنه که می لن دهات و قامی فنچکه خه یار
به ناآپیه کی نه ره وه له زارمدا بوو. دهستم به جهسته دا
دهینا و له میژسکی خومدا نه ندانه گانی جهسته م، ران
به له کی پیم، یاسک، هه موریا تم له گه ل جهسته ی ژنه که م
په رورد ده کرد، خه تی ران و سه نه گانی، که رمای جهسته ی
ژنه که م، دیسان هاتنه وه به رچا و، له هاتنه به رچا و نقد
به هیزتر بوو، چونکه وهک پتویستی به ک وا بوو، ههستم کرد
دهه وین جهسته ی نهوم له ته نیشته وه به نیت، به لام به ک
جوونه، به ک بریار بۆ به رگری له م ویسته هه وه سبازه بهس
بوو، لن شه بازته ناگرینه ی دوری سه رم به شه ندازه به ک
نهنگ و سووتینه ر بوو، که به ته ولوی له ده ریایه کی ناباردا
له گه ل گه لن شه وه ی ترسناکدا نوقم بووم.

هیشتا هه و تاریک بوو، که به دهنگی پیچ پاسبه وانی مهست
بیدار بووه وه، به کولاندا تینه په رین، جوینی ناشرینیان به
به کتر دندا و به پیچ دهنگیان لن هه لبر بوو.

“دەرە بېرۇن مەي بېخۇين، شەرابى مولكى بەي بېخۇين، ئىستا
نە بېخۇين، شەي كەي بېخۇين؟”

بىر كەشەدە، ئىنا، لەناگاۋ سۈرۈشى ئەۋەم يۇھات: كە
قاپنىك شەرايم لە گەرتەي ژورەكەدا ھەبە: شەرابىك، كە
زارى دىنى مارى كوبراي تىككەل كراۋە و بە قومىكى ئەم
ھەسور مۇتەكەپەي ژوانا تەفروتوشا دەين، بەلام شەي ئەو
قەھبەيە...؟ ئەم وشەيە پىتر تامەزىۋى ئەۋى دەكرىم،
ئەۋى زىندووتز و پىر جولەتر لەبەردەم مىندا جىلوۋ پىر
دەكرىم. دەتۋانى چ شىنىك لەمە باشتر بە مۇشكىمدا بىت...؟
پىئالەيەك لەم شەرايم دەدا بەو و خۇيشم پىئالەيەك دەدا
بەسەرمەۋە ئەۋكاتە پىكەۋە لەنىۋ لەرژىكى خۇشدا
دەمرىن..!

عەشق جىيە...؟ بۇ ھەمۇ خۇتېرىيە ھەرزەگان: بەرەنلەيەكى
كائىيە، دەتۋانى عەشقى خۇتېرىيەگان: لە گۇرانىيە ھەرزە و
لە جۇئە پىس و لە قسە ئاشرىتەكائىياندا بدۇزىتەۋە: كە لە

دوئیای مەستی و وشیارماندا بەردەوام دووبارە ی دەکەنەرە.
وەک ئەوەی لەبەری عەشق دەلێن: "دەستیکی پاکم گا".

بەلام عەشقی من بۆ ئەو شتیکی تر بوو، راستە من دەمیکە
ئەو دەنامم: چاوە کەچە سەبەزگانی، دەمە تەنگ و
نیوە کراوەکە، دەنگە کپ و ئارامەکە، هەموو ئەمانە بۆ
من پێ لە یادگاریی دوور و بەزان بوون، من لەتێو هەمووی
ئەمانەدا لەو شتە دەگەرام، کە لێی بێتیش بووم! شتیکی کە
پەڕەندی بە خۆمەوه هەبوو! لە منیان وەرگرتیوو.

تایا بۆ هەمیشە منیان بێتەری کردبوو...؟ هەر لەبەر
ئەبەبوو: هەستیکی ترسناکتر لەمندا سەری هەلدابوو،
چۆنیک تر بۆ قەرەبووکردنەوهی عەشقی جوانەمەرگی خۆم
هەستم پێ دەکرد: لێم بێوو بە جۆریک وەسواس، نازاتم بۆ
کەوتبوومەوه بیری قەسبەکە ی بەرانبەر دەلاقە ی زوورەکەم،
کە قۆلی هەلدەمائی: بیسەمیلای دەکرد و گۆشتی دەبیری،
نۆخ و چۆنییەتی ئەوم هەمیشە لەبەرچاوم بوو. سەرکەنجام
منیش بێرێم دا: بێرێکی ترسناک.

* ئەمە ئێدۆمیکە فارسییەکە بەم فێتەپەپە: راست خەرتو لێن زەن و
خەتک نووسراوە، جۆریکە لە قەسە ی سەزایە کە گۆزارشتیکی سۆکسی
ئەفریسی هەپە بۆیە ئێمە ئەرمەن لەبەری ناتا، لەگەڵ ناوی لێنورندا. (و)

لەنتو جینگاکەم هەستام؛ قۆلم هەلمانی و کاربێکی دەسک
ئیسقانی، کە نابوووە ژێر جینگاکەم هەلمگرت و خۆم کۆم
کرێوە؛ هەبایەکی زەردیشم دا بە شانەدا، ئەمرا سەرپەرێم
بە شالگەردنیک پێچا، هەستم کرد؛ ھاوکات دۆختکی تیکەلاو
لە بۆخی قەسابەکە و پێرمیشووی وردەوالەفروشی لەمندا
پەیدا بوو، ئەوجا بەپێندزە بەرەو ژووری ژانگەم بۆیشتم.

ژوورەکە ی تارێک بوو، بەهێواشی دەرگاکیم کردەووە، وەک
ئەو خەون ببینیت؛ بە ئەنگی بەرز لەبەر خۆیەرە دەیکوت:
"شالگەردنیکت بکەرەو!" چوووە سەر جینگاکە ی، سەرم
لەبەر هەناسە ی گەرم و ئارامیدا راگرت؛ چ ھالۆیکی خۆش و
زیندووکەرەو ی ھەبوو...! پێم وابوو ئەگەر لەبەر ئەم ھالۆدا
ماوەیەک، هەناسەم ھەتکیشایایە؛ دێسان زیندوو دەبوومەووە.
ئە... چەند لەمێژ بوو من پێم وابوو هەناسە ی ھەموو
کەسێک دەبێت وەک ھی من ناخ و سووتینەر بیت...!

بە وردی سەرنج دا بزانم؛ دلخۆ لە ژوورەکە پەیدا پیاویکی
دیکە ی لێیە یان نا، یانی لە ئۆستەکانی ئەو، لە سۆتەکانی
کەسیان لەوێ یوو یان نا...! بەلام ئەو تەنیا بوو. تیکەیشتم،
کە ھەرچی لەسەر ئەو وتویانە بۆی پەتسی و بوختان بوو،
کێ تالێ ھێشتا ھەر کێچە...؟ لە تەواوی خەیاڵە پووجەکانم

سه‌بارت بهو شهرمه‌زار بووم. ئەم هه‌سته ده‌قیقه‌یه‌ک پتیری
نه‌خایه‌ندا، چونکه له‌وساته‌دا له‌و‌دیو ده‌رگا‌که‌وه پزمه و
پینگه‌نپینگی کپ و دزبوم ژنه‌فت، که سووی بو‌شیاسی گرز
ده‌کرد. ئەم ده‌نگه هه‌موو ده‌ماره‌کانی چه‌سته‌سی له‌بەر به‌ی
کێشایه‌وه، ئەگەر ئەم پزمه و پینگه‌تینه‌م نه‌بێستبایه، ئەگەر
سه‌بری نه‌هێنابایه، هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ی بریارم دا‌بوو: هه‌موو
گۆشتی چه‌سته‌پم کوت‌کوت ده‌کرد و ده‌دا به‌ قه‌سابی به‌ر
ماله‌که‌مان هه‌تا به‌ خه‌لکی به‌رو‌شتیت، نه‌وجا هه‌ر به‌و خۆم:
کوته‌ گۆشتینگی پانیم به‌ ناوی نه‌زوه‌وه ده‌دا به‌ پیره‌مێرده
فوره‌ناخۆتیه‌که و به‌یانیه‌که‌شی ده‌چووم و پێم ده‌گوت:
"ده‌زانی ئەو گۆشتی که نوێنی خواردت هه‌ی گن بوو،؟"
تا هه‌ر ئەو پینه‌که‌تیبا..!

ده‌بوو ئەو کاره‌م به‌ شه‌و بگرده‌بایه، تا چاووم به‌ چاوی ئەو
له‌م‌به‌یه نه‌که‌وتبایه، چونکه شه‌رمم له‌ چاوی ده‌کرد،
چاره‌کانی سه‌رزه‌نشتیان ده‌کردم. سه‌رته‌نجام له‌ ته‌نیشته
جینگا‌که‌ی، پارچه‌ قوماشیک، که که‌وتبووه به‌رقاچم
هه‌لمگرت و په‌شو‌کاوانه پام‌کرده‌ ده‌روه. کارده‌که‌م هه‌ل‌دایه
سه‌ریان، چونکه هه‌مووی ئەو کارده‌ بوو! نه‌هێشیه‌ی
تاوانکاریی ناخنیبووه مێشکی منه‌وه، ئەو کارده‌ی که له
کارده‌ی قه‌سابه‌که ده‌چوو! له‌ خۆم دوورم خسته‌وه.

که گه رانهوه ژورده کهم له بهر قسيله که با سه يرم کورد؛
کراسه که ی نهوم هه لگرتووه، کراسینکی چلکن؛ که به سه ر
گزشتی له شی نهوه وه پووه، کراسینکی ناوری شمی نه رمی
هیندی، که بۆشی له شی نهوه، بۆشی عهتری موگرای لن دههات
و گه رمایی جهسته و بوونی نهوه له م کراسه دا مایوووه وه. بۆنم
پتوه کرد، خسته بهینی رانهوه وه خهوتم، هیچ شهوتیک به م
ناسوووه بیه نه خهوتیروم. به یانی زوو به دهنگی هاتوهاولری
ژنه کهم بیداریوووه وه له سه ر ونیوونی کراسه که ی کرایوووی
به هه لا، هه ر ده پگوت و ده یگوتوه وه: "کراسینکی نغت و نوئی"،
له کاتیکدا سه ر دهسته که ی دراپوو، به لام خو نه گه ر خوینیش
بیرزایا من نامانه نه پووم کراسه که بدهمه وه بۆچی من؛
کراسه کۆننکی ژنه کهم پهن نه ده برا...؟

نه نه خان، که شیری ما کهر و ههنگوین و نانی بازایی بۆ
هینام؛ کاردینکی ده سک نیتسانیی له گه ل بهرچاییه که مدا
له سه ر سپینییه که دانابوو وشی نهوه ی له سه ر پاخه ری
په ره میژدی ورده واله فروشدا بینوووه و کزیویه تی.

نه مرا بۆی هه لته کاند و گوتی: "بهنگه نیشته تیبیکه وی و
به که لکت بیا" من کارده کهم هه لگوت و ته ماشام کردا هه ر
کارده که ی خو م بوو. نه مچا نه نه خان وه ک گله یی به

زىزىيەكەۋە وتى: "كچەكەم (يانى ئەوقەھىيە) بەيانى
مەلۇماتلىرىغا ئاتىدۇ ۋە ئەلن تۇ دوتىن شەۋ كراسەكەي مەن
زىزىيە...! مەن نامەۋى سەرزەنشەتقان بىكەم، بەلام دوتىن
ئەكەت پەلە خوتىن دىۋە (بىن ئوتتۇرىدە)... ئىيە دەمەتزانى،
كە مەنەكە... بۇ خۇي وتى، كە لەھەمامدا سىكى پىرپىرە،
شەۋى چىۋوم پىشى بىشۇم، دىتەم سەرىياسكى كۆلەگۈلە
شەۋىشەن پىرپىرە، خۇي تىشەننى دام و گوتى: ئارەخت
چىۋوم زىرخان و جىۋكە دەستىيان لىن دەشاندوم!" دىسان
وتى: "مىچ تاگانلار بويى، كە دەمىكە زىكەت سىكى پىر
پىرە...؟"

مەن پىكەنچىم و گوتىم: "ھەلبەتتە شىۋەي مەنەكە لە
پىرەمىرە قورئانخوتىنەكە دەچىت، ھەلبەتتە لەۋە...!" تىتر
ئەتەخان پەشۇكاۋانە چىۋوم دەرەۋە، ۋەك ئەۋەي چاۋەپىۋانى
ئەۋۋەلەنە ئەپىۋىت، مەن خىرا ھەستام: كاردە دەسك
ئىسپانپىيەكەم بە دەستى لەرزۇكەۋە پىرە گەزىنەي ئورەكەم
ۋە خىنە كەۋانتەردەكەۋە ۋە دەرگاكەم داخست. نا، ھەرگىز
ئىككى مەنەكە لە مەن پىت، پىنگومان لە پىرەمىردى
دەمەلە قىۋىشە...!

بوانیوه پۇ؛ دەرگای ژورده گەم کرایه وەو بىرا بچکۆلەى ئەو
قەحبە پە لەکاتێکدا خەریک بوو نیتۆکی دەچووا؛ هاتە ژورده،
هەر گەمێک ئەوانى بىننېبا؛ دەستبەجىن دەیزانى، خوشک و
بىران. لىگچوون بەو ئەندازە مەيش...! دەمى بچووکى تەنگ،
لێوى گۆشتنى تەر و هەوەسپارا، پێلۆى چەماوە و خورما،
چاوى کەچ و واقورما، کۆلمى خى، قىزى خورمايى ئالۆز و
دەمچاوتى گەنەپەنگى هەبوو.

هەر تەواو لەو قەحبە پە دەچووا، بىزىک لە بۆخى شەيتانى
ئەوى تىدا بوو، لەو دەمچاوە تورکمانى پە بىن هەست و بىن
بۆخەى کە بۆ بەرەرمەکانى لەگەل ژيان بىروست بوو، بەژن
و شىو پە کە؛ کە هەر کسارتى بۆ درىژەدان بە ژيانى پى
پەوايە، وەگ ئەو پى سروشت پىشپىنى گىبىت، وەگ ئەو پى
باوباپىرانى بۆ لەژىر هەتاو و باراندا ژيان و لەگەل سروشت
شەريان گىبىت، ئەگ ئەنھا سەروسىمايان بە هەندى
گۆپانتکارى پە بۆ ئەمان بەمىرات بەجىن هىشتبوو؛ بەلکى
خۆپاگرى، هەوەس، بەرچاوتەنگى و بىرسىتى خۆشيان بەوان
بەخشى بوو. نامى زارىم دەزانى، وەگ قىنچکە خەيار تال
بوو. کە هاتە ژورده وە؛ بە چاوى واقورماوى تورکمانى؛
تەماشای کردىم و وتى: 'شاگيان دەلێن خەکىم گۆتو پەتى شۆ

دەمىرى، لە دەستت بزرگارمان دەپىن، ئەو مەزۇف چىن
دەمىرى... ۴"

من وتم: "پىنى پلىن! زۆر لەمىزە من مردووم".

وتى: "شاگيان گوتى: ئەگەر مندا لەكەم لەبار نەچووبايە،
مەمور مالهەكە دەبوو بە هي خۆمان".

من بەدەست خۆم نەبوو؛ لە قاقاي پىنگەنىم دا، پىنگەنىنىكى
وشك و درۆ، كە مەروى بووتىامى گىزۇ دەگرد، بەشىو بەدى
دەنگى خۆم نەدەناسىبەو، مندا لەكە بەشۇكا و لە ئورەكە
رايگىرە دەردەو...

لەم كاتەدا زانيم، كە بۆ قەسابەكە بە كەيفەو كەردە دەسك
ئىسقانىبەكەى بە رانى مەردەكان خاوتن دەكردەو...! چىشى
بىرىنى گۆشتى نەرمە: كە لىبەو خويشى مردو، خويشى
دەلە مەبووى وەك لىبەى تىدا كۆبىتو و لە قورقوراكەى
مەردەكانىشەو نكك خويش دەتگايە خوارى بۆ سەر
زەوبىبەكە. سەگى زەردى بەر دووكانى قەسابەكە دەپروانى و
سەرى بىراوى گايەكيش، كە لەسەر مەردى دووكاتەكە
كەوتبوو و بە چاوى لىلەو دەپروانى، مەروەها سەرى مەمور

مەرپە كاتىش، بەر چاۋانە پانەۋە، كە تۆزى مەرگىيان لەسەر
نېشتىۋو، ئەوانىش بېنىبىۋويان، ئەوانىش دەياتزانى..!

دواجار زانىم، كە بووم بە نېۋە خۇدايەگ: لەسەر و ھەموو
پىداۋىستىيە بچووك و سووكەكانى خەلكەۋە بووم، پەوتى
ھەمىشەيى و جاويدى {ئەبەدىي} بووم لەخۇمدا ھەست پىن
دەكرد، جاويد چىيە..؟ بۇ من جاويد بىرىتى بوو لەۋەي! كە
لە كەنار بووبارى سورەن لەگەل ئەو قەھبەيە چاۋشاركىن
بىكەم و بۇ ئەنھا سائىك چاوم بىنوقىتم و سەرم لەداۋىنىدا
بشارمەۋە.

لەناكاو وامزانى لەگەل خۇم قسەم دەكرد، ئەۋىش بە
جۆرىكى سەير..! ويستم لەگەل خۇم قسە بىكەم، بەلام
لېۋەگانم ئەۋەندە قورس بىۋون، كە نامادە ئەۋون
بچووكترىن جوۋلە بىكەن، كەچى بىن ئەۋەي لېۋەگانم
بجوۋلېنەۋە، پان دەنگى خۇم گوئى لىن بېت! ھەستم كرد، كە
لەگەل خۇمدا قسە دەكەم.

لەم ئوۋرەدا، كە ۋەك گۆر ئا دەھات تەنگىر و تارىكتىر
دەبوو، شەۋ بە سىبەرە ترسناكەكانىيەۋە منيان گەمارۇ
دابوو، لەبەر قىيلەكەدا، كە دووكەلى دەكرد، غەبايەكم

له خۆمه وه پتچابوو، شالگه رهنیکم بهستیوو، سئیه ره کهم به
هه لکوره ماوی گه وتیوو سه ر دیواره که، به لام نقد توختر و
ناشکرانر له جهستی راسته قینه ی خۆم، سئیه ره کهم له
بیرونی خۆم راسته قینه تر بوو، گولبه پیره مئیری
ورده واته فروش، قه سایه که، نه نه خان و ژنه قه حبه کهم
هه موریان سئیه ری من بوون، نهو سئیه راته ی که من
له نیویاندا زیندانی بووم.

له م کاتهدا وهک کونده په پوویه کم لهن هاتبوو، به لام
تا هوناله کانی من له گه روومدا: گیرابوون، وهک به له خوین نقم
ده کردنه وه. له وانته په کونده په پووش نه خوشبیه کی هه ی: که
وهک من بیر ده کانه وه...! سئیه ره کهم له سه ر دیواره که: بێک
وهک کونده په پووی لهن هاتبوو، به هه لکوره ماوی
نوو سه ر لوه کانی منی به ورده ی ده خوینده وه. بێگومان نهو باش
تن ده گه یشت، نه نه نهو ده ی توانی تن بگات. له ژنیر چاره وه،
که نه ماشای سئیه ره که ی خۆم ده کردا ده ترسام.

شه وینگی تاریک و بێدهنگ بوو، وهک شه وینگی که
سه رانسهری ژبانی منی له خۆگرتیبوو، له گه ل تارما یه
سامناکه کانه، که له دار و دیوار و له ویدیو په رده وه زمانیان لهن
ده رده هینام. هه ندیگ جار ژوره کهم نه وه تده تنگی

دەبوو: وەك ئەوەی لە تابلۆدا درێژ بێم، لاجانگەكانم
لە ئازاردا دەسووتان، ئەندامەكانی جەستەم ئامادەیی
بچوونگترین چوولە نەبوون، قورسایبەك فشاری دەخستە سەر
سینگم، وەك قورسای ئەر كە لاكانەیی دەپخەنە سەر پشتهی
بارگیرە بەش و لەبەكان و دەپهتەن بۆ قەسابەك.

مەرگ بە هێواشی گۆرانى خۆی دەگوت: وەك كە سێكى لال،
كە ناچارە هەموو وشەییەك دووبارە بکاتەوە: گۆرانییەكە
وەك لەرینەووەی دەنگی مشار لە ئێو گۆشتی جەستەدا،
دەهات و نەهەما: هاواری دەکرد و لە پێر كپ دەبوو.

هێشتا چاوم لێك نەتابلوو: كە پێرێك پاسەوانی مەست
لەردیو ژوورەكە مەوه تێپەڕین، جوینی پێسوان بەیەكتر دودا
و بە پێر دەنگیان لێ هەلبەری:

"وەرە برۆین مەی بخۆین، شەرابی موانگی بەی بخۆین، ئێستا
نەبخۆین ئەي كەي بېخۆین؟"

بەخۆم گوت: "هەرچۆنێك بیت خۆ سەرتهنجام من هەر
دەكەومە دەست دارووخە...!" لە پێر هێزێكى پتر لە ئەندازەیی
بونیام لەخۆمدا هەست پێ کرد، تەوێلم فێنگ بوو، وە
هەستام ئەو عەپا زەردەیی هەمبوو، دام بەشانمدا و

شالگاردنه کهم به دور سن قهه پتچا به سه رمه وه، خوم گویم
کرمه وه، چوم نهو کارده دهسک ئیسقالبیهی
له که وانته ره که دا شارنبوومه وه، دهرمه ئناو به پتدزه به ره
ژورده نهو قه حبه به چوم، که گه پشته بهر دهرگا که ی
بینیم ژوره که ی له تاریکیه کی خه سدا نوقم بیور، گویم
هه لست، گویم له دهنگی بو، که دهیگوت:

"هاتی...؟ شالگاردنه کهت بکه ره وه!"

دهنگی زایه له یه کی خوشی هه بو، وهک دهنگی سه رده می
مندالی لن هاتبو، وهک نهو ورته ورته ی که بین ناگا له خه ریا
دهیگوت، من نهو دهنگه م پتشته له خه ریکی فورسدا
بهستبو، نایا خه ونی دهیبنی...؟ دهنگی کپ و گپ، وهک
دهنگی نهو کیژوله یه ی لن هاتبو، که له که نار پورباری
سوره ن له گه ل مندا چاوشارکتی ده کرد. که مپک وئسنام،
هه مدیسان گویم لیس بووه وه، که دهیگوت: "وه ره ژورده و
شالگاردنه کهت بکه ره وه..."

به هیواشی له تاریکیه که دا خوم کرد به ژورده، عه یار
شالگاردنه کهم داناو پوت بوومه وه، به لام نارانم بزچی هه
وا که کارده کهم به دهس ته وه بیور، چومه ئیسو

چینگه که پوره...! گهرمای پینخه فقه که ی وهگ نهوه وا پوو
گیانگی تازه بکات به بهرمدا. تیجا جهسته ی گواراو نعاوی
و خوشتینیم! به یادی همان کیژوله ی پهنگ بزپکاوی کنز،
که چووتی چاوی درخت و بیگوناهمی تورکمانی هه پوو،
نهوه ی له که تار پوو یاری سورهن پینکه وه چاوشارکیمان
ده کردا له باومش گرت. نا، وهگ گیانله بهریکی دپنده و
برمی شالوم بز برد و له تورلایی دلمه وه: لئی بیزار پوو،
وا ده ساته بهرچاوم: که ههستی خوشه ویستی و یقم
پینکه وهن.

جهسته ی تریقه پی و فینکی نهوه، جهسته ی ژنه که م، وهگ
ماری کویرا، که خوی له نیچیره که پوره ده شالینن: کرایه وه
منی له خویدا به ندرد.

ههتری سینگی ههستکار پوو، گوشتی یاسکی، که له
گهردنی ئالاند: هالوتکی نه رمی هه پوو، له م ساته دا شواتم
ده خواست، که زیانم پورده ستیت، چونکه له و ده قیقه یه دا،
هه پوو نهو بق و قینه ی که لیم هه پوو: نه مار هه ولیم ده دا،
که بهر به گریانی خنوم بگرم، بی نهوه ی برانم وهگ
گیاندهمه پتیه کانی له پشت پتیه کانم قفل کردوه و
دهسته کانی به مله وه نومساندوه. من تینی خوشی نهو

گۆشتە تەر و تازەپەم هەست پێ دەکرد، تەواوی گەردەکانی
جەستای سوتێنەرەم ئەم گەرماییەیان هەلدەمزی.

هەستم دەکرد وەک (دان)ی ناو داوێک؛ مەن بۆ لای خۆی
راوەکێشتم؛ هەستی ترس و چیژ تێکەڵاو ببوو، زاری تاسی
تێچکە خەیاڕی دەدا و تال و مەل بوو. لەنیو ئەم گۆشینە
خۆشەدا عەرەقەم دەپشت و لەخۆم بێ خۆم ببوو، چونکە
ئەو جەستەم و تەواوی گەردەکانی گیانم بوون؛ کە
فەرمانیان بە مەن دەدا، سەرکەوتن و زالبوونی خۆیان بە
دەنگی بەرز دەچیری، مەن مەحکوم و بێچارە لەم دەریا
بێخەدا؛ لە تاست هەواو هەوایی شەپۆلەکانیدا، سەری
تەسلیم دەتواندبوو.

ئەزێ، کە بۆنی عەتری سوگرای لێو دەهات؛ بە پڕومەو
خوسابوو، هاواری هەژان و شادی لە قوولایی گیانمانەو
دەهاتە دەری، لەپەر هەستم کرد، ئەو توند لێوی گەستم،
و هەا؛ کە لەناوەراستەو بوو بە دوو کەرتەو. نایا پەنجە
خۆیسی و هەا دەجوووی...؟ یان ئەوێ کە زانی مەن
بیرەمیزی لێوقلێشاو نیم...؟ وێستم خۆم بزگار بکەم، بەلام
نەدەتوانی بچووکتزین جوولە بکەم. هەرچی هەوڵم دا بێ
هۆد بوو؛ گۆشتی لەشی ئێمەیان بە بەکەرە لەحیم کردبوو.

وامرانی شیت بیوه، لهو بیتنه و بهر یه دا؛ نه مرانی له خومه وه
دهستم پاته گاند، ههستم گورد نهو کارده ی که به ده ستمه وه
بیوه چوو به جینگایه کی لهشی نهودا، ته پاییه کی گهرم پزا به
دهموچارمدا، نهو زریگاندی و به ریدام، ته پاییه گهرمه که، که
مشتی پرکوبووم! ههروا پامگرت و کارده که م فریدا، دهستم
نازاد بیوه، له لهشی نهوم هه لده سوو، تهروا سارد بیوووه وه،
نهو مرد بیوو.

له م کاته دا که رتعه کۆکه، به لام نامه کۆکه نه بیوا دهنگی
پتکه نینتکی وشک و دزیو بیوو، که مووی بو نیاسی گرز
ده کرد، ترساو و په شوکاو عه با که م دا به شانمداو چوو مه وه
ژوره که ی خۆم. له بهر یووناکی فقیله که دا؛ مشتم کرده وه،
بینیم چاوی نهو له تیو دهستم دابوو، تهروای له شم شه لالی
خوین بیوو.

چوو مه بهر ناوینه که، به لام له ترسا دهستم به دهموچارمه وه
گرتیوا دیتم وهک.... نسا، هه ر خۆم بیووم به پیره میتردی
ورده و اله فروش..! مووه گانی سه روپیشم وهک مووی
سه روپیشی که سیک لی هاتیوو؛ به زیندوویی له ژوروتکا
هاتیبته ده ری، که ماری کوپرای تی دابوو بیت؛ هه مووی سپی
بیوو، لیوم وهک لئوی پیره میترد هه لئلیشاپوو، برژانگ به

چاره گانهوه نه مایوو، مشتیک موی سپی له سینگهوه
هایوو نهروه و بۆهیک تازیه به بهرمدا کرابوو، به چورتکی
تر بیوم نه کربوه و به چه شنیکی تر ههستم نه کرد،
نه ده توانی خۆم له دهستی نهو، له دهستی دتویک که
له مندا بیدار بپوروه و بزگار بکهم.

ههرا که دهستم به ده موچارهوه گرتیوو له خۆمهوه له قاقای
پتکه نهیم دا، پتکه نهینکی توندتر له وهی پتشیوو، که گیانی
خسته له رزه، پتکه نهینکی قوول، که دیار نه بوو له کام
جالی و نهووی له شمعه دههاته دهه...! پتکه نهینکی هوش، که
نهها له گهروندا پتچی ده خواره و له بۆشاپهوه دههات، من
خۆم بیوم به پیره ستیدی ورده واله فرۆش.

له ترسان وەك ئەوە بوو له خەونىكى قورس و گران بەتاكا
هاتىنئەو، چارەكانم هەنگۆنە: له هەمان ئووبى پێشوو
خۆمدا بووم، تارىك و پورنە بوو تەمومژ بەرى شووشەكانى
گرتبوو، قورقەى كەلەشێر له بوورەو دەببسترا، پشكۆكانى
ئێر مەقەلبىيەكە بپوون بە خۆلەمپش، وەها سارد بپوونەرە
بە فووبەك بەد بوون.

پەكەم شت، كە بەبولىدا گەرام، گۆلدانە رانەكە بوو، ئەوئە
له گۆرستانەكە له پیرەمێردى عەرەبانەچېم وەرگرتبوو، بەلام
گۆلدانم لەبەردەمدا نەبوو. ئەماشام كرد: سەبەردەكەم لەئێو
دەرگاگەدا كەسێك بە سێپەرنكى چەمازەو... .. نە، ئەم
كەسە پیرەمێردىكى قەمبۆر بوو، كە سەبەردووى بە
شالگەردنىك پێچابوو، شتىكى وەك گۆزەى له دەستمانىكى
چلەكەرە ئالاندبوو، ناموویە بنیالى، پێكەنیتىكى وشك و
نزیوى نەكرد، كە مووى بوئىاسى گۆرژ نەكرد.

هەر كە وىستم له شوئى خۆم بچوولنم: ئەو لەدەرگای
ژۆرەكەو چوو دەروە، من هەستام، وىستم نوای بگەوم و
ئەو گۆزەیه، ئەو دەستمانە بەستراوئەى لى بستیتم، بەلام
پیرەمێردەكە بەختراپىكە سەبەردوور كەوتبوو. من
كە پامەو ژۆرەكەم: دەلاقەى بوو بە كۆلەم كردهو: نارمابى

تەمبۈردى پېرەمىردىم لەكۆلانى كىدا بىنى، كە شانەكانى لەبەر
پىنگە ئىبن دەلەراندەو و دەستمالەكەي لە بنبال نابور،
هەلتەك هەلتەك لەتەرى دەدا و دەپۇشت، هەتا بەتەوارى
لەردىو ئەمەگەو و ن بىو. مەن ئاۋرەم دايەو و سەيرى خۆم
كردە، بېشىم چەكەنم دىراو، سەرتاپام هەلكشاو لە خۆشى
مەيۈ، دور زەردەوالە لە دەورم دەفرىن، كرمى سەي بچووك
لەسەر جەستەم بەسەرىكەدا هەلدەزىوان و قورسايى
مراپويەك سەر سىنگى دەگوشى....

كۆتايى

له ژباندنا گدليک زام همن!
 وهک (خۆره) ورده ورده رۆح له ئهريکيدا دهخۆن و دهپتاشن، ناکرێ له لای کەس
 پاسی نەم نازارته بکەیت، چونکه ههسووان وا راهاتوون! نەم نازاره برهواپهته کراوانه
 به رووداو و پتسهاتی سەیر و دهگهمن بزانی و نهگەر کهسێک بیلێت یان بپنوووسن!
 خهک به یزی باومری باو و بۆچوونی خویان ههولدههه! به بزهیەکی پر له گومان و
 کاته جاریهوه وهریگرن، چونکه ههستا سرف چاره و دهرمانێکی بۆ نەم زام و
 نازارته نههۆزیوه نهوه!

به کهم پاراگرافی رۆمانه که

The Blind Owl

Sadegh Hedayat

Translated by: Twana Amin

ANER

توانی تانیر
 بۆ چاپ و بڵاوکردنه

چاپخانهی رۆمانه ئهسته

مریحی
 ...
 ...